

KÖZBESZERZÉSI HATÓSÁG
KÖZBESZERZÉSI DÖNTŐBIZOTTSÁG
1026 Budapest, Riadó u. 5.
Tel.: 06-1/882-8594
Elektronikus kapcsolattartás: kozbeszerzes.hu

Iktatószám: **D.398/36/2025.**

A tanács tagjai: Hubáné Dr. Szabó Ágnes közbeszerzési biztos, az eljáró tanács elnöke,
Bonifert Zsolt közbeszerzési biztos, Dr. Kéri Krisztina közbeszerzési biztos

A hivatalbóli kezdeményező: Integritás Hatóság
(Budapest, Széchenyi István tér 7-8.)

A hivatalbóli kezdeményező képviselője: Dr. Nagy Gizella kamarai jogtanácsos
Dr. Braun Péter kamarai jogtanácsos

Az ajánlatkérő: Szigetvár Város Önkormányzata
(Szigetvár Zrínyi tér 1.)

Az ajánlatkérő képviselője: Dr. Komlódi András ügyvéd
(Pécs, Felsőmalom u. 18.)

1. r. kérelmezett: MECSEK INNOVA Kft.
(korábbi nevén: Jakab GEO Kft.)
(Pécs, Németh Béla u. 18.)

Az 1.r. kérelmezett képviselője: Dr. Szmák Krisztián ügyvéd
(Pécs, Király u. 79. I.em.2.)

2. r. kérelmezett: B Terv Baranya Kft.
(Pécs, Siklósi út 50.)

A 2.r. kérelmezett képviselője: Dr. Bálint Tamás felelős akkreditált közbeszerzési
szaktanácsadó
(Pécs, Nap u. 18.)

A beszerzés tárgya, becsült értéke: Szigetvár rekreációs központ létesítése 2,
427.853.092.-Ft

Az eljárás EKR azonosítószáma: EKR000264202021

A Közbeszerzési Döntőbizottság (a továbbiakban: Döntőbizottság) a Közbeszerzési Hatóság nevében meghozta az alábbi

H A T Á R O Z A T –ot.

A Döntőbizottság megállapítja, hogy az ajánlatkérő megsértette a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. tv. (a továbbiakban: Kbt.) 61. § (4) bekezdését, valamint a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdését, a Kbt. 75. § (1) bekezdés b) pontját, valamint a Kbt. 36. § (2) bekezdését, az 1.r. kérelmezett és 2.r. kérelmezett megsértette a Kbt. 2. § (1) bekezdését.

A Döntőbizottság a megállapított jogsértések miatt az ajánlatkérővel szemben 2.000.000.-Ft, azaz kétmillió forint bírságot szab ki, az 1.r. kérelmezettel szemben 1.500.000.-Ft, azaz egymillió-ötszázezer forint bírságot szab ki, valamint a 2.r. kérelmezettel szemben 1.200.000.-Ft, azaz egymillió-kétszázezer forint bírságot szab ki.

A Döntőbizottság felhívja az ajánlatkérőt, illetve az 1.r. kérelmezettet és a 2.r. kérelmezettet, hogy a bírság összegét a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül a Közbeszerzési Hatóság Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-01040360-00000000 számú központosított beszédési számlájára átutalással teljesítsék.

A jogorvoslati eljárás során felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

A határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A határozat ellen a Fővárosi Törvényszék előtt közigazgatási per indítható, a határozat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül. A keresetlevelet a Fővárosi Törvényszékhez címezve, de kizárólag a Döntőbizottsághoz kell elektronikus úton benyújtani. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására/közigazgatási cselekmény hatályosulására nincs halasztó hatálya.

INDOKOLÁS

A jogorvoslat alapjául szolgáló tényállás

1. Az ajánlatkérő és a Nemzetgazdasági Minisztérium, mint támogató között 2017. november 28. napján került megkötésre a támogatási szerződés.

A támogatási szerződés 1. pontja rögzítette, hogy a támogató a Gazdaságfejlesztési és Innovációs Operatív Program (a továbbiakban: GINOP) keretén belül „Gyógyhelyek komplex turisztikai fejlesztése” tárgyú felhívást tett közzé, melyre az ajánlatkérő GINOP-7.1.3-15-2016-00005 azonosító számon regisztrált, 2016.03.16. napon befogadott támogatási kérelmet nyújtott be, amelyet a támogató 2017.10.04. napon kelt támogatási döntés szerint támogatásban részesített. A támogató döntése alapján az ajánlatkérő vissza nem térítendő támogatásban részesül.

2. A támogatási szerződés 2.1. pontja szerint a szerződés tárgya a(z) A szigetvári gyógyhely komplex turisztikai fejlesztése című és GINOP-7.1.3-15-2016-00005 azonosító számú, a támogatási kérelemben és annak mellékleteiben rögzített projekt (a továbbiakban: Projekt) elszámolható költségeinek az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és hazai központi költségvetési előirányzatból vissza nem térítendő támogatás formájában történő finanszírozása. A támogatási szerződés 3. pontja a Projekt megvalósításának időbeli ütemezését rendezi a következők szerint:

3.1. A Projekt megvalósítási időszakának kezdő időpontja: 2017.12.01.

3.3.1 A Projekt fizikai befejezésének tervezett napja: 2019.05.31.

A Projekt keretében a projekt fizikai befejezésének napjáig felmerült költségek számolhatók el. Az ezen időpontot követően keletkezett költségre támogatás nem folyósítható.

3.3.2 A záró kifizetési igénylés benyújtásának határideje: 2019.08.29.

A támogatási szerződés 4. pontja rögzítette a Projekt összköltségét, elszámolható összköltségét

4.4. A támogatás összege és intenzitása

A Projektre megítélt támogatás összege 639.618.078.-Ft.

A támogatás intenzitása a Projekt elszámolható összköltségének 95.29 %-a.

A támogatási szerződés 8.3. pontja rögzítette, hogy a szerződés hatálybalépésének napja megegyezik a Szerződő Felek közül utolsóként aláíró aláírásának napjával.

A támogatási szerződés hatályba lépéséről értesítést is kapott az ajánlatkérő a támogatótól, mely szerint a támogatási szerződés hatályba lépésének napja: 2017. november 28.

3. Az ajánlatkérő a Kbt. Harmadik rész, 112. § (1) bekezdés b) pontja szerinti hirdetménnyel induló nyílt feltételes közbeszerzési eljárást indított a bevezető részben meghatározott építési beruházás tárgyában, melynek ajánlati felhívása 2021. május 12. napján került feladásra, majd 2021. május 14. napján jelent meg a Közbeszerzési Értesítőben 8914/2021. szám alatt.

4. Az ajánlati felhívás releváns rendelkezései:

II.1.4) A közbeszerzés rövid ismertetése:

Szigetvár Város Önkormányzat (továbbiakban: Önkormányzat) által 2016. évben benyújtott GINOP-7.1.3-2015 kódszámú „Gyógyhelyek komplex turisztikai fejlesztése” tárgyú pályázat pozitív elbírálásban részesült.

Pályázathoz kapcsolódó beruházási/építési tevékenység 2015. évben megkezdődött.

Önkormányzat 2020. évben a kivitelezéshez kapcsolódó vállalkozási szerződést azonnali hatállyal felmondta. A beruházás jelenleg félbehagyott.

A kivitelezési munkák tovább folytatása, befejezése szükséges. Az Önkormányzat megbízása alapján a kivitelezési tevékenység folytatásához szükséges, új kiviteli tervdokumentáció elkészült.

Kivitelező szervezet feladatát képezi a vonatkozó engedélyekben foglaltak betartása, Dél-dunántúli Vízügyi Igazgatóság által kiadott üzemeltetői hozzájáruló nyilatkozatban, a tulajdonosi és vagyonkezelői nyilatkozatban foglalt előírások betartása, valamint az Önkormányzat, illetve az Önkormányzat megbízásából eljáró Bellai Mérnökiroda Kft., mint műszaki ellenőr szervezet közreműködésével elektronikus építési napló vezetése, mely főnapló nyitott.

Kivitelező szervezet feladatát és költségét képezi a régészeti szakfelügyelet, a Dél-dunántúli Vízügyi Igazgatóság által előírt szakfelügyelet, valamint az egyéb közműszolgáltatók által előírt szakfelügyelet biztosítása.

Szigetvár Város Önkormányzat tulajdonát képező Szigetvár, belterület 1712/3., 1712/4., 1712/5. hrsz. alatti ingatlanokat kivitelező szervezet a kivitelezés ideje alatt felvonulási területként használhatja.

Az építéssel érintett ingatlanok (Önkormányzat tulajdonát képezik): Szigetvár, belterület 923/1., 1712/3., 1712/4., 1712/5., 1712/7., 1712/8., 1726/2. hrsz. (az ingatlanokat ábrázoló térképmásolatot az ajánlattételi tervdokumentáció tartalmazza)

Előzmények:

A kivitelezési munkákhoz kapcsolódóan 2019. április 30-i dátummal vállalkozási szerződés került aláírásra a Building-Tech Építőipari Kft.-vel és a Vállalkozó 2019. május 8. napjával megkezdte a kivitelezési tevékenységet.

A vállalkozási szerződés 1. számú módosítására 2019. november 26-i dátummal került sor.

A vállalkozási szerződés 1. számú módosítása alapján a vállalkozási szerződés teljesítésének határideje a szerződéskötést követő 280 nap.

A Vállalkozási szerződés, szerződés módosítás, illetve az Önkormányzat, mint Megrendelő által kért kiv. tevékenység felfüggesztésére vonatkozó közlések figyelembevételével megállapítást nyert, hogy a vállalkozási szerződés teljesítési határideje 2020. március 16.

napján lejárt. A beruházás ezen határidőre nem került befejezésre, Szigetvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 2020. július 16.-i rendkívüli ülésén döntött a vállalkozási szerződés azonnali hatállyal történő felmondásáról.

Az Önkormányzat a kiv. készülségi fok megállapítása céljából igazságügyi szakértők kirendelését kezdeményezte, mely a szakértői vélemény alapján elmondható, hogy a készülségi fokot a tervhez és eredeti vállaláshoz képest igazságügyi szakértő 32,29%-os mértékben állapította meg.

Tervezett munkák:

A tervezett létesítményt a SPAR üzlet mellett található úton lehetne megközelíteni úgy, hogy az építményhez kapcsolódóan gépjármű és autóbusz számára is alkalmas parkolók kerülnének kialakításra.

Az út, parkoló építés során az alábbi létesítmények kialakítására kerül sor:

- feltáró út építése 109 m hosszban változó aszfaltburkolat szélességgel (Az építendő aszfalt burkolat szélessége változó az ívek miatt. Az építendő útszakasz aszfalt burkolat szélessége 7,5-8,9 m közötti);
- 25 m hosszú 3,0 m széles aszfaltburkolatú szervízút;
- 115 m hosszú 1,5-2,0 m széles kerti szegéllyel megtámasztott aszfaltburkolatú járda;
- 26 férőhelyes kiemelt szegéllyel körülépített aszfaltburkolatú parkoló;
- 2 db mozgáskorlátozott parkoló állás 3.6 m szélességben;
- 2 db 3,0 m széles buszparkoló állás.

A rekreációs közparkban létesítendő rekreációs központ az alábbi helyiségeket és egységeket tartalmazza:

- fedett játszóház;
- információs pont;
- kávézó, melegítőkonyha és a működéséhez szükséges raktár, személyzeti öltöző és mosdó, kávézóhoz tartozó nyitott terasz, pergola árnyékolású terasz;
- kölcsonzó és a működéséhez szükséges raktár és személyzeti mosdó;
- szociális helyiségek, raktárak;
- játszótér, amely több korosztály igényeit kielégíti 22 db, játszótéri eszköz, 689 m² rekortán burkolat elhelyezésével;
- fedett terasz;
- street workout pálya 10 db fitness eszköz elhelyezésével.

Helyiség lista alapján az összes hasznos tér- amely nem tartalmazza a nyitott teraszt, fedett teraszt illetve a játszóteret, a street workout pályát:- 396,5 m² melyből a fedett játszótér 167 m², információs pont 46,8 m².

Kiv. munkák során ideiglenes áram és vízvételi lehetőség a helyszínen megoldott, almérők kiépítésének költsége, illetve a tényleges fogyasztás alapján az elhasznált víz, energia költségek a kiv. szervezetet terhelik. Kiv. munkák befejezését követően kiv. szervezet építető felé számol el a tényleges fogyasztás, illetve megállapodás alapján.

A kiv. munkák során a balesetvédelmi előírásokat különös figyelemmel be kell tartani.

Szintén kiv.szervezet feladatát képezik az alábbiak:

- Az építőipari kiv. tevékenység megkezdésekor az építési munkaterületen közterületről jól látható helyen táblát kell elhelyezni, mely táblán a 191/2009. (IX.15.) kormányrendelet 5.§ (6) bekezdésében rögzített adatokat kell feltüntetni.
- Tervezett építmény építőipari kiv. feladatainak megszervezéséhez szükséges részletezettségű, a tervezői koordinátor által ellenőrzött munkabiztonsági és egészségvédelmi terv elkészítése. Eredményes műszaki átadás-átvételi eljárás lezárását követően kiv. szervezet közreműködik a használatbavételi engedély megszerzése érdekében. Az esetlegesen felmerülő pótmunka igényekhez kapcsolódó szabályozást a vállalkozási szerződés tervezete tartalmazza. Szigetvár

Város Önkormányzat, mint építtető gondoskodik a kiv. munkák során a műszaki ellenőr megbízásáról.

A kiv. munkára rendelkezésre álló idő a munkaterület átadásától 210 nap.

II.1.6) Részekre bontás

x Részajánlat tételének lehetősége nem biztosított.

A részajánlat tételének kizárásának indoka(i): A beruházás egy, egymásra épülő kivitelezési tevékenységet jelentő funkcionális egységet alkot. Az elvégzendő felújítás egymásra épülő munkafolyamatokból (építési, épületgépészeti, épületvillamossági feladatok időbeli és fizikai összefüggése, valamint a kapcsolódó építmények szerkezeti összefüggése, külső utak megközelíthetősége) áll, melyek ésszerűen nem bonthatóak fel. Az építési terület egy irányból közelíthető meg, egy egységes munkaterület biztosítható.

Gazdasági okból indokolja továbbá, hogy amennyiben több Vállalkozó vesz részt a projekt megvalósításában, úgy egymás munkaterületét kell, hogy használják, ezzel megnehezítve az adott munkarészek kivitelezésének szervezését. Ezen megoldás többlet megvalósítási időt és többlet forrást igényelne, melyre vonatkozóan Ajánlatkérőnek se forrása, se határideje nincsen.

II.2.5) Értékelési szempontok

x Ár szempont

1. Egyösszegű nettó ajánlati ár (Forint): / Súlyszám: 70

x Minőségi szempont

2. Jótállás időtartama (12-60 hónap): / Súlyszám: 10

3.1. A felhívás III.1.3. M.2.1. megjelölt szakember korlátozás nélküli építési szakterületű FMV (MV-É) jogosultság megszerz. szüks. szakmai gyak.on felüli többlettap. (min. 0 hó, max. 36 hó) / Súlyszám: 10

3.2. A felhívás III.1.3. M.2.2. megjelölt szakember korl. nélküli épületvillamossági szakterületű FMV (MV-ÉV) jogosultság megszerz. szüks. szakmai gyak.on felüli többlettap. (min. 0 hó, max. 36 hó) / Súlyszám: 5

3.3. A felhívás III.1.3. M.2.3. megjelölt szakember korlátozás nélküli épületgépész szakterületű FMV (MV-ÉG) jogosultság megszerz. szüks. szakmai gyak.on felüli többlettap. (min. 0 hó, max. 36 hó) / Súlyszám: 5

II.2.7) A szerződés időtartama: 210 nap, a szerződés nem meghosszabbítható.

A szerződés teljesítésének véghatárideje: a szerződéskötést követő munkaterület átadástól számított 210 nap.

II.2.12) Európai uniós alapokra vonatkozó információk

A közbeszerzés európai uniós alapokból finanszírozott projekttel és/vagy programmal kapcsolatos: igen

Projekt száma vagy hivatkozási száma: GINOP-7.1.3-2015-2016-00005.

III.1.3) Műszaki, illetve szakmai alkalmasság

Alkalmassági minimumkövetelmény(ek):

Alkalmatlan ajánlattevő, ha

M1.) rendelkezik az eljárást megindító felhívás feladásától visszafelé számított 60 hónapban befejezett (műszaki átadás-átvétellel lezárult)

M1.c. legalább 12 játszótéri eszközt, valamint legalább 450 m² rekortán burkolat építésére vonatkozó szerződés szerűen teljesített referenciával. (Játszótéri eszköz alatt Ajánlatkérő a 78/2003. (XI. 27.) GKM rendelet 2. § 15. pontja szerint fogalmat érti).

Az ajánlatkérő a vizsgált időszak alatt befejezett, de legfeljebb nyolc éven belül megkezdett építési beruházásokat veszi figyelembe.

A referencia-követelménynek történő megfelelés alkalmassági követelményenként max 3. szerződésből teljesíthető.

M2.) rendelkezik legalább az alábbi végzettséggel, képzettséggel rendelkező szakemberrel:

1) legalább 1 fő szakemberrel, aki rendelkezik a 266/2013. (VII.11.) Korm. rendelet szerinti „MV-É” kategóriájú felelős műszaki vezetői jogosultság (vagy azzal egyenértékű jogosultság) megszerzéséhez szükséges (a 266/2013. (VII. 11.) Korm. rendelet 1. melléklete VI./1. rész 2. pontjában meghatározott vagy azzal egyenértékű) végzettséggel és szakmai tapasztalattal.

2) legalább 1 fő szakemberrel, aki rendelkezik a 266/2013. (VII.11.) Korm. rendelet szerinti „MV-ÉV” kategóriájú felelős műszaki vezetői jogosultság (vagy azzal egyenértékű jogosultság) megszerzéséhez szükséges (a 266/2013. (VII. 11.) Korm. rendelet 1. melléklete VI./2. rész 5. pontjában meghatározott vagy azzal egyenértékű) végzettséggel és szakmai tapasztalattal.

III.1.7) Az ellenszolgáltatás teljesítésének feltételei és / vagy hivatkozás a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekre:

A jelen közbeszerzés alapján megkötendő szerződés összegének finanszírozása az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, valamint a Magyar Állam Központi Költségvetési Előirányzatából történik. Projekt címe „Szigetvári gyógyhelyek komplex turisztikai fejlesztése”. Projekt azonosítószám: GINOP-7.1.3-2015-2016-00005. A támogatás intenzitása: 100 %. A finanszírozás formája: utófinanszírozás. Az ajánlattétel, a kifizetések és elszámolás pénzneme: HUF.

VI.3.1) Feltételes közbeszerzés

x Ajánlatkérő felhívja a gazdasági szereplők figyelmét, hogy az eljárást a Kbt. 53. § (5) bekezdése alapján eredménytelenné nyilváníthatja, ha valamely meghatározott, ellenőrzési körén kívül eső, bizonytalan jövőbeli esemény az ajánlattételi, illetve részvételi határidő lejártát követően következik be.

A Kbt. 135. § (12) bekezdése szerint feltételes közbeszerzés esetén az ajánlatkérő jogosult az eljárást megindító felhívásban megjelölt azon feltételt, amelytől a közbeszerzés eredményességét függővé tette, a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötendő szerződés hatálybalépését felfüggesztő feltételként is kikötni.

Ilyen feltételek: az eljárás eredményeképp kapott ajánlatok magasabbak a Támogatási Szerződés alapján a projekt megvalósítása során még rendelkezésre álló összegnél, és az Irányító Hatóság felé kérelmezett többlet támogatási igény nem kerül elfogadásra.

Ezen okokat ajánlatkérő olyan körülményeknek tekinti, amely miatt az eljárást vagy annak részeit eredménytelenné nyilváníthatja.

Ajánlatkérő ellenőrzési körén kívül eső, bizonytalan jövőbeli esemény meghatározása:

A szerződés az Irányító Hatóság felé kérelmezett többlet támogatási igény elfogadását követően, az elfogadásról szóló, Vállalkozónak címzett írásbeli tájékoztatással lép hatályba, vagy ha Megrendelő egyoldalú nyilatkozatával a szerződést hatályba lépteti.

Amennyiben a szerződéskötést követő 6 (hat) hónapon belül a szükséges fedezet biztosítása nem történik meg, a szerződés - további jogcselekmények hiányában - megszűnik.

A szükséges pénzügyi fedezet elmaradása esetén vállalkozó díjra, költség- vagy kártérítésre, vagy egyéb polgári jogi követelésre nem tarthat igényt.

VI.3.9) További információk:

8. Az ajánlatoknak az AH lejártaig az EKR rendszeren keresztül kell elektronikusan beérkeznie. Az ajánlatnak pdf kiterjesztésűnek, jelszó nélkül olvashatónak, de nem módosíthatónak kell lennie. Formai kötöttség: Kbt. 41/A § szerint.

14. A Kbt. 75. § (6) bekezdése alapján Ajánlatkérő alkalmazza a Kbt. 75. § (2) bekezdése e) pontja szerinti eredménytelenségi okot.

19. Ajánlatkérő a Kbt. 53. § (5) bekezdése alapján eredménytelenné nyilváníthatja az eljárást, ha valamely meghatározott, ellenőrzési körön kívül eső, bizonytalan jövőbeli esemény az (1) bekezdésben foglalt határidőt követően bekövetkezik (feltételes közbeszerzés). A Kbt. 135. § (12) bekezdése szerint feltételes közbeszerzés esetén az ajánlatkérő jogosult az eljárást megindító felhívásban megjelölt azon feltételt, amelytől a közbeszerzés eredményességét függővé tette, a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötendő szerződés hatálybalépését felfüggesztő feltételként is kikötni.

Ilyen feltételek: az eljárás eredményeképp kapott ajánlatok magasabbak a Támogatási Szerződés alapján a projekt megvalósítása során még rendelkezésre álló összegnél, és az Irányító Hatóság felé kérelmezett többlet támogatási igény nem kerül elfogadásra.

Ezen okokat ajánlatkérő olyan körülményeknek tekinti, amely miatt az eljárást vagy annak részeit eredménytelenné nyilváníthatja.

5. A közbeszerzési dokumentumok tartalmazott az ajánlattételhez szükséges általános tudnivalókat, benne a műszaki leírást, vállalkozási szerződést, továbbá kiviteli terveket, engedélyeket, iratmintákat.

6. Az ajánlattételhez szükséges általános tudnivalók rész 3. fejezet Műszaki leírás szerint: Tervezett munkák:

A tervezett létesítményt a SPAR üzlet mellett található úton lehetne megközelíteni úgy, hogy az építményhez kapcsolódóan gépjármű és autóbusz számára is alkalmas parkolók kerülnének kialakításra.

Az út, parkoló építés során az alábbi létesítmények kialakítására kerül sor:

- feltáró út építése 109 m hosszban változó aszfaltburkolat szélességgel; (Az építendő aszfalt burkolat szélessége változó az ívek miatt. Az építendő útszakasz aszfalt burkolat szélessége 7, 5- 8,9 m közötti);
- 25 m hosszú 3,0 m széles aszfaltburkolatú szervízút;
- 115 m hosszú 1,5-2,0 m széles kerti szegéllyel megtámasztott aszfaltburkolatú járda;
- 26 férőhelyes kiemelt szegéllyel körülépített aszfaltburkolatú parkoló;
- 2 db mozgáskorlátozott parkoló állás 3.6 m szélességben;
- 2 db 3 ,0 m széles buszparkoló állás.

A rekreációs közparkban létesítendő rekreációs központ az alábbi helyiségeket és egységeket tartalmazza:

- fedett játszóház;
- információs pont;
- kávézó, melegítőkonyha és a működéséhez szükséges raktár, személyzeti öltöző és mosdó, kávézóhoz tartozó nyitott terasz, pergola árnyékolású terasz;
- kölcsönző és a működéséhez szükséges raktár és személyzeti mosdó;
- szociális helyiségek, raktárak;
- játszótér, amely több korosztály igényeit kielégíti 22 db, játszótéri eszköz, 689 m2 rekortán burkolat elhelyezésével;
- fedett terasz;
- street workout pálya 10 db fitness eszköz elhelyezésével.

5 gazdasági szereplő jelezte érdeklődését a közbeszerzési eljárás iránt.

7. A 2021. június 16-i ajánlattételi határidőre kettő ajánlatot nyújtottak be, az 1.r. kérelmezett 518.170.660.-Ft ajánlati árral és a 2. r. kérelmezett 539.999.310.-Ft ajánlati árral, a további értékelési szempontokra mindkét ajánlattevő a maximális hónap megajánlásokat tette.

8. Az 1.r. kérelmezett ajánlatában szereplő releváns dokumentumok, nyilatkozatok:

Nyilatkozat alkalmassági követelményekre vonatkozóan

Az eljárást megindító felhívásban előírt alkalmassági előírások vonatkozásában bemutatott szakemberek

Nyilatkozom, hogy az eljárást megindító felhívásban előírt alkalmassági előírások vonatkozásában az alábbiakban felsorolt szakember(ek)e)t kívánom bemutatni, valamint nyertességünk esetén bevonni a szerződés teljesítésébe:

Eljárást megindító felhívás alkalmassági követelményt előíró pontja, illetve az alkalmassági követelmény megnevezése

Alkalmassági minimumkövetelmény:
M2.)1)

A szakember neve

B. I.

Szakemberrel jogviszonyban álló szervezet megnevezése

Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt.

Szakember jelenlegi jogviszonya a megjelölt szervezettel

Egyéb ügyvezető

Eljárást megindító felhívás alkalmassági követelményt előíró pontja, illetve az alkalmassági követelmény megnevezése

Alkalmassági minimumkövetelmény:
M2.)2)

A szakember neve

H. L.

Szakemberrel jogviszonyban álló szervezet megnevezése

H. L.

Szakember jelenlegi jogviszonya a megjelölt szervezettel

Egyéni vállalkozó

Nyilatkozom, hogy az alkalmasság igazolásához a Kbt. 65. § (7) bekezdése alapján kapacitást nyújtó szervezetre vagy személyre kíván támaszkodni:

Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt. - M2.)1) „MV-É” kategóriájú felelős műszaki vezető

JÁTSZÓPARK Játsszótér Tervező és Építő Kft. - M1.c. 12 játszótéri eszközt, valamint legalább 450 m2 rekortán burkolat építése

H. L. Ev. - M2.)2) „MV-ÉV” kategóriájú felelős műszaki vezető

Az 1.r. kérelemzett ajánlatában benyújtotta B. I., a Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt. ügyvezetője aláírási címpéldányát, diploma másolatát, továbbá nyilatkozatát erőforrásai rendelkezésre állásáról a szerződés teljesítésének időtartamára vonatkozóan.

Az ajánlat tartalmazta H. L. diplomamásolatait, továbbá a Játszópark Kft. nyilatkozatát erőforrásai rendelkezésre állásáról a szerződés teljesítésének időtartamára vonatkozóan.

9. A 2.r. kérelmezett ajánlatában szereplő releváns dokumentumok, nyilatkozatok:

Nyilatkozat alkalmassági követelményekre vonatkozóan

Az eljárást megindító felhívásban előírt alkalmassági előírások vonatkozásában bemutatott szakemberek

Nyilatkozom, hogy az eljárást megindító felhívásban előírt alkalmassági előírások vonatkozásában az alábbiakban felsorolt szakember(ek)e)t kívánom bemutatni, valamint nyertességünk esetén bevonni a szerződés teljesítésébe:

Eljárást megindító felhívás alkalmassági követelményt előíró pontja, illetve az alkalmassági követelmény megnevezése

Alkalmassági minimumkövetelmény:
M2.)1)

A szakember neve

B. I.

Szakemberrel jogviszonyban álló szervezet megnevezése

Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt.

Szakember jelenlegi jogviszonya a megjelölt szervezettel

Egyéb
ügyvezető

Nyilatkozom, hogy az alkalmasság igazolásához a Kbt. 65. § (7) bekezdése alapján kapacitást nyújtó szervezetre vagy személyre kíván támaszkodni:

Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt. - M2.1. „MV-É” kategóriájú felelős műszaki vezető

JÁTSZÓPARK Játsszótér Tervező és Építő Kft. - M1.c. 12 játsszótéri eszközt, valamint legalább 450 m2 rekortán burkolat építése

Az 1.r. kérelemzett ajánlatában benyújtotta B. I., a Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt. ügyvezetője aláírási címpéldányát, diploma másolatát, továbbá nyilatkozatát erőforrásai rendelkezésre állásáról a szerződés teljesítésének időtartamára vonatkozóan.

Az ajánlat tartalmazta a Játszópark Kft. nyilatkozatát erőforrásai rendelkezésre állásáról a szerződés teljesítésének időtartamára vonatkozóan.

10. Az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett ajánlatában benyújtott dokumentumok tulajdonságainál az alábbi adatok szerepelnek:

	Dokumentum, fájl	1. r. kérelmezett ajánlata	2. r. kérelmezett ajánlata
1.	alairasicimpeldanyborsoistvan.pdf	Szerző: B Terv Baranya Kft	Szerző: B Terv Baranya Kft

	(a B Terv Baranya Kft. ajánlatában Borsó István alairasi cimpéldány.pdf)	Dokumentum létrehozva: 2020.08.30. 19:45:47	Dokumentum létrehozva: 2020.08.30. 19:45:47
2.	bizonyitvany1hornunglaszlo.pdf (ezen dokumentum nem került benyújtásra a B Terv Baranya Kft. ajánlatában)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozva: 2021.02.26. 17:42:09	Ezen szakember nem került bemutatásra az ajánlattevő által az alkalmasság igazolása körében
3.	bizonyitvany2hornunglaszlo.pdf (ezen dokumentum nem került benyújtásra a B Terv Baranya Kft. ajánlatában)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozva: 2021.02.26. 17:41:49	
4.	diplomaborsoistvan.pdf (a B Terv Baranya Kft. ajánlatában diploma.bmp)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozva: 2021.02.26. 17:39:48	Az adott dokumentum nem PDF formátumban került benyújtásra, amely nem tartalmaz metaadatokat
5.	Hobor nyilatkozat1.pdf (a B Terv Baranya Kft. ajánlatában nyilatkozat.pdf)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozva: 2021.06.15. 17:59:49	Szerző: hiányzik Dokumentum létrehozva: 2021.06.14. 17:48:06

11. Az 1.r. és a 2.r. kérelmezett ajánlatában benyújtott alábbi nyilatkozatok, dokumentumok tulajdonságainál szerepel, hogy a „PDF létrehozója: secPdfProducer”:

1.r. kérelmezett ajánlatában az alábbi fájlneveken szereplő iratok esetében:

alairasi minta

Hobor nyilatkozat2

Iratminták- Jakob Geo Kft

Költségvetés.pdf: Árazatlan kv Szigetvár; gyógyhely epitesz kiv arazatlan 2021.06.10; gyógyhely játékok árazatlan 2020-10-31; Költségösszesítő_árazatlan 2020 mod; NAT AJ210614NAT Anyaglista_Szigetvar_Gyogyhely_gyengearam_arazatlan_v01; Szigetvár – építés árazatlan; Szigetvár Gyógyhely térvilágítás árazatlan Szigetvár Gyógyhely villamos árazatlan; SZIGETVÁRI GYÓGYHELY_napelem árazatlan; Szvár parkoló-kiv-építendő árazatlan mod; tartószerkezeti költségvetés – épület – árazatlan – új; tartószerkezeti költségvetés – játszótér – árazatlan – új; tartószerkezeti költségvetés – sw pálya – árazatlan új szakmai önéletrajz H.L.

2.r. kérelmezett ajánlatában az alábbi fájlneveken szereplő iratok esetében:
B Terv Iratminták: B Terv Baranya Kft Közjegyző által hitelesített aláírási címpéldány, B Terv Iratminták
Költségvetések: Főösszesítő
Steiner iratminták: alairasi címpéldány, szakmai önéletrajz

12. Az 1.r. és a 2.r. kérelmezett által benyújtott ajánlati fájlok mentése időpontja:

1.r. kérelmezett ajánlatában:

Költségösszesítő_árazatlan 2020 mod fájl mentése 2021.06.15. 17:34:39
(Költségvetéspdf mappában lévő fájlok mentése 2021.06.15. 17:31-től 17:44-ig)

2.r. kérelmezett ajánlatában:

Főösszesítő fájl mentése: 2021.06.15. 17:45:55

13. Az ajánlatkérő 2021. július 13. napján rögzítette az EKR-ben a 2.r. kérelmezett ajánlatának érvénytelenné nyilvánítását a Kbt. 73.§ (1) bekezdés e) pontja alapján.

Az érvénytelenítés indoklása:

Ajánlattevő az ajánlatában szereplő K.I.G. szakember vonatkozásában nem igazolta a felolvasólapon szereplő 36 hónap szakmai tapasztalat mértékét, így ajánlatkérő a Kbt. 71. § (9) bekezdés a) pontja alapján az ajánlatát érvénytelenné nyilvánítja. Ajánlattevő hiánypótlásában ismételten csatolta K.I.G. szakember szakmai önéletrajzát, azonban abban a szakmai gyakorlati idő vonatkozásában továbbra is többségében tervezési tevékenység került feltüntetésre, mely Ajánlatkérő álláspontja szerint nem tartozik az FMV-ÉG jogosultsághoz kötött tevékenységi körbe, azaz nem minősül az értékelési részszempont szerinti többlettapasztalatnak. A szakmai önéletrajzból egyértelműen megállapítható szakmai tapasztalat mértéke 18 hónap, így nem felel meg a feltételeknek: A Kbt. 76. § (3) bekezdés b) pontja szerinti értékeléshez bemutatott szakemberekre vonatkozó, a felolvasólapon feltüntetett adat és az ajánlatban a szakemberre vonatkozóan csatolt dokumentum tartalma közötti ellentmondást nem sikerült hiánypótlás keretében tisztázni, a felolvasólapon feltüntetett adatot alátámasztani, az ajánlatkérő az ajánlatot érvénytelenné nyilvánítja.

14. Az ajánlatkérő az összegezést 2021. augusztus 12. napján küldte meg az ajánlattevők részére, a közbeszerzési eljárást lezáró döntése alapján érvényes ajánlatot benyújtó és nyertes ajánlattevő az 1.r. kérelmezett lett.

Az összegezés rögzítette a 2. r. kérelmezett ajánlatának érvénytelenné nyilvánítását is.

15. Az ajánlatkérő és az 1. r. kérelmezett a közbeszerzési eljárás eredményeként a szerződést 2021. október 8. napján kötötte meg. A vállalkozási szerződés nem lépett hatályba.

16. A hivatalbóli kezdeményező 2023. október 24. napján tájékoztatta az ajánlatkérőt vizsgálati eljárásának megindításáról, melyben rögzítette, hogy az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzéséről szóló 2022. évi XXVII. törvény (a továbbiakban: Eufetv.) 5. § (2) bekezdés a) pontja és a 17. § (1) bekezdése szerinti feladatkörében eljárva a TOP-1.4.1-15-BA1-2016-00019 azonosítószámú „Szigetvári óvodák és bölcsődék bővítése és felújítása” elnevezésű, valamint a GINOP-7.1.3-15-2016-00005 azonosítószámú „A szigetvári gyógyhely komplex turisztikai fejlesztése” elnevezésű projektek (a továbbiakban: Projektek) keretében nyújtott európai uniós pénzügyi támogatások felhasználása vonatkozásában vizsgálati eljárást indított.

A vizsgálati eljárásának lezárásáról 2025. április 10. napján (VIZSG/29-62/2023. számon) tájékoztatta az ajánlatkérőt.

A hivatalbóli kezdeményezés

17. A hivatalbóli kezdeményező 2025. június 18. napján nyújtotta be kezdeményezését a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja alapján, kérte az ajánlatkérővel és az 1.r. és a 2.r. kérelmezettel szemben jogsértés megállapítását és bírság kiszabását.

Rögzítette, hogy a hivatalbóli kezdeményezés tárgyát képező közbeszerzési eljárás forrása európai uniós forrás.

18. A hivatalbóli kezdeményező rögzítette, hogy az Eufetv. 5. § (2) bekezdés a) pontja és a 17. § (1) bekezdése szerinti feladatkörében eljárva a TOP-1.4.1-15-BA1-2016-00019 azonosítószámú „Szigetvári óvodák és bölcsődék bővítése és felújítása” elnevezésű, valamint a GINOP-7.1.3-15-2016-00005 azonosítószámú „A szigetvári gyógyhely komplex turisztikai fejlesztése” elnevezésű projektek keretében nyújtott európai uniós pénzügyi támogatások felhasználása vonatkozásában vizsgálati eljárást indított. A vizsgálati eljárás lezárásáról a hivatalbóli kezdeményező VIZSG/29-62/2023. számú, 2025. április 10. napján kelt értesítésével tájékoztatta az ajánlatkérőt, és közölte, hogy a jogsértések gyanúja miatt a Döntőbizottság hivatalbóli eljárását kezdeményezi.

19. A hivatalbóli kezdeményező rögzítette, hogy álláspontja szerint az a körülmény, hogy a közbeszerzési eljárást lezáró vállalkozási szerződés nem lépett hatályba, nem érinti sem az ajánlatkérő, sem a kérelmezettek felelősségét a közbeszerzési jogsértésekért. Az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárását eredményesen lefolytatta és megkötötte a szerződést, ezért a szerződés hatályba nem lépése a jogkövetkezmények alkalmazása és mértéke körében figyelembe veendő körülménynek minősül.

20. A hivatalbóli kezdeményező a kezdeményezési határidők betartottsága és a jogsértő esemény megtörténének és arról való tudomásszerzésének időpontja kapcsán hivatkozott a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontjában, (2a) bekezdésben foglaltakra.

A Kbt. 152. § (2) bekezdése c) pontja a támogatásból megvalósuló közbeszerzési eljárás esetén az adott támogatás folyósítására és felhasználására vonatkozó jogszabályban előírt iratmegőrzési kötelezettség időtartamán belül, mint objektív határidőn belül biztosítja a hivatalbóli kezdeményezés benyújtásának jogát. E mellett a fő szabály mellett azt is kiköti, hogy a hivatalbóli kezdeményezés benyújtására rendelkezésre álló időtartam legalább a jogsértés megtörténtétől számított öt év, abban az esetben, ha a jogszabály rövidebb iratmegőrzési kötelezettséget írna elő.

A tárgyban GINOP projekt tekintetében az iratmegőrzési kötelezettség szabályozását a 2014–2020 programozási időszakra rendelt források felhasználására vonatkozó uniós versenyjogi értelemben vett állami támogatási szabályokról szóló 255/2014. (X. 10.) Korm. rendelet (továbbiakban: 255/2014. (X. 10.) Korm. rendelet) határozza meg.

A 255/2014. (X. 10.) Korm. rendelet 18. §-a rögzíti, hogy a kedvezményezett köteles a támogatással kapcsolatos okiratokat és dokumentumokat a támogatási döntés meghozatala napjától számított tíz évig megőrizni. A 255/2014. (X. 10.) Korm. rendelet e rendelkezése meghozatala óta nem került módosításra.

A hivatalbóli kezdeményező rámutatott arra is, hogy a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló 2023. évi XVI. törvény (Mód7. tv.), 2023. szeptember 1.

napijával hatályba lépő 16. §-a az alábbiak szerint határozta meg a Kbt. 152. § (2)-(2a) és (4) bekezdése alkalmazási feltételeit:

16. § A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény 197. §-a a következő (25)–(27) bekezdéssel egészül ki:

197. § (26) E törvénynek a Mód7. tv. által módosított 152. § (2)–(2a) és (4) bekezdését az ezen rendelkezések hatálybalépését követően megvalósult jogsértések, valamint az ezen rendelkezések hatálybalépését megelőzően megvalósult jogsértések miatt kezdeményezett jogorvoslati eljárásokra is alkalmazni kell, ha a hivatalbóli kezdeményező az ilyen jogsértésekről az ezen rendelkezések hatálybalépése után szerzett tudomást.

A fentiek alapján a hivatalbóli kezdeményező rögzítette, hogy egyértelműen megállapítható, hogy a támogatási szerződésben rögzítettek tanúsága szerint a támogatási döntés meghozatalától számított 10 éves iratmegőrzési időtartamon belül nyújtotta be a hivatalbóli kezdeményezését.

A hivatalbóli kezdeményező rögzítette, hogy megtartotta a Kbt. 152. § (2a) bekezdésében meghatározott 90 napos objektív határidőt is. A hivatalbóli kezdeményező a vizsgálati eljárásnak a hivatalbóli kezdeményező Igazgatósága általi lezárásakor, 2025. március 27. napján szerzett tudomást a jogsértésekről, mely lezárásáról 2025. április 10. napján tájékoztatta az ajánlatkérőt. Egyértelműen megállapítható, hogy az ajánlatkérőnek megküldött, a vizsgálati eljárás lezárásáról szóló tájékoztatásához képest a hivatalbóli kezdeményezést a 90 napos határidőben nyújtotta be a hivatalbóli kezdeményező.

A jogsértő események megtörténtének időpontja:

- részajánlattétel kizárása közbeszerzési eljárás indítása: 2021. 05.12.,

- a kérelmezettek ajánlattételi közbeszerzési jogsértései tekintetében ajánlattételi határidő - 2021.06.16 11:00.,

- az eljárást lezáró döntés tekintetében az összegzés kiadásának időpontja 2021.08.12. - amikor az ajánlatkérő eredményesnek minősítette a közbeszerzési eljárását és nyertes ajánlattevőként az 1.r. kérelmezettet választotta ki.

21. A hivatalbóli kezdeményező 1. kezdeményezési elemében előadta, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 61. § (4) bekezdését.

Utalt a Kbt. 50. § (2) bekezdés k) pontjában és 61. § (4) bekezdésében foglaltakra, valamint a Közbeszerzési Hatóság keretében működő Tanács útmutatójára a becsült érték számítása, a részekre bontás tilalma és a beszerzési igények mesterséges egyesítése tárgyában (2021.09.30) (továbbiakban: Útmutató), melyben a beszerzési igények mesterséges egyesítésének tilalmára és az alábbiakra mutat rá:

„európai uniós forrásból megvalósuló beszerzések esetében fokozott audit kockázatot jelent, ha az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárásban olyan beszerzési igényeket kíván egységes szerződésben megvalósítani, amelyek szorosan nem kapcsolódnak egymáshoz. Ennek oka, hogy az ilyen szerződések teljesítésére csak korlátozott számú, jellemzően széles körű kapacitásokkal rendelkező gazdasági szereplő lehet alkalmas, ennek következtében a beszerzési igények ily módon történő megvalósítása korlátozza a versenyt, illetve a kis- és közepes vállalkozások közbeszerzésekbe való bekapcsolódását. Ezen beszerzések esetében a Közbeszerzések Tanácsa hangsúlyozza, hogy az ajánlatkérőnek minimálisan a részekre történő ajánlattétel lehetőségét kell biztosítani az egyes beszerzési igények tekintetében.”

Hivatkozott a Közbeszerzési Hatóság Elnökének közleményére (2024.02.22.), melynek „I. A részajánlattétel biztosításával összefüggő indokolási kötelezettség vizsgálata” című pontja taglalja a részajánlattétel biztosításával és annak indokolásával összefüggő kérdéseket, melyek közül az alábbiak kiemelése releváns:

„Sarkalatos pontja a részajánlattétel kizárására vonatkozó indokolás jogszerűségének, hogy az objektív, az adott beszerzés egyedi jellemzőihez igazodó, az adott eljárásra vonatkozó alátámasztást jelenítsen meg, hiszen ez felelhet meg a törvényben foglalt kötelezettségnek. A beszerzés tárgyától függetlenül, univerzálisan, akár több eljárásban sztenderdként használt érvrendszer nem alkalmas a Kbt. 61. § (4) bekezdésében foglalt kötelezettség teljesítésére.”

„Fontos kiemelni, hogy a Kbt. 61. § (4) bekezdésének való megfelelés nem önmagában az indokolási kötelezettség formális megtörténtéből, hanem az indokolási kötelezettség ajánlatkérő általi jogszerű, valós tartalmú teljesítéséből áll elő. Az ajánlatkérőnek konkrét és objektív tényadatokkal, számításokkal, elemzésekkel dokumentáltan is valószínűsíteni kell annak tényét, hogy a részajánlattétel biztosítása nem egyeztethető össze a gazdasági, műszaki észszerűség kritériumával.”

22. Az ajánlatkérő az ajánlati felhívása II.1.6. pontjában a részajánlattételt kizárta. A hivatalbóli kezdeményező összevetette az ajánlatkérő tárgy meghatározását, műszaki leírását, az ajánlati felhívás II.1.6. pontjában megadott indokokkal. Megállapítható, hogy az ajánlatkérő az ajánlati felhívása II.1.6. pontja alatt csak általános jellegű, tipikusan használt fordulatokat rögzített felhívásában, teljes egészében elmaradt a konkrét közbeszerzési eljárás tárgya tekintetében a vizsgálat és az indokolás.

A közbeszerzés tárgyai érdemi, szakmai vizsgálta alapján az állapítható meg, hogy a közbeszerzési eljárás két fő tárgya az útépités és rekreációs központ tekintetében:

- nem áll fenn funkcionális egység,
- nem állnak fenn egymásra épülő munkafolyamatok,
- nem áll fenn a szét nem választhatóság.

A munkavégzést és annak ütemezését megfelelő szakmai körütekintés és munkaszervezés mellett el lehet határolni, és arra sem vonható le következtetés (különösen nem az indokolásból), hogy az több forrást igényelne, vagy megnövelné a teljesítési időtartamot.

23. A hivatalbóli kezdeményező álláspontja szerint a fentiek alapján egyértelműen megállapítható, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 61. § (4) bekezdését azzal, hogy a közbeszerzési eljárásában nem biztosította legalább az útépités és a rekreációs központ tekintetében külön-külön a részajánlattételt.

24. A hivatalbóli kezdeményező 2. kezdeményezési elemében előadta, hogy az 1. r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett megsértette a Kbt. 2. § (1) bekezdését.

A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy megvizsgálta a kérelmezettek által benyújtott ajánlatokat, azok metaadatait is, továbbá a közbeszerzési eljárás során tanúsított magatartásukat, amelyek alapján az alábbi megállapításokat tette:

a) Mindkét kérelmezett ugyanazt a kapacitást nyújtó szervezetet (Játszópark Kft.) vonta be az M1.c. referencia műszaki, illetve szakmai alkalmassági feltétel igazolására.

b) Mindkét kérelmezett ugyanazt a kapacitást nyújtó szervezetet (Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt.) vonta be az M2.1. szakember műszaki, illetve szakmai alkalmassági feltétel igazolására.

c) Az 1.r. és a 2.r. kérelmezett által benyújtott ajánlati nyilatkozatokat tartalmazó dokumentumok ugyanazon típusú szkennelő alkalmazás (secPdfProducer) segítségével kerültek beolvasásra a fájlok metaadatai alapján.

d) Az 1.r. és a 2.r. kérelmezett által benyújtott ajánlati fájlok utolsó mentése is egymáshoz rendkívül közeli időpontokban történt:

- 1.r. kérelmezett esetében: 2021.06.15. 17:34:39
- 2.r. kérelmezett esetében: 2021.06.15. 17:45:55.

A fentiekben a)-d) pont alatt bemutatott tények alapján egyértelműen az a következtetés vonható le, hogy az 1. r. és a 2. r. kérelmezett együttműködött a közbeszerzési eljárásban, mellyel súlyosan megsértették a Kbt. 2. § (1) bekezdésében meghatározott versenytisztasági követelményeket.

25. A Kbt. 2. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az ajánlattevők kötelesek tiszteletben tartani a verseny tisztaságát, átláthatóságát és nyilvánosságát, azaz úgy kötelesek eljárni a közbeszerzési eljárás során, hogy magatartásukkal a tiszta verseny elvét tartás szem előtt és tartózkodjanak az ajánlataik egyeztetésétől. Bármely összehangolt magatartás megalapozhatja a verseny tisztaságának sérelmét, amely alkalmas arra, hogy az ajánlattevők megismerjék, egyeztessék ajánlataikat.

Kiemelte a hivatalbóli kezdeményező, hogy az összehangolt ajánlattételt mutatja annak ténye is, hogy mindkét kérelmezett két egymástól jelentősen eltérő alkalmassági feltétel esetében is ugyanazt a kapacitást nyújtó szervezetet vont be az alkalmasság igazolásába és alvállalkozóként (lásd játszótér referencia és építési szakember).

Jelezte a hivatalbóli kezdeményező, hogy az ajánlatkérőnek

- a „Napsugár Óvoda és Bölcsőde felújítása” (EKR000864932020) tárgyú közbeszerzési eljárása (lásd D. 397/2025. sz. alatti jogorvoslati eljárás),

- a „Szigetvár rekreációs központ létesítése 3” (EKR001112412022) tárgyú közbeszerzési eljárása 1. része „Út, parkoló építés”,

- a „Szigetvár rekreációs központ létesítése 3” (EKR001112412022) tárgyú közbeszerzési eljárása 2. része „Rekreációs központ építés”

tekintetében ugyanezen két kérelmezett szintén érdemben együttműködött az ajánlatuk megtételében, melyek külön hivatalbóli kezdeményezés tárgyai.

26. Az ajánlattételben való együttműködést igazolja annak ténye is, hogy lényegében egyidőben és ugyanazon szkennerrel nyújtották be elektronikusan az ajánlataikat, mely biztosította, hogy a közbeszerzési eljárás olyan eredménnyel fejeződjön be, hogy a nyertes ajánlattevő az 1. r. kérelmezett legyen.

A hivatalbóli kezdeményező számára a fenti tényekből egyértelmű, hogy a kérelmezettek a közbeszerzési eljárásban nem egymástól függetlenül jártak el, hanem úgynevezett „támogató ajánlat” benyújtására került sor, de akként, hogy a 2.r. kérelmezett számára kötelezettség ne keletkezessen. Ennek érdekében a 2. r. kérelmezett olyan tartalommal nyújtotta be az ajánlatát, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatánál kedvezőtlenebb és feltétlenül érvénytelen legyen, nyertesként ne legyen kiválasztható.

Az ajánlatkérő az ajánlati felhívás VI.3.9. 14. pontjában előírta, hogy alkalmazza a Kbt. 75. § (2) bekezdése e) pontja szerinti eredménytelenségi okot. A 2.r. kérelmezett által benyújtott támogató ajánlat volt hivatott biztosítani, hogy legyen két benyújtott ajánlat és a közbeszerzési eljárást ne kelljen a Kbt. 75. § (2) bekezdés e) pontja alapján eredménytelenné nyilvánítani.

27. A hivatalbóli kezdeményező a 3. kezdeményezési elembe előadta, hogy ajánlatkérő megsértette a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdését, a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontját, a Kbt. 75. § (1) bekezdés b) pontját és a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontját.

A hivatalbóli kezdeményező álláspontja szerint, amennyiben az ajánlatkérő eleget tett volna a Kbt. 69. § (1) bekezdése szerinti érvényességi vizsgálati kötelezettségének, akkor a közbeszerzési eljárás bírálati szakaszában meg kellett volna állapítania a benyújtott ajánlatok tekintetében a fentiekben rögzítettekre figyelemmel, hogy az 1. r. és a 2. r. kérelmezett súlyosan megsértette a Kbt. 2. § (1) bekezdése szerinti a verseny tisztasága követelményét és emiatt a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján az 1. r. és a 2. r. kérelmezett ajánlatait érvénytelenné

kellett volna nyilvánítani. Az ajánlatkérő jogsértően mulasztotta el ezen okból érvénytelenné nyilvánítani az 1.r. és a 2.r. kérelmezett ajánlatait.

Az ajánlatkérő jogsértően nyilvánította eredményessé a közbeszerzési eljárását. Az ajánlatkérő köteles lett volna a közbeszerzési eljárását érvénytelenné nyilvánítani a Kbt. 75. § (1) bekezdés b) pontja és a 75. § (2) bekezdés c) pontja alapján.

A hivatalbóli kezdeményező hangsúlyozza, hogy a töretlen a Kbt. 75. § (2) bekezdése bírósági joggyakorlata - melyet tükröznek a közbeszerzési kommentárok – a tekintetben, hogy a Kbt. 75. § (2) bekezdésében, így annak c) pontjában meghatározott érvénytelenségi ok is, kötelezően alkalmazandó érvénytelenségi okok. A Kbt. 75. § (2) bekezdése, így annak c) pontja sem ad mérlegelési jogot az ajánlatkérőnek, amennyiben bekövetkeznek a törvényi tényállásban meghatározott feltételek, akkor az ajánlatkérő köteles a közbeszerzési eljárását érvénytelenné nyilvánítani.

A jogalkotó a Kbt. 75. § (1) bekezdésében arra figyelemmel használja az „Ervénytelen az eljárás” fordulatot, mert a megadott törvényi tényállások egyszerűsége, feltételei bekövetkezése, azok egyértelmű megállapíthatósága okán, szinte „automatikus” a közbeszerzési eljárás érvénytelensége, nem igényel az ajánlatkérők részéről külön vizsgálatot.

A Kbt. 75. § (2) bekezdésében ehhez képest arra tekintettel használta a jogalkotó az „érvénytelenné nyilváníthatja” fordulatot, mert az érvénytelenné nyilvánításhoz szükséges a jogalkotó által meghatározott törvényi tényállási elemek megítélése, megállapítása, mely összetettebb bírálati cselekményeket tesz indokolttá.

28. Jelen ügyben a kérelmezettek fentiekben megjelölt magatartása alapján egyértelműen megállapítható, hogy mindkét kérelmezett a verseny, az eljárás tisztaságát súlyosan sértő magatartást valósított meg, ezért a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontja szerinti érvénytelenségi ok törvényi feltételei fennállnak.

A hivatalbóli kezdeményező közbeszerzési jogi megítélése szerint a verseny tisztasága és átláthatósága védelme érdekében kiemelten fontos, hogy az ajánlatkérő alkalmazza az ezt biztosítani hivatott érvénytelenné nyilvánítási okot, melytől az ajánlatkérő jogsértően tekintett el.

29. A hivatalbóli kezdeményező a 4. kezdeményezési elemben előadta, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 36. § (2) bekezdését.

Az ajánlatkérő elmulasztott eleget tenni a Kbt. 36. § (2) bekezdésében meghatározott jelzési kötelezettségének. A hivatalbóli kezdeményezésben előadottak alapján egyértelmű következtetés vonható le az 1.r. és 2.r. kérelmezett összehangolt magatartására, méghozzá a körben, hogy torzítsák a közbeszerzési versenyt, ezért az ajánlatkérő jogsértően nem tett jelzést a Gazdasági Versenyhivatalnak.

30. A hivatalbóli kezdeményező rögzítette a bizonyítékok kapcsán, hogy a Döntőbizottság a hivatalbóli kezdeményezéssel indult jogorvoslati eljárásban az Ákr. rendelkezéseinek megfelelően hivatalból jár el, az Ákr. 3. §-a, 62. § (1) bekezdése és a 71. § (1) bekezdése előírásai szerint.

Rögzítette, hogy az EKR-ben lévő közbeszerzési dokumentumokat külön nem csatolja, mivel az ahhoz történő hozzáférést az ajánlatkérő kötelessége biztosítani a Döntőbizottság részére (Kbt. 46. § (4c) bekezdés), a hivatalbóli kezdeményező számára is biztosította az ajánlatkérő a hozzáférést az EKR-ben lévő iratokhoz a vizsgálati eljárása során.

A hivatalbóli kezdeményező rögzítette, hogy a kezdeményezéshez csatolt okirati bizonyítékok a közbeszerzési eljárás dokumentumaival együtt alátámasztják a hivatalbóli kezdeményezésben foglalt jogsértéseket.

31. A hivatalbóli kezdeményező a kezdeményezéséhez csatolta a támogatási szerződést, a Közbeszerzési Felügyeleti Főosztály a tárgyi közbeszerzési eljárás megindítására vonatkozó tanúsítványát, a hivatalbóli kezdeményező vizsgálati eljárásának megindításáról és lezárásáról szóló ajánlatkérői tájékoztatást.

32. A hivatalbóli kezdeményező az 1.r. kérelmezett észrevételében foglaltak kapcsán előadta, hogy az 1. r. és a 2. r. kérelmezett által benyújtott ajánlatok, mint objektív bizonyítékok metaadatai és tartalma alapján megállapítható, hogy azokból okszerűen vonható le következtetés a Kbt. 2. § (1) bekezdése megsértésére.

A hivatalbóli kezdeményező utalva az Ákr. 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésére hivatkozott az Ákr. 62. § (4) bekezdése vonatkozásában a Nagykommentárban (Barabás Gergely, In: Barabás Gergely, Baranyi Bertold, Fazekas Marianna (szerk.): Nagykommentár az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényhez) (továbbiakban: Nagykommentár) foglaltakra, miszerint a „Az Ákr. 62. § (4) bekezdése két elvet fogalmaz meg: a szabad bizonyítás és a bizonyítékok szabad meggyőződés szerinti értékelésének elvét.” „A közigazgatási eljárás során a közigazgatási szervnek lehetősége van a bizonyítékok szabad mérlegelésére, és ennek alapján a meggyőződése szerinti döntésre (Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.27.227/1998/5.). Ezen elv magában foglalja, hogy a hatóság a határozathozatalakor az ügyfél által hivatkozott és csatolt bizonyítékokat is figyelembe veszi és értékeli, egyenként és együttesen is (Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.200/2007/6.).”

33. A bizonyítékok egyenként és összességében való értékelésének elve a bizonyítási eljárás egyik alapvető elve, amely szorosan kapcsolódik a bizonyítékok szabad értékelésének az elvéhez. A különböző bizonyítékok logikai láncot alkotnak és együttesen támasztják alá az 1. r. és a 2. r. kérelmezett összehangolt magatartását. Az egymást erősítő, logikailag összefüggő bizonyítékok együttese alkot meggyőző bizonyítási láncot.

A bizonyítékok összességében történő értékelése különösen arra tekintettel releváns, mert az 1. r. és a 2. r. kérelmezett az ajánlatkérőnek négy közbeszerzési eljárásban is hasonló módon összehangoltan működött együtt, ezek az eljárások:

- D. 397/2025. sz. jogorvoslati eljárás - „Napsugár Óvoda és Bölcsőde felújítása” tárgyú közbeszerzési eljárása,
- D. 398/2025. sz. jogorvoslati eljárás - „Szigetvár rekreációs központ létesítése 2” közbeszerzési eljárás,
- D. 399/2025. sz. jogorvoslati eljárás - Szigetvár rekreációs központ létesítése 3 – 1. rész Út, parkoló építés,
- D. 400/2025. sz. jogorvoslati eljárás: Szigetvár rekreációs központ létesítése 3 – 2. rész Rekreációs központ építés.

Mind a négy eljárásban ugyanazt a módszert alkalmazták, az 1. r. kérelmezett legyen a nyertes ajánlattevő, míg a 2. r. kérelmezett támogató ajánlata pedig a hiányok nem pótlása miatt érvénytelen.

A D. 398/2025. sz. eljárás tárgyát képező közbeszerzési eljárás tekintetében külön kiemelendő, hogy ebben az eljárásban kizárólag az 1. r. és a 2. r. kérelmezett tett ajánlatot. A közbeszerzési eljárása eredményességéhez pedig legalább két ajánlat benyújtása volt szükséges.

34. Az 1. r. és a 2. r. kérelmezett együttműködését támasztják alá az 1. r. és 2. r. kérelmezett ajánlatainak informatikai metaadatai és az ajánlataik tartalmi elemei is.

Az 1. r. és a 2. r. kérelmezett ajánlatai metaadataiban való egyezősége tekintetében a hivatalbóli kezdeményező az alábbiakra kívánt rámutatni:

Dokumentum, fájl	Jakab GEO Kft. Ajánlattevő (1. r. kérelmezett)	B Terv Baranya Kft Ajánlattevő (2. r. kérelmezett)
alairasicimpeldanyborsoistvan.pdf	Szerző: B Terv Baranya Kft	Szerző: B Terv Baranya Kft
bizonyitvany1hornunglaszlo.pdf	Szerző: B Terv Baranya Kft	Szerző: B Terv Baranya Kft
bizonyitvany1hornunglaszlo.pdf	Szerző: B Terv Baranya Kft	Szerző: B Terv Baranya Kft
diplomaborsoistvan.pdf	Szerző: B Terv Baranya Kft	Szerző: B Terv Baranya Kft
Hobor nyilatkozat1.pdf	Szerző: B Terv Baranya Kft	Szerző: B Terv Baranya Kft

A hivatalbóli kezdeményező rögzítette, hogy a Döntőbizottság ellenőrizni tudja a metaadatok egyezőségét, mivel az EKR rendszerben rendelkezésre állnak az ajánlattevők, az 1. r. és a 2. r. kérelmezett ajánlatai.

35. Az a tény, hogy a 2. r. kérelmezett a szerzője az 1. r. kérelmezett ajánlatában benyújtott több dokumentumnak, egyértelműen bizonyítja, hogy a két ajánlattevő, a két kérelmezett az ajánlattétel időszakában az ajánlatuk összeállításában együttműködött.

Az a körülmény, hogy mely ajánlati dokumentumok metaadatai egyeznek, még inkább megerősíti, hogy a két kérelmezett közösen készült a közbeszerzési eljárásban az ajánlattétellel, ezen belül arra, hogy azonos módon biztosítsák az alkalmasságuk igazolását.

Az 1. r. és a 2. r. kérelmezett részéről a közbeszerzési eljárásokban összehangolt együttműködését támasztja alá, hogy az alkalmasságát az eljárások mindegyikében azonos kapacitást nyújtó szervezettel igazolta, valamint az eljárások többségében több alkalmassági feltétel tekintetében is ekként jártak el, amelyet a hivatalbóli kezdeményezésben részletesen bemutatott a kezdeményező.

A D. 398/2025. sz. eljárásban szintén két alkalmassági feltétel tekintetében történt azonos kapacitást nyújtó szervezettel az alkalmasság igazolása:

- Játzópark Kft. az M1.c. referencia műszaki, illetve szakmai alkalmassági feltétel igazolására,
- Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt., az M2.1. szakember műszaki, illetve szakmai alkalmassági feltétel igazolására.

A kérelmezettek ajánlatai közötti fentiekben bemutatott metaadat egyezőségek a Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt., kapacitást nyújtó szervezetre vonatkozó dokumentumok tekintetében állapítható meg.

Kiemelten alátámasztja az együttműködést és a 2. r. kérelmezetti támogató ajánlati közreműködést az, hogy bár érdemben megfelelt az alkalmassági feltételeknek a 2. r. kérelmezett (hiszen ugyanazon kapacitást nyújtó szervezettel/szakemberrel igazolta az alkalmasságát, mint az 1. r. kérelmezett), azonban a hiányok pótlásának elmaradása miatt a 2. r. kérelmezett ajánlata mégis érvénytelenné nyilvánításra került.

A fenti tények mellett az 1. r. és a 2. r. kérelmezett ajánlata benyújtásának a körülményei, lásd egymáshoz közeli időpontok, továbbá az azonos szkennelő alkalmazása is az összehangolt magatartásra vonatkozó következtetést támasztja alá.

A hivatalbóli kezdeményező nem vitatja, hogy más szervezetek is használnak azonos szkennelő alkalmazásokat, azonban más szervezeteknél nem azonosak az ajánlatok metaadatai és tartalmi elemei.

A hivatalbóli kezdeményező szerint a fentiekben bemutatott, a bizonyítékok összességében történő értékelése alapján okszerűen az a következtetés vonható le, hogy az 1. r. és a 2. r. kérelmezett az ajánlattétel során együttműködött, ezáltal megsértve a Kbt. 2. § (1) bekezdését.

36. A hivatalbóli kezdeményező a 2.r. kérelmezett és az ajánlatkérő észrevételében foglaltak kapcsán előadta, hogy alaptalanok az általuk tett eljárásjogi kifogások és érdemi észrevételek.

37. A hivatalbóli kezdeményező a 2.r. kérelmezett és az ajánlatkérő eljárásjogi kifogásai kapcsán az alábbiakat adta elő:

38. I. A hivatalbóli kezdeményezés megfelel a Kbt. 152. § (4) bekezdésében foglaltaknak. A 2. r. kérelmezett eljárásjogi kifogása arra irányul, hogy a hivatalbóli kezdeményező csatolja be a vizsgálati eljárása iratait, melyek hiánya a tisztességes eljárás akadályá.

A hivatalbóli kezdeményező álláspontja szerint a hivatalbóli kezdeményezése megfelel a Kbt. és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) rendelkezéseinek és nem áll fenn kötelezettsége a vizsgálati eljárása dokumentumai csatolására.

A Kbt. és az Ákr. alapján a jogorvoslati eljárásnak a hivatalbóli kezdeményezés a tárgya. Nem tárgya, illetve nem is lehet a jogorvoslati eljárás tárgya a hivatalbóli kezdeményező saját vizsgálati eljárása, mert az több uniós projekt Eufetv. szerinti vizsgálatára vonatkozik. Erre a vizsgálati eljárásra, illetve annak felülvizsgálatára a Döntőbizottság nem rendelkezik hatáskörrel, melyet maga a Döntőbizottság, továbbá a közigazgatási bíróságok is megerősítettek.

A hivatalbóli kezdeményező e körben hivatkozik a Döntőbizottság D.756/11/2024. sz. határozata 56. pontjában foglaltakra:

„56. A Döntőbizottság elsődlegesen rögzíti, hogy nem rendelkezik hatáskörrel a hivatalbóli kezdeményező eljárásának vizsgálatára, e körben helyesen hivatkozott a kezdeményező a Döntőbizottság D.503/17/2024. számon hozott határozatára, valamint a Fővárosi Törvényszék K.703.769/2023/17. számú ítéletének 24. pontjára, mely szerint a kezdeményezőnek azt az eljárását, amelyet saját feladat- és hatáskörében végzett, melynek eredményeként végső soron a kezdeményezés mellett döntött, [...] nem vizsgálhatja.”

A Döntőbizottság számos más határozatában megerősítette ezt, lásd pl. D.757/13/2024. határozat 72. pontja, D.759/11/2024. sz. határozat 72. pontja.

39. Jelezte azt is a hivatalbóli kezdeményező, hogy a vizsgálati eljárását az Eufetv. 17. § (1) bekezdése alapján, és nem az Eufetv. 20. §-a alapján folytatta le, erre tekintettel a vizsgálati eljárásra nem az Ákr. szabályai irányadók, nem minősül közigazgatási hatósági eljárásnak, így ezen tevékenységével kapcsolatban közigazgatási per sem indítható.

40. Téves a 2. r. kérelmezettnek a Kbt. 152. § (4) bekezdése be nem tartására hivatkozása. Sem a Kbt., sem az Ákr. nem ír általános jellegű iratcsatolási kötelezettséget, a Kbt. 152. § (4) bekezdése kifejezetten a jogsértéssel érintett beszerzéssel vagy közbeszerzéssel kapcsolatos iratokban határoz meg benyújtási kötelezettséget.

A Kbt. rendelkezése okszerű, mivel a jogorvoslati eljárás tárgya közbeszerzés vagy beszerzés, ezért várja el ezekre a közbeszerzésekre, beszerzésekre vonatkozó iratok másolatának csatolását. A hivatalbóli kezdeményező - mint arra a hivatalbóli kezdeményezésében külön kitért – arra tekintettel nem csatolta a közbeszerzési iratokat, mert az ajánlatkérő kötelezettsége, hogy a jogorvoslati eljárás megindítását követően a Döntőbizottság részére is biztosítsa a hozzáférést az EKR-ben levő dokumentumokhoz (Kbt. 46. § (4c) bekezdés).

A 2. r. kérelmezett által meghivatkozott Kbt. 149. § (1) bekezdés d) pontja tekintetében a Döntőbizottság D.222/20/2025. sz. határozata 270. pontjára utalt a hivatalbóli kezdeményező, melynek megfelelően a kezdeményezésben megadta a megsértett jogszabályi rendelkezést valamennyi kérelmi elemre vonatkozóan, valamint a jogsértő eseményt és annak bizonyítékait. Az Ákr. 65. § [Az iratra vonatkozó szabályok] között az (1) bekezdésében is kifejezetten arról rendelkezik, hogy a hatóság, ha a tényállás tisztázása során szükséges, felhívhatja az ügyfelet okirat vagy más irat bemutatására.

A hivatalbóli kezdeményező teljes vizsgálati eljárásának anyaga egyébként sem szükséges a tényállás tisztázásához, mivel a tényállást a hivatalbóli kezdeményezés tárgyát képező jogsértések elbírálásához szükséges mértékben kell a Döntőbizottságnak megállapítani.

A Döntőbizottságnak a jogorvoslati eljárásban a döntését az Ákr. 62. §-a alapján a rendelkezésére álló, továbbá a bizonyítási eljárás során beszerzett, illetve az ügyfelek által becsatolt bizonyítékok alapján kell meghozni, melyre tekintettel a vizsgálati eljárásnak a be nem csatolt dokumentumai nem okozhatják a tisztességes eljárás sérelmét.

41. A hivatalbóli kezdeményező hivatkozott arra, hogy a 2. r. kérelmezett szerint nem megfelelően jár el a Döntőbizottság akkor, amikor nem követeli meg a Kbt. 152. § (4) bekezdése alapján, hogy a hivatalbóli kezdeményező csatolja be a közbeszerzési eljárás iratai másolatát. A 2. r. kérelmezett véleménye szerint, ha a hivatalbóli kezdeményező nem csatolja be a közbeszerzési eljárás iratait, akkor azokhoz más módon a 2.r. kérelmezett nem fér hozzá és ez sérti a fegyveregyenlőséget a tisztességes eljáráshoz való jogot.

A 2. r. Kérelmezett szerint a Kbt. 46. § (4c) bekezdése alapján az ajánlatkérőtől csak a Döntőbizottság kap hozzáférési jogot a közbeszerzési iratokhoz. Arra is hivatkozott a 2.r. kérelmezett, hogy „ráadásul nem egymást teljes mértékben átfedő iratanyagról van szó.”

A Kbt. 152. § (4) bekezdése jelenleg és a Kbt. hatályba lépésekor 2015. november 1. napján hatályos rendelkezése az alábbiakat írja elő:

„A kezdeményező irathoz csatolni kell a jogsértéssel érintett beszerzéssel vagy közbeszerzéssel kapcsolatban rendelkezésre álló iratok másolatát.”

A Kbt. fenntartotta a korábbi közbeszerzési törvények e vonatkozású szabályozását.

Magyarországon 2018. április 15. napjától kötelező az elektronikus közbeszerzés, a részletes szabályokat az elektronikus közbeszerzés részletes szabályairól szóló 424/2017. (XII. 19.) Korm. rendelet határozta/határozza meg.

Az elektronikus közbeszerzés bevezetésével összefüggő jogszabálymódosítások során a jogalkotó a Kbt. 152. § (4) bekezdése szabályait nem érintette, így itt megmaradt az „beszerzési és közbeszerzési irat-másolat”-ra vonatkozó rendelkezés.

A Kbt. hatályba lépésekor még a papír alapú közbeszerzési iratnak megfelelően kifejezetten arról rendelkezett a jogalkotó, hogy az iratnak a másolatát kell a hivatalbóli kezdeményezőnek benyújtani.

A hivatalbóli kezdeményező vizsgálatai és hatósági ellenőrzései során hozzáférési jogot kap az EKR-ben nyilvántartott, ott tárolt adott közbeszerzési eljárás elektronikus dokumentumaihoz. Másolat csatolási kötelezettség pedig az EKR-ben lefolytatott és az ott nyilvántartott, tárolt dokumentumok tekintetében értelmezhetetlen.

Erre tekintettel jogszerűen jár el a Döntőbizottság, amikor a megváltozott jogszabályi környezetnek és közbeszerzési eljárás lefolytatási gyakorlatnak megfelelően a Kbt. 46. § (4c) bekezdése alapján az ajánlatkérőtől kéri a hozzáférést a közbeszerzési iratokhoz.

42. A hivatalbóli kezdeményező előadta továbbá, hogy a 2. r. kérelmezettnek a közbeszerzési iratok hiányára való hivatkozása miatt is aggályos, mert mint a közbeszerzési eljárás ajánlattevőjének a közbeszerzési dokumentumok a rendelkezésére álltak.

Sem a Kbt., sem az Ákr. nem írja elő, sem a kérelmes, sem a hivatalbóli kezdeményezés alapján induló jogorvoslati eljárásokban, hogy az ügyfelek részére a közbeszerzési iratok másolatát ki kell adni, ez az Ákr. 5. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott alapelvből sem következik.

A Kbt. a közbeszerzési iratok megismerése tekintetében egyébként is specifikus szabályozást ad, mely irányadó a Kbt. 2. § (7) bekezdése alapján. A Kbt. 44. § (1) és (2) bekezdése meghatározza a publikus közbeszerzési iratokat, míg az ezen kívüli körre irányadó a Kbt. 45. § (1) és (2) bekezdése által meghatározott feltételekhez kötött irat-betekintés.

A Kbt. 154. § (1a) bekezdése, illetve korábban az (1) bekezdése azt írja elő, hogy a Döntőbizottság a „közbeszerzési ügyben érdekeltet az eljárás megindításáról a jogorvoslati kérelem, illetve a hivatalbóli kezdeményezés megküldésével értesíti”, azaz a hivatalbóli kezdeményezőnek az esetlegesen rendelkezésre álló és becsatolt közbeszerzési iratmásolatai még papír alapú közbeszerzés esetén sem kerültek kézbesítésre az ügyfelek részére. Téves a 2. r. kérelmezett ettől eltérő megközelítése.

A Kbt. 160. § (1) bekezdése azt támasztja kötelezettségként, hogy:

„Közbeszerzési Döntőbizottság gondoskodik arról, hogy a kérelmező, a kezdeményező és az ellenérdekű ügyfél minden, az eljárás során felvetődött új tényt, előterjesztett kérelmet, nyilatkozatot megismerhessen és azokkal kapcsolatos álláspontját kifejtsese.”

A Kbt. 162. § (1) bekezdése azt írja elő a Döntőbizottság számára:

„Az ügyfél az ügyintézési határidő kezdetétől számított tizedik napig, a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés e törvénybe ütköző módosításával vagy teljesítésével kapcsolatos jogorvoslati eljárásban az ügyintézési határidő kezdetétől [164. § (7) bekezdés] számított harmincadik napig, a Közbeszerzési Hatóság képviseletében eljáró személy az eljárás során bármikor, betekintethet a közbeszerzési eljárás, valamint a jogorvoslati eljárás során keletkezett iratokba, és azokról másolatot, feljegyzést készíthet.”

A Kbt. 162. § (1) bekezdése – a 2.r. kérelmezett hivatkozásával ellentétben - nem írja elő a közbeszerzési iratok másolatának a kiadását, hanem annak megismerését iratbetekintés keretében biztosítja.

A Kbt. 162. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel a 2. r. kérelmezett jogalap nélkül hivatkozik az ügyféli jogai sérelmére.

43. A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy alaptalan a 2. r. kérelmezett azon hivatkozása, hogy hivatalbóli kezdeményezői másolat-iratcsatolása hiányban nem tudja gyakorolni a jogait, mivel csak a Döntőbizottság kap hozzáférési jogot.

A Kbt. 162. § (1) bekezdése megfelelően biztosítja az iratbetekintést a közbeszerzési eljárás, valamint a jogorvoslati eljárás irataiba, így alaptalan a tisztességes eljárás sérelmére, illetve a dokumentumok megismerésének ellehetetlenítésére való hivatkozása a 2. r. kérelmezettnek.

A hivatalbóli kezdeményező a fentiekre tekintettel megfelelően járt el akkor, amikor csak az ezt meghaladó releváns dokumentumokat csatolta. Így e körben sem sérülnek az ügyféli jogai a 2.r. kérelmezettnek.

44. II. A hivatalbóli kezdeményezés nem ütközik a visszaható hatály tilalmába, fennáll a hivatalbóli kezdeményezői jogosultság, jogalap nélküli az érdemi vizsgálat nélküli elutasítási, illetve megszüntetési okra hivatkozás.

45. A hivatalbóli kezdeményezés megfelel az eljárásjogi és anyagi jogi jogszabályoknak, nem ütközik a visszamenőleges jogalkalmazás tilalmába, teljesíti az Alaptörvény és az Alkotmánybíróság jogállamisági, jogbiztonsági jogalkalmazás elvárásait. Az Európai Unió Bíróságának (továbbiakban: EUB) a C-496/18. és C-497/18. egyesített ügyekben meghozott bírósági ítélete kifejezetten megerősíti a hivatalbóli kezdeményező hivatalbóli kezdeményezési jogosultságát.

Az Ákr. - összhangban az Alaptörvény jogbiztonsági és jogállamisági előírásaival, továbbá a kérelmezők/hivatalbóli kezdeményezők garanciális szempontjaira tekintettel - a törvényi feltételek fennállta esetén teszi lehetővé, illetve írja elő a jogorvoslati kérelem/hivatalbóli kezdeményezés visszautasítását, a jogorvoslati eljárás megszüntetését az Ákr. 46.§, 47.§ szerint. Az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja – összhangban Alaptörvény jogbiztonsági és jogállamisági előírásaival, továbbá garanciális szempontokkal - abban az esetben biztosít jogalapot egy adott jogorvoslati kérelem/hivatalbóli kezdeményezés visszautasítására, ha megállapítható, hogy hiányzik a jogszabályban meghatározott feltétele az eljárás indításának.

46. A 2. r. kérelmezett a visszamenőleges jogalkalmazás tilalmát azokra a körülményekre alapozza, hogy az Eufetv. értelmében az Integritás Hatóság 2022. november 19. napján kezdi meg a tevékenységét, továbbá Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja 2022.10.11. napjától hatályos, ugyanakkor jelen jogorvoslat a hivatalbóli kezdeményező létrejöttéhez képest korábbi jogviszonyokra vonatkozik.

A hivatalbóli kezdeményező szerint egyértelműen megállapítható - mind a hazai, mind az uniós jogszabályok és bírósági joggyakorlat alapján - hogy a 2. r. kérelmezett által megjelölt körülmények ténylegesen nem jelentenek a visszamenőleges hatályú jogalkalmazást, így annak a tilalmába sem ütközhetnek.

A hivatalbóli kezdeményező szerint, ha megvizsgáljuk a visszamenőleges jogalkalmazás tilalma tartalmát és azt összevetjük a 2.r. kérelmezett által megjelölt körülményekkel egyértelműen megállapítható, hogy nem sérült a visszamenőleges jogalkalmazás tilalma.

A visszamenőleges jogalkalmazás tilalmához szervesen kapcsolódik a visszamenőleges jogalkotás tilalma és tartalma is.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Jat.) 2. § (2) bekezdése az alábbiakat mondja ki:

„2. § (2) Jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.”

A visszamenőleges jogalkotás és így a visszamenőleges jogalkalmazás tilalmának a lényegi tartalma, hogy nem okozhat érdemi jogi helyzeti változást, nem állapíthat meg, nem alkalmazhat új kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.

Ezt erősíti meg az Alkotmánybíróságnak - egyébként a 2. r. kérelmezett által is idézett -35/2019. (XII. 31.) AB határozata [23] pontja:

„[23] Az Alkotmánybíróság a 30/2014. (IX. 30.) AB határozatában rögzített gyakorlata szerint „[a] jogállamiság [B] cikk (1) bekezdése] részét képező jogbiztonság elve megköveteli az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát, az egyes normák egyértelműségét. [...] a jogbiztonság elvéből vezethető le a visszaható hatályú jogalkotás tilalma is, amelynek magját a jogalkotási törvényben is megfogalmazott tilalom adja, miszerint a jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé. A következőes alkotmánybíróági gyakorlat értelmében továbbá valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell. {10/2014. (IV. 4.) AB határozat, Indokolás [15]} Ezeknek a jogalkotóval szemben megfogalmazott elvárásoknak a versenyjogi tényállások és jogkövetkezmények törvényi megfogalmazása során kell elsősorban érvényesülniük, az előreláthatóság és a kiszámíthatóság ugyanakkor a jogalkalmazók irányában is alkotmányos elvárás a jogi normák értelmezése során (Alaptörvény 28. cikk).”

Ezt mondja ki az Alkotmánybíróság 3191/2019. (VII. 16.) AB Határozata [27] pontja, melynek [29] és [31] pontja az alábbiakra is rámutat:

„[29] Az Alkotmánybíróság a 10/2014. (IV. 4.) AB határozatban rögzítette, hogy „[A] Jat. 2. § (2) bekezdése értelmében jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé. Ebből a szabályból következően tehát a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalma nem abszolút érvényű, és egyértelműen élhet ezzel az eszközzel a jogalkotó akkor, amikor új jogosultságot állapít meg, meglévő jogosultságot terjeszt ki, vagy valamely jog korlátozását oldja fel” (Indokolás [18]). Ezen túlmenően a jogbiztonságból fakadó visszaható hatályú jogalkotás tilalma nem feltétlen és kizárólag a jogalanyok helyzetét elnehezítő (ad malam partem) jogalkotásra irányadó, továbbá a tilalom nem terjed ki a jogszabályok módosíthatóságának időbeli korlátaira sem.”

„[31] „... rendelkezések a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának megsértésére vezetnek-e, azt kellett vizsgálnia, „hogyan azok a hatályba lépésük előtt létrejött jogviszonyokra vonatkoznak-e, és ezekre nézve kötelezettséget állapítanak-e meg, kötelezettséget terhesebbé tesznek-e, vagy jogot korlátoznak-e vagy vonnak-e el, illetve jogellenessé nyilvánítanak-e valamely magatartást” {13/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [56]}.”

47. A hivatalbóli kezdeményező az Alkotmánybíróság fenti határozataiban megadott szempontok szerint megvizsgálta a 2. r. kérelmezett által megjelölt körülményeket és megállapította, hogy

- nem történt új kötelezettség megállapítása,
- nem tettek kötelezettséget terhesebbé,
- nem korlátoztak és nem vontak el jogot,
- nem nyilvánítottak valamely magatartást jogellenessé.

Egyértelmű, hogy nem történt visszamenőleges jogalkotás és nem áll fenn a Döntőbizottságnak a jogorvoslati eljárás során olyan kötelezettsége, hogy ilyen tartalommal visszamenőlegesen alkalmazzon jogot.

Mind az ajánlatkérőnek, mind a kérelmezetteknek csak olyan jogsértésekért kell helytállnia a hivatalbóli kezdeményezés alapján, amelyeket a közbeszerzési eljárás megindításakor hatályos anyagi jogi rendelkezések előírtak. Ezzel az ajánlatkérő és a kérelmezettek számolhattak, előre látható volt, jogi helyzetük nem terhesebb.

48. A jogalkotó valóban létrehozott a meglévő uniós támogatásokat ellenőrző szervek mellett egy további autonóm szervezetet, az Integritás Hatóságot és akként rendelkezett az Eufetv. 3.§-ában, hogy:

„Hatóság minden olyan esetben fellép, ahol a Hatóság álláspontja szerint valamely, az európai uniós források felhasználása vagy annak ellenőrzése körében feladat- és hatáskörrel rendelkező szervezet, ideértve a szerződéskötőt is, nem tette meg a szükséges lépéseket olyan csalás, összeférhetetlenség, korrupció és egyéb jogsértés vagy szabálytalanság megelőzésére, felderítésére és kijavítására, amely érinti az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodását vagy az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, vagy ennek komoly kockázata felmerül. A Hatóság hatáskörrel rendelkezik különösen az Európai Uniótól részben vagy egészben pénzügyi támogatásban részesülő tervezett, folyamatban lévő vagy korábbi intézkedések vagy projektek tekintetében.”

Az Eufetv. 3. §-a, illetve az ajánlatkérő által megjelölt 24. § (4) bekezdése (a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja szerinti hivatalbóli kezdeményezési jogosultság) és 70. § (3) bekezdése (az Integritás Hatóság mikor kezdi meg a működését) nem jelent sem visszamenőleges jogalkotást, sem visszamenőleges jogalkalmazást, mert nem változtak, nem váltak terhessebbé az ajánlatkérők és a kérelmezettek kötelezettségei.

49. A Döntőbizottságnak a hivatalbóli kezdeményező, illetve a hivatalbóli kezdeményezése kapcsán ugyanazokat az eljárásjogi szabályokat kell alkalmaznia, amelyek vonatkoznak más uniós támogatást ellenőrző szervekre is, beleértve a hivatalbóli kezdeményezési határidőket is. Erre tekintettel ténybelileg és jogi szempontból is téves a 2. r. kérelmezett arra vonatkozó hivatkozása, hogy az Integritás Hatóság miatt „A Kbt.-ben megadott határidők soha nem lesznek lejártak, partalanokká válnak, ha a későbbiek során újabb és újabb kreált hivatalokkal, hatóságokkal, ezek a jogviszonyok újranyithatóak, újabb és újabb határidőkhöz lesznek köthetőek, valójában megkerülhetőek. Ez nem lehet a jogalkotó célja, és egyértelműen Alaptörvényellenes következmény lenne.”

Az EUB a C 496/18. és C 497/18. sz. egyesített ügyekben az előzetes döntéshozatal első kérdése éppen az volt, hogy „megtiltja-e a tagállamok számára azt, hogy fogadjanak el olyan szabályozást, amelynek értelmében valamely nemzeti felügyelő hatóság az Unió pénzügyi érdekeinek védelme céljából hivatalból jogorvoslati eljárást indíthat a közbeszerzésre vonatkozó szabályozás megsértésének a vizsgálata céljából.”

Az EUB a C 496/18. és C 497/18. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletében kifejezetten állást foglal:

„Harmadszor meg kell állapítani, hogy a 2014/24 irányelv 83. cikke és a 2014/25 irányelv 99. cikke, amelyeknek azonos a szövege, nem értelmezhetők úgy, mint amelyek előírják vagy megtiltják a tagállamok számára, hogy olyan, közérdeken alapuló, hivatalbóli jogorvoslati mechanizmust írjanak elő, mint amelyről az alapügyben szó van. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2014/24 irányelv 83. cikke és a 2014/25 irányelv 99. cikke – amint az előbbi irányelv (121) és (122) preambulumbekkezdése, illetve az utóbbi irányelv (127) és (128) preambulumbekkezdése kifejti – mindkét irányelvnek az „Irányítás” című IV. címében szerepelnek. Így a 2014/24 irányelv (121) preambulumbekkezdése és a 2014/25 irányelv (127) preambulumbekkezdése csupán azt mondja ki, hogy az említett rendelkezések célja annak biztosítása, hogy „megfelelő áttekintésünk legyen az esetleges strukturális problémákról és a nemzeti közbeszerzési szakpolitikákban követett általános szokásokról, hogy ezáltal célirányosabban kezelhessük az esetleges problémákat”.

Az EUB a C 496/18. és C 497/18. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletében egyértelműen megállapítja:

„nem írják elő, és nem is tiltják meg a tagállamok számára azt, hogy olyan szabályozást fogadjanak el, amelynek értelmében valamely nemzeti felügyelő hatóság az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme céljából hivatalból jogorvoslati eljárást indíthat a közbeszerzésre vonatkozó szabályozás megsértésének a vizsgálata céljából.”

A hivatalbóli kezdeményező szerint ennek megfelelő az Eufetv.-ben az Integritás Hatóság megalapítása és számára hivatalbóli kezdeményezői jogosultság biztosítása.

50. A hivatalbóli kezdeményező jelezte, hogy a visszaható hatály tilalmával összefüggő kérdéseket, - beleértve az Alkotmánybíróság, Kúria és EUB meghivatkozott ítéleteit a közelmúltban a Döntőbizottság is megvizsgálta és az alábbiakat, a D.222/20/2025. sz. határozata 221.-225. pontja alatt tette meg megállapításait.

51. A hivatalbóli kezdeményező előadta továbbá, hogy az Alkotmánybíróság 3205/2025. (VI. 23.) AB határozatában a Kbt. 197. § (26) bekezdése elleni bírói kezdeményezést elutasította, s korábbi alkotmánybírósági határozatait is áttekintve, akként döntött, hogy nem ütközik a visszaható hatály tilalmába a Kbt. 197. § (26) bekezdése szabályozása.

Az Alkotmánybíróság határozatában elemezte a Kbt. előzményi és jelenleg hatályos rendelkezéseit, összevetette az Alaptörvény elvárásaival és a visszahatály tilalmára vonatkozó alkotmánybírósági joggyakorlattal. Ezen AB határozat indokolása egésze, de különösen [42] - [51] pontjaiban foglaltak okszerűen alátámasztják, hogy nem sérül a visszaható hatály tilalma a hivatalbóli kezdeményező által benyújtott hivatalbóli kezdeményezéssel összefüggésben.

52. III. A hivatalbóli kezdeményezés nem elkészt

53. A 2. r. kérelmezett észrevétele ezen pontja alatt számos nem a hivatalbóli kezdeményező vizsgálati eljárására és nem a hivatalbóli kezdeményezésre vonatkozó hivatkozást tesz, melyből vezeti le, hogy a hivatalbóli kezdeményezés elkészt.

A hivatalbóli kezdeményező álláspontja szerint a jogalkotó mind a Kbt.-ben, mind az Eufetv.-ben meghatározta azokat jogi kereteket, amelyek között az Integritás Hatóság lefolytathatja a vizsgálati eljárását vagy hatósági ellenőrzését, továbbá megállapította a hivatalbóli kezdeményezések benyújtásának a feltételeit.

A 2. r. kérelmezett arra alapítva hivatkozik elkésztettségre, hogy a 2. r. kérelmezett külön értesítést nem kapott a vizsgálati eljárásról, ezért a Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontja nem alkalmazható, hanem a Kbt. 152. § (2a) bekezdés b) pontja alapján az eljárás lezárására irányadó határidő lejártától számított 90 napon belül lehetett volna hivatalbóli kezdeményezést benyújtani. A 2. r. kérelmezett szerint az eljárásra irányadó határidő: a hatósági ellenőrzésre az Ákr. 50. § (1) bekezdésében meghatározott 60 napos határidő, melyre figyelemmel a 2. r. kérelmezett szerint a hivatalbóli kezdeményezés benyújtására meghatározott határidő letelt.

A 2.r. kérelmezett előadta, hogy a vizsgálati eljárásra is alkalmazni kell az Ákr. szabályait.

54. Az ajánlatkérő eljárásjogi észrevételében azt sérelmezte, hogy a hivatalbóli kezdeményező nem tartotta be a hatósági ellenőrzés 60 napos határidejét.

55. A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy az ajánlatkérő és a 2.r. kérelmezett megalapozatlanul hivatkozik a hatósági ellenőrzés határideje megsértésére, mivel a hivatalbóli kezdeményező nem hatósági ellenőrzést, hanem vizsgálati eljárást indított és folytatott le.

A hivatalbóli kezdeményezőre és eljárásaira vonatkozó szabályokat az Eufetv. határozta meg.

Az Eufetv. az Integritás Hatóság eltérő jellegű feladatainak megfelelően két különböző eljárásfajtaról rendelkezett, egyértelműen megkülönbözteti a vizsgálati eljárást és a hatósági ellenőrzést:

- az Eufetv. 5. § (2) bekezdés a) pontja rendelkezik arról, hogy a Hatóság vizsgálati feladat-és hatáskörei keretében vizsgálati eljárást folytathat.

- az Eufetv. 5. § (3) bekezdés a) pontja értelmében a Hatóság közigazgatási hatósági jogköre keretében részben vagy egészben európai uniós forrásból megvalósuló vagy megvalósítani tervezett közbeszerzésekkel összefüggésben hatósági ellenőrzést folytat.

Az Eufetv. „A HATÓSÁG ELJÁRÁSA” című III. Fejezete három külön alcím alatti szabályozást tartalmaz:

- „7. A Hatóság vizsgálati eljárása”,

- „8. Az európai uniós forrás bevonásával megvalósuló közbeszerzésekkel kapcsolatos egyes hatósági feladat- és hatáskörök”

- „9. Eljárás kezdeményezése”.

56. Téves a felek azon megközelítése, hogy uniós forrás bevonásával megvalósuló közbeszerzés esetén a hatósági ellenőrzés szabályai az irányadók ügyintézési határidő tekintetében.

Vizsgálati eljárás tárgyai is lehetnek európai uniós forrásból megvalósuló projektek, azon belül közbeszerzési eljárások.

A jogalkotó épp arra tekintettel határozta meg a vizsgálati eljárást, mint specifikus eljárásfajta, mert számos olyan összetett és összefüggő uniós projekt van, amelyek vizsgálatára a klasszikus hatósági ellenőrzés 60 napos határideje nem lenne elegendő.

A hivatalbóli kezdeményező a konkrét vizsgálati eljárását is több támogatott projekttel összefüggésben indította meg (lásd a TOP-1.4.1-15-BA1-2016-00019 azonosítójú „Szigetvári óvodák és bölcsődék bővítése és felújítása” elnevezésű, valamint a GINOP-7.1.3-15-2016-00005 azonosítójú „A szigetvári gyógyhely komplex turisztikai fejlesztése” elnevezésű projektek), így a vizsgálati eljárás tárgya nem kizárólag a jelen jogorvoslati eljárás tárgyát képező közbeszerzési eljárás.

57. A hivatalbóli kezdeményezés 4. sz. mellélete tartalmazza a vizsgálati eljárás indításáról szóló tájékoztatást, melyben pontosan rögzítésre került a vizsgálati eljárás jogalapja: az Eufetv. 5. § (2) bekezdés a) pontjára, a 17. § (1) bekezdésére, ezen túl a 18. § (1) és (6) bekezdésére hivatkozott, melyek a 7. alcím alatti vizsgálati eljárásra vonatkozó rendelkezések.

Az Eufetv. 17. § (4) bekezdése egyértelműen akként rendelkezik:

„(4) A Hatóság ezen alcím szerinti vizsgálati eljárása nem minősül közigazgatási hatósági eljárásnak, ezen alcím szerinti tevékenységével kapcsolatban közigazgatási pernek nincs helye.”

Az Eufetv. 17. § -19. § -a specifikus eljárás szabályokat állapít meg a vizsgálati eljárásra, ezért mondja ki a 17. § (4) bekezdése, hogy nem minősül közigazgatási hatósági eljárásnak.

58. Az Eufetv. által lesabályozott specifikus vizsgálati eljárásra az Eufetv. 17. §-19. §-a által megadott szabályok irányadók, melyek nem határoznak meg kötelező minimum eljárás lefolytatási határidőt. Ennek oka az, hogy számos olyan összetett és összefüggő uniós projekt van, amelyek vizsgálatára a klasszikus hatósági ellenőrzés 60 napos határideje egyértelműen nem lenne elegendő. Jelezte a hivatalbóli kezdeményező, hogy a konkrét vizsgálati eljárás is több támogatott projekttel összefüggésben került megindításra.

59. A 2. r. kérelmezett és az ajánlatkérő az Eufetv. 8. alcíme szerinti „Az európai uniós forrás bevonásával megvalósuló közbeszerzésekkel kapcsolatos egyes hatósági feladat- és hatáskörök” alatt megadott 20. § (1) bekezdésére hivatkozott, azonban a hivatalbóli kezdeményező nem ezen alcím szerinti egyes hatósági feladat- és hatásköröket gyakorolta. Az Eufetv. 20. § (1) bekezdésében foglaltak kizárólag abban az esetben irányadók, amennyiben a hivatalbóli kezdeményező az Eufetv. 5. § (3) bekezdés a) pontja szerinti közigazgatási hatósági jogköre keretében jár el és azon belül hatósági ellenőrzést indít.

Jelen ügyben a hivatalbóli kezdeményező nem az Eufetv. 5. § (3) bekezdés a) pont közigazgatási hatósági jogköre keretében járt el és azon belül nem hatósági ellenőrzést indított, ezért az Ákr. szabályai nem irányadók, köztük az Ákr. ügyintézési határidőre vonatkozó előírása nem alkalmazandó. A 2. r. kérelmezett által meghivatkozott 20. § (1) bekezdése erre tekintettel jelen eljárásban nem alkalmazandó rendelkezés.

60. Iratellenes a 2. r. kérelmezett azon előadása, hogy a kezdeményező kizárólag az ajánlatkérővel került kapcsolatba, a 2. r. kérelmezettel nem.

A hivatalbóli kezdeményező észrevételéhez csatolta azt az okirati bizonyítékot, melyben a 2. r. kérelmezettet:

- egyrészt tájékoztatta: „Az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzéséről szóló 2022. évi XXVII. törvény (a továbbiakban: Eufetv.) 17. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel ezúton értesítem, hogy az Integritás Hatóság (a továbbiakban: Hatóság) az Eufetv. 5. § (2) bekezdés a) pontja és 17. § (1) bekezdése szerinti feladatkörében eljárva vizsgálati eljárást indított több olyan, európai uniós forrásból megvalósult projekt vonatkozásában, amelyek keretében Szigetvár Város Önkormányzata támogatásban részesült”,
- másrészt az Eufetv. 18. § -ában foglaltakra figyelemmel tájékoztatást kért.

A hivatalbóli kezdeményező észrevételéhez csatolta a feladási igazolást is.

A 2. r. kérelmezett e tájékoztatás alapján egyértelműen tudott arról, hogy e tárgykörben vizsgálati eljárás van folyamatban, mely miatt is érthetetlen a hatósági ellenőrzésre hivatkozása. 2. r. kérelmezett a hivatalbóli kezdeményező tájékoztatás kérésére nem válaszolt.

A jogalkotó indokolása az alábbiakat rögzíti:

„A Hatóság eljárása általános vizsgálati jellegű (nem közigazgatási hatósági) és közigazgatási hatósági eljárás lehet, továbbá a Hatóság más szerv eljárását kezdeményezheti. A Hatóság az eljárása során a közigazgatási hatósági hatáskörét kizárólag a közbeszerzési eljárásokkal összefüggésben gyakorolhatja, ez esetben a Hatóság az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) szerinti hatósági ellenőrzést folytat le, továbbá egyes esetekben hatósági döntésekben kötelezheti az ajánlatkérőket.”

A fenti jogalkotó indokolás a magyarázata egyben annak is, hogy a jogalkotó erre tekintettel rögzítette az Eufetv. 20. § (1) bekezdésében, hogy az Ákr. szabályait akkor kell alkalmazni, amennyiben az Integritás Hatóság a közigazgatási hatósági jogköreit kívánja gyakorolni, aszerint lefolytatni az adott közbeszerzésre vonatkozó eljárását.

A jogalkotó azt is külön megerősíti indokolásában, hogy:

„A Hatóság vizsgálati eljárása nem minősül közigazgatási hatósági eljárásnak, az sui generis eljárás, ezért tevékenységével kapcsolatban közigazgatási pernek nincs helye.

A fentiekre tekintettel helytálló a Döntőbizottság azon joggyakorlata, hogy a vizsgálati eljárás nem minősül közigazgatási hatósági eljárásnak.

61. A hivatalbóli kezdeményező megtartotta a Kbt. 152. § (2)-(3) bekezdésében meghatározott határidőket, azon belül nyújtotta be a hivatalbóli kezdeményezését.

A 2. r. kérelmezett észrevételében kizárólag a Kbt. 152. § (2a) bekezdésében meghatározott határidők vonatkozásában jelzett eljárásjogi kifogást.

A hivatalbóli kezdeményező – a 2. r. kérelmezett különböző határidőkre való hivatkozására tekintettel - kiemelte, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdése 90 napos objektív határidőt állapít meg, méghozzá egységesen, azaz a)- c) pontban meghatározott esetre is.

A hivatalbóli kezdeményező szerint a Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontja alapján tekinthető megtartottnak a 90 napos határidő.

A hivatalbóli kezdeményezés 4. sz. mellékleteként becsatolt vizsgálati eljárás indítására vonatkozó tájékoztatás egyértelműen tartalmazza (és maga a hivatalbóli kezdeményezés is ennek megfelelően rögzíti), hogy:

„A Hivatalbóli Kezdeményező az Eufetv. 5. § (2) bekezdés a) pontja és a 17. § (1) bekezdése szerinti feladatkörében eljárva a TOP-1.4.1-15-BA1-2016-00019 azonosítószámú „Szigetvári óvodák és bölcsődék bővítése és felújítása” elnevezésű, valamint a GINOP-7.1.3-15-2016-00005 azonosítószámú „A szigetvári gyógyhely komplex turisztikai fejlesztése” elnevezésű projektek (a továbbiakban: Projektek) keretében nyújtott európai uniós pénzügyi támogatások felhasználása vonatkozásában vizsgálati eljárást indított.”

A vizsgálati eljárás tárgya Szigetvár Város Önkormányzata konkrétan meghatározott TOP és GINOP támogatásban részesített projektje volt. A hivatalbóli kezdeményező ennek megfelelően a vizsgálati eljárás megindításáról és így ennek befejezéséről is, a vizsgálati eljárással érintettként az uniós támogatásban részesített Szigetvár Város Önkormányzatát, mint kedvezményezettet tekintette, részére kézbesítette e dokumentumokat.

Az Eufetv 17. § (2) bekezdése a vizsgálati eljárás indítása tekintetében az alábbiakat írja elő:

„A vizsgálati eljárás megindításáról a Hatóság értesíti az érintett személyt vagy szervezetet, valamint az európai uniós források felhasználásáért felelős minisztert, az európai támogatásokat auditáló szerv vezetőjét és – európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzési eljáráshoz kapcsolódó vizsgálat esetén – az európai uniós forrásfelhasználásra irányadó jogszabályok szerinti előzetes és folyamatba épített ellenőrzést végző szervet.”

A hivatalbóli kezdeményező az általa indított és lefolytatott vizsgálati eljárás Eufetv.-ben meghatározott jogszabályi környezetének és sajátosságainak megfelelően járt el, amikor a vizsgálat tárgyának megfelelően az uniós támogatások kedvezményezettjét tájékoztatta a vizsgálati eljárás indításáról, továbbá külön specifikus rendelkezés hiányában a lezárásáról. A vizsgálati eljárás eredményéről szóló tájékoztatás kiadását – melyet vár el a 2.r. kérelmezett - az Eufetv. nem írja elő.

Jelezte a hivatalbóli kezdeményező azt is, hogy az Eufetv. 19. § (5) bekezdése pedig külön és kifejezetten rendelkezik arról, hogy a vizsgálati eljárás alapján az Integritás Hatóság hatáskörrel rendelkező hatósághoz vagy bírósághoz fordulhat:

„Ha a Hatóság az európai uniós források felhasználásával összefüggésben visszásságot tár fel, illetve nem tartja megfelelőnek az intézkedési javaslatának végrehajtását, e törvény szerint a hatáskörrel rendelkező hatósághoz vagy bírósághoz fordulva kezdeményezheti annak eljárást.”

62. A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy a 2. r. kérelmezett által alkalmazandóként feltüntetett a Kbt. 152. § (2a) bekezdés b) pontja sem alapozná meg a hivatalbóli kezdeményezés elkésztését.

A Kbt. 152. § (2a) bekezdés b) pontja értelmében „a) pont szerinti közlés hiányában az ellenőrzés, illetve eljárás lezárására irányadó határidő lejártától” számított 90 napot kell figyelembe venni.

Az Eufetv. – miként a fentiekben részletesen bemutatta a hivatalbóli kezdeményező és annak okát is megadta – a vizsgálati eljárás, mint specifikus eljárás tekintetében külön eljárási határidőt nem állapít meg, melyre tekintettel az erre alapított elkésztési kifogása sem alapos.

63. Egyértelműen megállapítható, hogy a hivatalbóli kezdeményező az ajánlatkérőnek a vizsgálati eljárás lezárásáról szóló tájékoztatásához képest, a hivatalbóli kezdeményezését a 90 napos határidőben nyújtotta be.

64. A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy a 2.r. kérelmezett hivatkozott arra, hogy nem tudta/tudja megfelelően gyakorolni az ügyféli jogait sem a vizsgálati eljárás, sem a jogorvoslati eljárás során.

A vizsgálati eljárás ugyan nem tárgya a jogorvoslati eljárásnak, de a 2. r. kérelmezett előadására tekintettel indokolt kitérni arra, hogy a 2. r. kérelmezett saját tudatos távolmaradása, mulasztása miatt nem működött közre a vizsgálati eljárásban. Mint azt a hivatalbóli kezdeményező korábban – a vonatkozó dokumentumok csatolásával – bemutatta, a 2.r. kérelmezett pontos tájékoztatást kapott a vizsgálati eljárásról és adatkérés keretében megadhatta volna, helyesebben az Eufetv. 18. § (1) bekezdése és (3) bekezdése c) pontja alapján köteles lett volna megadni – többek között a jelen jogorvoslati eljárás tárgyát képező közbeszerzési eljárásra vonatkozó tájékoztatását.

A 2. r. kérelmezett észrevételében iratellenesen azt a nyilatkozatot teszi, hogy nem kapta meg a hivatalbóli kezdeményező tájékoztatását és adatkérését, ezért kéri azt figyelmen kívül hagyni. A hivatalbóli kezdeményező mellékletként csatolta a 2. r. kérelmezett letöltési igazolását, mely bizonyítja, hogy a 2. r. kérelmezett átvette a tájékoztatást és az adatkérést.

A 2. r. kérelmezett saját jogsértő mulasztására előnyök szerzése érdekében nem hivatkozhat, ez súlyosan sérti az Ákr. alapelveit.

A 2. r. kérelmezett a részére kiadott tájékoztatásra és adatkérésre sem válaszolt, így visszaszár jogai korlátozására való hivatkozása.

A 2. r. kérelmezett jogai nem kerültek korlátozásra, miután az Eufetv. alapján nem az Integritás Hatóság a jogorvoslati szerv, hanem „csak” kezdeményezi az erre hatáskörrel rendelkező Közbeszerzési Döntőbizottságnál a jogorvoslati eljárás megindítását és lefolytatását. A Közbeszerzési Döntőbizottság jogorvoslati eljárása pedig Ákr. szerinti eljárás, melyben az Ákr. szerinti jogait gyakorolhatja a 2. r. kérelmezett, így jogai gyakorlása korlátozására vonatkozó hivatkozása alaptalan.

65. IV. A hivatalbóli kezdeményezői jogosultság fennállása

66. A 2. r. kérelmezett észrevétele IV. pontjában arra tekintettel hivatkozott a hivatalbóli kezdeményezői jogosultság hiányára és kérte ez okból a jogorvoslati eljárás megszüntetését, mert a jogorvoslati eljárás tárgyát képező közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés nem lépett hatályba.

Az ajánlatkérő is hivatkozott a hivatalbóli kezdeményezői jogkör hiányára, álláspontja szerint miután a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés nem lépett hatályba, ezért a szerződésből uniós forrás nem került felhasználásra, emiatt nem sérültek az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodás vagy az Európai Unió pénzügyi érdekei.

67. Az Eufetv. szabályozza a különböző hatóságok, bíróságok előtti eljárások kezdeményezését.

A Döntőbizottság előtti hivatalbóli kezdeményezési jogosultság tekintetében az Eufetv. 24. § (4) bekezdése az alábbiakat mondja ki:

„A Hatóság a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja szerint kezdeményezheti a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárását, ha a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről

szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut a tudomására.”

A Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja az alábbiak szerint rendelkezik:

„152. § (1) A Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból indított eljárását a következő szervezetek vagy személyek kezdeményezhetik, ha a feladatkörük ellátása során a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut tudomásukra:

o) az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben az Integritás Hatóság.”

A Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja által támasztott feltételek mindegyike fennállása megállapítható, az alábbi indokokra tekintettel:

ad a) Feladatköre ellátása során

A hivatalbóli kezdeményező Szigetvár Város Önkormányzata TOP és GINOP uniós forrásból támogatott projektjei tekintetében indított vizsgálati eljárást, mely projektek körébe tartozik a hivatalbóli kezdeményezés tárgyát képező közbeszerzési eljárás is.

ad b) A közbeszerzésekről szóló törvénybe vagy felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut tudomásukra:

A hivatalbóli kezdeményező tételesen megadta a hivatalbóli kezdeményezésében az ajánlatkérő, továbbá az 1. r. és a 2. r. kérelmezett által megsértett közbeszerzési rendelkezéseket. Közölte a tudomásra jutás időpontját is.

ad c) Az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben

A közbeszerzési eljárás ajánlati felhívás egyértelműen tartalmazza (lásd közbeszerzési eljárás ajánlati felhívása II.2.12. pontja), hogy a beszerzés európai uniós alapokból finanszírozott programmal kapcsolatos, melynek projektje számaként GINOP-7.1.3-2015-2016-00005 tüntettek fel.

A Gazdaságfejlesztési és Innovációs Operatív Program (a továbbiakban: GINOP) keretén belül a „Gyógyhelyek komplex turisztikai fejlesztése” felhívás került közzétételre, a támogató a döntését 2017. május 04. napján hozta meg, a támogatási szerződés 2017. november 28. napján került megkötésre.

A 2. r. kérelmezett és az ajánlatkérő arra tekintettel hivatkozza a hivatalbóli kezdeményezői jogosultság hiányát, mert a közbeszerzési eljárás alapján megkötött közbeszerzési szerződés nem lépett hatályba, nem került teljesítésre, az uniós forrás tényleges, teljes felhasználása nem történt meg. Ezt a feltételt azonban a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja nem tartalmazza, az kizárólag „közbeszerzéssel” összefüggőségét vár el, mely közbeszerzéssel összefüggőség viszont egyértelműen megállapítható.

Az Eufetv. 89. §-ával módosított Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontjának hatályba lépése teremtette meg a hivatalbóli kezdeményező kezdeményezői jogosultságát.

Az Eufetv. 89. §-ához fűzött Indokolás szerint:

„A javaslat a Kbt. módosításával biztosítja, hogy a Integritás Hatóság elnöke is kezdeményezhesse a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból indított eljárását az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben. Az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzések alatt a Hatóság hatáskörét meghatározó törvényi rendelkezésekkel összhangban érteni kell a részben vagy egészben európai uniós forrásból megvalósuló vagy megvalósítani tervezett közbeszerzéseket.”

Okszerűtlen is lenne a jogalkotó részéről a teljesítésre, az uniós forrás tényleges, teljes felhasználására vonatkozó elvárás támasztása, mivel számos esetben a közbeszerzési eljárás indító felhívását vagy eljárást lezáró döntését támadja a hivatalbóli kezdeményező.

68. Eltérő tényállás miatt téves a 2. r. kérelmezett hivatkozása arra, hogy a Fővárosi Törvényszék K.703.769/2023/17. sz. ítéletében foglaltak jelen ügyben is alátámasztják a hivatalbóli kezdeményezési jogosultság hiányát.

A Fővárosi Törvényszék K. 703.769/2023/17. sz. ítéletében ugyanis – miként az a [38]-[44] pontok alatt megadott indokolásból megállapítható -, a hazai finanszírozás okán és az uniós forrással való közvetett kapcsolat miatt mondta ki, hogy nem jogosult azon közbeszerzés tekintetében hivatalbóli kezdeményezés benyújtására az Integritás Hatóság. Jelen ügyben viszont egyértelműen megállapítható, hogy a közbeszerzést uniós forrásból kívánták megvalósítani és az összefüggés közvetlen.

Felhívta a hivatalbóli kezdeményező a figyelmet arra, hogy a Fővárosi Törvényszék K.703.769/2023/17. sz. ítélete indokolása kifejezetten a közbeszerzéssel összefüggést vizsgálta, ennek keretében beidézte a jogalkotó indokolását arról, hogy a jogosultság részben vagy egészben európai uniós forrásból megvalósuló vagy megvalósítani tervezett közbeszerzésekre terjed ki.

A Fővárosi Törvényszék K. 703.769/2023/17. sz. ítélete [35] pontja alatt az alábbiakat fejtette ki:

[35] Az Alaptörvény 28. cikke alapján a bíróságok számára kötelezően figyelembe veendő törvényi indokolás alapján látható, hogy a részben vagy egészben uniós forrásból megvalósuló, vagy megvalósítani tervezett közbeszerzések azok, amelyek esetén a felperes a hatáskörét meghatározó rendelkezések szerint kezdeményezési joggal rendelkezik. A Kbt. 144. § (1) bekezdése szerint a közbeszerzésre, a közbeszerzési eljárásra, az építési, illetve szolgáltatási koncesszióra, valamint a koncessziós beszerzési eljárásra vonatkozó jogszabályokba ütköző magatartás vagy mulasztás miatt a Hatodik rész rendelkezései szerinti jogorvoslatnak van helye. Helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy a hatásköre e rendelkezés alapján konkrét, a közbeszerzési jog által szabályozott (jogsértő) cselekmények (mulasztások) vizsgálatára terjed ki, tehát a kezdeményezés is olyan jogsértésre vonatkozhat csak, amely e körre tartozik. Így a felperes kezdeményezési joga ehhez kell igazodjon, annyi megszorítással, hogy az általa támadott közbeszerzés részben, vagy egészben uniós forrásból megvalósuló közbeszerzés legyen. Az „összefüggésben” kitétel a Kbt. 144. § szerinti tartományra értelmezendő, felöleli a közbeszerzés elő- és utóéletét, vagyis a beszerzési igény kielégítése érdekében tett első, a közbeszerzési jog által szabályozott cselekményt, és az utolsó, a szerződéses jogviszony Kbt. által szabályozott és számonkérhető mozzanatait”.

69. A hivatalbóli kezdeményező szerint a fentiekre tekintettel az a körülmény, hogy az uniós forrásból megvalósítani tervezett közbeszerzésnek (amely tehát közvetlenül összefügg az uniós forrással és így a kezdeményezői jogosultság fennáll) a közbeszerzési szerződése nem lépett hatályba, nem érinti a hivatalbóli kezdeményezői jogosultságot, hanem az a jogkövetkezmények alkalmazása körében figyelembe veendő körülménynek minősül.

E mellett rögzíteni kell annak tényét is, Szigetvár Város Önkormányzata „Szigetvár rekreációs központ létesítése 2” tárgyú közbeszerzési eljárásával összefüggésben egyébként ténylegesen is történt az ajánlatkérő részéről uniós forrás felhasználás az EUPR finanszírozás moduljában levő adatok szerint:

- projektmenedzsment feladatokra az ajánlatkérő, mint kedvezményezett nettó 13 028 251 Ft-ot kívánt elszámolni, amelyből az Irányító Hatóság 11 607 214 Ft-ot fogadott el,
- közbeszerzési eljárással kapcsolatos költségek vonatkozásában az ajánlatkérő, mint kedvezményezett nettó 2 990 000 Ft-ot kívánt elszámolni, amely az Irányító Hatóság által elfogadásra került.

Hangsúlyozta a hivatalbóli kezdeményező, hogy az Ákr. 46. § (1) bekezdése, 47. § (1) bekezdése az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltétele hiányához és

ahhoz, hogy e törvény más jogkövetkezmenyt nem fűz -, köti az érdemi vizsgálat nélküli elutasítást, illetve a megszüntetést.

A hivatalbóli kezdeményező szerint, jelen esetben a fenti indokok alapján a jogszabály által előírt feltétel fennállása - „európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben” – megállapítható, melyre tekintettel a 2. r. kérelmezett és az ajánlatkérő eljárásjogi kifogása alaptalan.

70. A hivatalbóli kezdeményező az ajánlatkérő eljárásjogi hivatkozásai kapcsán rögzítette, hogy a fentieken túlmenően észrevételében ismertette, hogy eleget tett jogszabályi kötelezettségeinek, a közbeszerzési eljárását folyamatba épített ellenőrzést követően, az ellenőrző szervek támogató tartalmú tanúsítványa alapján folytatta el.

A hivatalbóli kezdeményező ennek kapcsán rögzítette, hogy töretlen a közigazgatási és a bírósági joggyakorlat, hogy a folyamatba épített ellenőrzés és a támogató tartalmú tanúsítvány nem mentesíti az ajánlatkérőt a közbeszerzési eljárás jogszerű lefolytatásáért fennálló felelőssége alól.

A Miniszterelnökség Közbeszerzési Felügyeletért Felelős Helyettes Államtitkárság Közbeszerzési Felügyeleti Főosztálya által kiadott tanúsítvány is kifejezetten rögzíti:

„A tanúsítvány a 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet alapján a közbeszerzési eljárás eredménye alapján megkötendő szerződés európai uniós támogatásból történő finanszírozhatóságának biztosítása érdekében készült.

A tanúsítvány a 44/2015. (XI. 2.) MvM rendelet 9. § (1) bekezdésében meghatározott tanúsítványnak felel meg, de nem zárja ki az hirdetményellenőrzés kérésének lehetőségét. A tanúsítvány kiállítása az ajánlatkérő Kbt.-ben meghatározott felelősségét nem érinti.”

71. A hivatalbóli kezdeményező érdemben az ajánlatkérő által előadottakra vonatkozóan az 1. kezdeményezési elem kapcsán a Kbt. 61. § (4) bekezdés megsértése tekintetében hivatkozott az alábbiakra:

Az ajánlatkérő észrevételében előadta, hogy megítélése szerint a közbeszerzési eljárását indító felhívásban nem általánosságban, hanem az egyedi sajátosságoknak megfelelően megadta a részajánlattétel kizárásának indokait.

Az ajánlatkérő szerint attól függetlenül helyesen döntött a rész-ajánlattétel nem biztosításáról, hogy később az új közbeszerzési eljárását (lásd D. 400/2025.sz. alatt folyamatban levő jogorvoslati eljárás) már két részben indította meg. Előadása szerint nem támogatta a második közbeszerzési eljárás mesterséges szétbontását, melyre pénzügyi, támogatás forrasi indokok miatt került sor. Az ajánlatkérő szerint ettől függetlenül a felhívásban szereplő feladatok egységes beruházásnak minősülnek, továbbá a beadványában hangsúlyosan hivatkozott munkaszervezési és organizációs nehézségekre, mivel egyetlen útról közelíthető meg.

A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy áttekintve az ajánlatkérő közbeszerzési dokumentumait megállapította, hogy az ajánlatkérő maga már az első közbeszerzési eljárásában a két feladatot ketté bontva határozta meg, az út, parkoló építését és a rekreációs központban helyiségek, egységek építése, így a mesterséges szétbontásra hivatkozása nem elfogadható.

Az ajánlatkérő által tárgyban közbeszerzési eljárásban kiadott műszaki leírás is külön határozta meg a két feladatot, a műszaki leírás sem tartalmaz, bármilyen összefüggő, egymásra épülő feladatot, munkafolyamatot.

72. A hivatalbóli kezdeményező szerint a műszaki leírás tartalma cáfolja az ajánlatkérő ajánlati felhívásban tett indokolását arról, hogy egymásra épülő kivitelezési tevékenységet jelentő funkcionális egységet alkot, az elvégzendő felújítás egymásra épülő munkafolyamatokból áll.

Miután jelen esetben az egyik feladat útépités, míg a másik feladat rekreációs központ, egymásra épülő munkafolyamatok a rekreációs központ tekintetében állnak fenn, mely így nem érinti a részajánlattétel biztosításának lehetőségét.

A fentiek alapján lényegében egy érv maradt a munkaszervezési, organizációs feladatok, a munkaterület biztosítása, illetve annak megközelítése.

Attól még, hogy egy helyrajzi szám alatti kell megvalósítani a rekreációs központot és az utat, egyértelműen megállapítható, hogy a rekreációs központ munkaterülete külön, elhatárolható munkaterület, mely így megfelelően biztosítható.

Valóban a megközelítés és az útépités munkaszervezése során fokozott körültekintéssel kell eljárni. A hivatalbóli kezdeményező ugyan nem csatolt a hivatalbóli kezdeményezéséhez sem időbeli ütemtervet, sem organizációs tervet, de ettől függetlenül úgy ítéli meg, hogy az építési kivitelezési gyakorlatban rendelkezésre álló többféle lehetőség, illetve azok ötvözése alapján – hasonlóan más beruházásokhoz – ez a munkaszervezési kérdés megoldható, ez önmagában nem indokolhatja a részajánlattétel kizárását.

A hivatalbóli kezdeményező a fentiekre tekintettel fenntartja, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 61. § (4) bekezdését, mivel a közbeszerzési eljárás két fő tárgya az útépités és rekreációs központ tekintetében:

- nem áll fenn funkcionális egység,
- nem állnak fenn egymásra épülő munkafolyamatok,
- nem áll fenn a szét nem választhatóság.

73. A hivatalbóli kezdeményező a 2. és 3. kezdeményezési elem kapcsán, a körben, hogy a kérelmezettek megsértették a Kbt. 2. § (1) bekezdését, az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdését, a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontját, a Kbt. 75. § (1) bekezdés b) pontját, a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontját előadta, hogy az ajánlatkérő azt hangsúlyozza, hogy nincs ilyen mélységű, az ajánlatok metaadataira kiterjedő vizsgálati kötelezettsége, amelyhez szaktudással sem rendelkezik.

A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy kifejezett metaadat ellenőrzési kötelezettséget a jogszabályok nem írnak elő, azonban amikor a közbeszerzési eljárásában azonos/hasonló tartalmú közbeszerzési ajánlattételi körülmények állnak fenn, továbbá amikor az ajánlatkérő több közbeszerzési eljárásának ugyanaz az ajánlattevő a nyertese és a másik ajánlat pedig érvénytelenné nyilvánításra kerül, azaz egy érvényes ajánlat került benyújtásra, akkor ennek a ténybeli és jogi helyzetnek megfelelően kell az ajánlatkérőnek fokozott körültekintéssel elvégeznie a bírálatot.

Az ajánlatkérő nem vitatta a két kérelmezett által az EKR-ben benyújtott egyes dokumentumok informatikai metaadataiban fennálló egyezőségének tényét. A szkennelő alkalmazás azonossága tekintetében előadta, hogy ugyan a kérelmezettek által használt szkennerek típusa valóban ugyanaz volt – és ezzel a nyomtatótípus egyezősége szerinte megállapítható - de ez nem bizonyítja azt, hogy valóban ugyanazon eszközzel történt a dokumentumok digitalizálása, mivel a metaadatok egy gyakran vásárolt típust jelölnek. Ezzel kapcsolatban a hivatalbóli kezdeményező felhívta a Döntőbizottság figyelmét, hogy a konkrét metaadatok alapján nem azonosítható a nyomtató(k) típusa, mivel az érintett dokumentumokban csak a hivatalbóli kezdeményezésben megadott két információ szerepelt (Alkalmazás: Scan Assistant, létrehozó: secPdfProducer). Ezen túlmenően a kérelmezettek jelen jogorvoslati eljárásban előterjesztett észrevételeiben sem került megnevezésre az alkalmazott készülék konkrét típusa, így arra vonatkozóan sem tehető megalapozott állítás, hogy az adott készülék gyakran forgalmazott lenne.

A fenti körülmények az Ákr. alapján olyan bizonyítékként értékelendők, amelyek igazolják, hogy a két kérelmezett az ajánlata összeállításában együttműködött. E tényt súlyának megfelelően kell értékelni.

Az ajánlattevők összejárásait alátámasztó metaadatok a Döntőbizottság gyakorlata szerint önállóan is elegendők ahhoz, hogy az ajánlatkérők számára kötelezettség keletkezzen az érintett ajánlatok érvénytelenné nyilvánítására.

A tényállások hasonlósága okán a hivatalbóli kezdeményező hivatkozott a Döntőbizottság D. 131/6/2025.sz. és a D.132/12/2025. sz. határozatában foglaltakra.

Erre tekintettel az ajánlatkérő jogsértően tekintett el az ajánlatok érvénytelenné nyilvánításától a Kbt. 73. § (1) bekezdés e pontja alapján, továbbá a közbeszerzési eljárása eredménytelenné nyilvánításától.

Jelen esetben ugyanakkor további alátámasztó körülmények is fennállnak. Ezt erősíti annak ténye is, hogy mindkét kérelmezett ajánlata ugyanazon típusú szkennert (secPdfProducer) alkalmazásával került beolvasásra, s ajánlataikat közeli időpontban nyújtották be, továbbá az a körülmény is, hogy kérelmezettek két kapacitást nyújtó szervezetet is azonosan vettek igénybe (lásd M1.c. referencia feltétel és M2.1. szakember).

A hivatalbóli kezdeményező beadványaiban már rámutatott, az Ákr. és közigazgatási bírói gyakorlat nem a bizonyítékok külön-külön áttekintését várja el, hanem azoknak az összességében történő értékelését is.

A hivatalbóli kezdeményező szerint különösen arra figyelemmel áll fenn a bizonyítékok összességében való értékelésének a kötelezettsége, mert az ajánlatkérő több közbeszerzési eljárása tekintetében áll fenn hasonló ténybeli és jogi helyzet (lásd D. 397/2025.- D. 400/2025. sz. jogorvoslati eljárások).

A hivatalbóli kezdeményező arra tekintettel tüntetett fel két eredménytelenségi okot (lásd 75. § (1) bekezdés b) pontját és a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontját), mert mindkét eredménytelenségi ok feltételei fennállnak a konkrét esetben.

Amennyiben pedig mindkét eredménytelenség törvényi feltételei fennállnak, akkor nincs jogi akadálya annak, hogy mindkét eredménytelenségi ok megsértése is megállapításra kerüljön.

74. A hivatalbóli kezdeményező a 4. kezdeményezési elem, az ajánlatkérő Kbt. 36. § (2) bekezdésének a megsértése kapcsán hivatkozott arra, hogy a Döntőbizottság a D. 585/13/2024. sz. ügyben a 28. pontban (hasonlóan más határozatokban foglaltakhoz) az alábbiak szerint foglalta össze a vizsgálat szempontjait:

„28. A Döntőbizottság rögzíti, hogy a Kbt. 36. § (2) bekezdésének alkalmazása alapvetően két esetkörre szorítkozik: egyrészt amikor az ajánlatkérőnek egyértelmű bizonyítéka van a versenyt megakadályozó, korlátozó vagy azt torzító, avagy az ilyen hatást kifejtő, illetve kifejtési képes ajánlattevői magatartásra, másrészt amikor ugyan ilyen konkrét bizonyítéka nincs, de alapos okkal felmerül ennek gyanúja. A törvény tehát már abban az esetben is megkívánja az illetékes hatóság megkeresését, értesítését, amikor az ajánlatkérő csak feltételezheti a versenyjogi szabályok esetleges sérelmét, még ha azt konkrétan alátámasztó bizonyítékokkal nem is rendelkezik. A törvény ugyanis nem várja el az ajánlatkérőtől a versenyjogi helyzet kivizsgálását, ellenben azt igen, hogy ennek érdekében a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervet (Gazdasági Versenyhivatal) megkeresse. Ez pedig adott esetben azt is jelentheti, hogy – bár alapos okkal volt feltételezhető az ajánlatkérő részéről a versenyjogi szabályok sérelme az adott közbeszerzési eljárásban – mégsem kerül sor végül ilyen megállapításra a versenyhatóság részéről. Mindezt azonban az ajánlatkérő nem mérlegelheti, törvényi kötelessége arra szorítkozik, hogy a versenyjogi vizsgálat lehetőségét megteremtse, azaz ne mulassza el a Kbt. 36. § (2) bekezdése szerinti megkeresést, ha annak megtétele indokolt.”

Az egyes határozatok, ítéletek a konkrét ügy tényállása alapján vizsgálják és értékelik, hogy megállapítható-e a legalább az alapos okkal feltételezés.

A hivatalbóli kezdeményező áttekintette, hogy az utóbbi évben, köztük az általa kezdeményezett közbeszerzési jogorvoslati ügyekben a Döntőbizottság mit minősített Kbt. 36. § (2) bekezdése szerinti jelzési kötelezettséget megalapozónak, melynek alapján úgy ítéli meg, hogy a konkrét ügyben a fentiekben bemutatott tények alapján alapos okkal vonható le következtetés a jogsértésre.

Megalapozatlan az ajánlatkérőnek azon előadása, hogy még a metaadattal együtt sem vonható le következtetés az alapos okkal feltételezésre. A hivatalbóli kezdeményező szerint ezt cáfolja annak ténye, hogy jelen esetben nem „egyszerű” metaadat hasonlóságra hivatkozás történt, hanem arra, hogy az 1. r. kérelmezett által benyújtott dokumentumokat a 2. r. kérelmezett felhasználója véglegesítette (és ebből következően szükségszerűen szerkesztette) ugyanazon felhasználói fiókot használva. Ez olyan bizonyítékként értékelendő, amely igazolja a két ajánlattevő együttműködését.

Ennek az együttműködésnek a megállapítását erősítik a további ajánlattételi körülmények (lásd 2 alkalmasságát igazoló azonos kapacitást nyújtó szervezet, azonos szkennelő, közeli benyújtási idők), valamint a több közbeszerzési eljárásban fennálló hasonló jogsértő ténybeli és jogi helyzetek.

75. A hivatalbóli kezdeményező az 1. r. kérelmezett észrevétele kapcsán előadta, hogy az 1.r. kérelmezett észrevételében elismeri, hogy: „a hivatkozott fájlok bizonyos metaadatai (pl. szerzőre vonatkozó leírás, vagy a pdf készítő alkalmazás típusára vonatkozó leírás) egyezik némely esetben”. Ezt követően az 1. r. kérelmezett kifejti, hogy megítélése szerint mi lehet ennek az egyezésnek a magyarázata, melyek nem elfogadhatóak. Téves az 1. r. kérelmezett azon előadása, hogy „egy fájl szerzőjére vonatkozó leíró adat a fájl létrehozásától kezdődően annak végtelen számú módosítását követően is változatlan marad egészed addig, amíg azt valaki át nem írja”, mellyel összefüggésben hivatkozik a MS Office vagy más szövegszerkesztő, vagy táblázatkezelő programokra.

A konkrét esetben az érintett fájlok kapacitást nyújtó szervezetre vonatkozó dokumentumok, lásd aláírási címpéldány, szakember bizonyítványok, diplomák, melyek fő jellemzője, hogy korábban papír alapon kiadott okiratok szkennelt elektronikus példányai. Erre tekintettel az 1. r. kérelmezettnek a fájlok szerkesztésére, átdolgozására vonatkozó hivatkozásai nyilvánvalóan alaptalanok. Okszerűen ezek a dokumentumok a Hobor-Konstrukt Bt., mint kapacitást nyújtó szervezetnek a birtokában voltak, mivel ezek a szakembereire vonatkozó dokumentumokat foglalnak magukban.

A „szerzősége” vonatkozó adat azt jelenti, hogy adott dokumentumot/dokumentumokat mely felhasználó véglegesítette (és ebből következően szükségszerűen szerkesztette) ugyanazon felhasználói fiókot használva.

76. A hivatalbóli kezdeményező előadta az 1. r. kérelmezett észrevételében hivatkozottak kapcsán, miszerint a metaadat egyezőséggel érintett dokumentumokat a Hobor-Konstrukt Bt.-től szerezték be, akit az 1. r. kérelmezett is bevont kapacitásnyújtó szervezetként az ajánlattétel során, így kerülhetett sor arra, hogy a kifogásolt metaadat egyezés előállt, ismételt megvizsgálta azon dokumentumokat, amelyeket mindkét kérelmezett benyújtott, és az 1. r. kérelmezett által benyújtott dokumentumok metaadatai között a 2. r. kérelmezett cégneve jelent meg szerzőként.

	Dokumentum, fájl	Jakab GEO Kft. ajánlattevő	B Terv Baranya Kft ajánlattevő
--	------------------	-------------------------------	-----------------------------------

		(1. r. kérelmezett)	(2. r. kérelmezett)
1.	alairasicimpeldanyborsoistvan.pdf (a B Terv Baranya Kft. ajánlatában Borsó István aláírási címpéldány.pdf)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozásának dátuma: 2020.08.30. 19:45:47	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozásának dátuma: 2020.08.30. 19:45:47
2.	bizonyitvany1hornunglaszlo.pdf (ezen dokumentum nem került benyújtásra a B Terv Baranya Kft. ajánlatában)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozásának dátuma: 2021.02.26. 17:42:09	Ezen szakember nem került bemutatásra az ajánlattevő által az alkalmasság igazolása körében
3.	bizonyitvany2hornunglaszlo.pdf (ezen dokumentum nem került benyújtásra a B Terv Baranya Kft. ajánlatában)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozásának dátuma: 2021.02.26. 17:41:49	
4.	diplomaborsoistvan.pdf (a B Terv Baranya Kft. ajánlatában diploma.bmp)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozásának dátuma: 2021.02.26. 17:39:48	Az adott dokumentum nem PDF formátumban került benyújtásra, amely nem tartalmaz metaadatokat
5.	Hobor nyilatkozat1.pdf (a B Terv Baranya Kft. ajánlatában nyilatkozat.pdf)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozásának dátuma: 2021.06.15. 17:59:49	Szerző: hiányzik Dokumentum létrehozásának dátuma: 2021.06.14. 17:48:06

Ennek alapján a hivatalbóli kezdeményező elsősorban azt kívánta rögzíteni, hogy a fenti dokumentumok nem kizárólag a Hobor-Konstrukt Bt.-hez kapcsolódnak, hanem H.L. szakemberhez is, aki önéletrajza szerint nem az 1. r. kérelmezett munkavállalója, hanem egyéni vállalkozóként végzi tevékenységét, tehát vélhetően 1. r. kérelmezett őt is kapacitásnyújtóként kívánta bevonni az alkalmasság igazolásába annak ellenére, hogy ilyen minőségében őt nem jelölte meg az ajánlatában. Ez tehát azt jelenti, hogy 2. r. kérelmezett cégneve két, egymástól független gazdasági szereplő részéről benyújtott dokumentumban is megjelenik, amely önmagában rendkívül valószínűtlenné teszi azt, hogy ez a két kérelmezett egyeztetése nélkül megtörténhetett volna.

A Hobor-Konstrukt Bt.-hez kapcsolódó dokumentumok esetében a hivatalbóli kezdeményező az alábbi körülményeket emelte ki:

- a fenti táblázat szerinti 1. sz. dokumentum (B.I. aláírási címpéldánya) esetében megállapítható, hogy a kérelmezettek által benyújtott dokumentumot azonos felhasználó

véglegesítette (és ebből következően szükségszerűen szerkesztette) ugyanazon felhasználói fiókot használva. A szerző és a cégnév egyezése okán igazoltnak tekinthető, hogy ezen dokumentum a 2.r. kérelmezett egyik számítógépén került létrehozásra, amely tény 2. r. kérelmezett sem cáfolta.

- Ezen túlmenően a 4. és 5. sorszámú fájlok benyújtásra kerültek mindkét kérelmezett által, de a 2. r. kérelmezett dokumentumaiban a saját cégneve nem jelenik meg szerzőként, csak az 1. r. kérelmezett esetében.

77. A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy ahogyan arra 1. r. és a 2. r. kérelmezett is külön-külön hivatkozott, a fentiekre magyarázatot jelenthet az, hogy ezen dokumentumok ugyanazon kapacitásnyújtó szervezetektől származnak, amellyel 2.r. kérelmezett szoros alvállalkozói együttműködésben állt. A kapacitásnyújtó nyilatkozata szerint az általa az ajánlattételhez biztosított dokumentumok a 2. r. kérelmezett eszközein kerültek szkennelésre, és az így elkészült fájlokat küldte meg az ajánlat összeállításához 1. r. kérelmezett részére. Ezen eshetőségnek azonban több körülmény is ellentmond az alábbiak szerint.

Az 1. és 4 sz. dokumentum azonos tartalommal került benyújtásra (hiszen az aláírási címpéldányról és a végzettséget igazoló okiratról készült digitális másolatok), továbbá azok létrehozásának dátumai is korábbiak, mint a közbeszerzési eljárás megindítása. A Hobor-Konstrukt Bt. nyilatkozata (5. sz. dokumentum) ugyanakkor jelen jogorvoslat tárgyát képező közbeszerzési eljárás ajánlattételi határideje (2021.06.16. 09:00) előtti napokban kerültek digitalizálásra a két fájl metadadatai alapján. A két kérelmezett nem ugyanazon fájlban nyújtotta be a dokumentumokat és azok tartalma is eltérő (hiszen eltérő ajánlattevők számára készültek). Ezek tekintetében az alábbi okok miatt nem tekinthető elfogadhatónak az 1. r. kérelmezett magyarázata:

a) Az 1. r. kérelmezett a Hobor-Konstrukt Bt. nyilatkozatait két dokumentumként nyújtotta be: az első fájl (Hobor nyilatkozat1.pdf) digitálisan, fizikai szkennelés nélkül került elkészítésre a szerkeszthető formátumú szöveges dokumentum alapján tekintettel arra, hogy a PDF metaadatai szerint a dokumentum létrehozója a Microsoft: „Print to PDF” alkalmazás. Ezen fájl tartalmazza 2. r. kérelmezett nevét szerzőként. Ez tehát ellentmond azon kérelmezetti állításnak, miszerint a dokumentumok szkenneléséhez a 2. r. kérelmezett szkennelő eszközeit vette igénybe, mivel a dokumentum nem került fizikailag szkennelésre. Az egyértelműen megállapítható ugyanakkor, hogy ezen dokumentumot – mivel az szerkeszthető formátumú fájl alapján került generálásra – 2. r. kérelmezett számítógépén véglegesítették.

b) Az, hogy a 2. r. kérelmezett a saját számítógépének használatát engedte volna át egy alvállalkozójának (a kapacitásnyújtónak), valószínűtlennek tekinthető, és erre nem is utal sem a 2. r. kérelmezett, sem a kapacitásnyújtó nyilatkozata (csak a mobil iroda és a szkennelőkészítő használatára). Ténykérdés tehát, hogy az 1. r. kérelmezett által benyújtott nyilatkozatot a 2. r. kérelmezett számítógépén hozták létre, miközben egyetlen körülmény sem utal arra, hogy valójában a kapacitásnyújtó – és nem 2. r. kérelmezett - munkatársai készítették volna ezen dokumentumot. A hivatalbóli kezdeményező meg kívánja jegyezni, hogy mind 1. r. kérelmezettnek, mind a kapacitásnyújtónak lett volna lehetősége annak igazolására is, hogy a szkennelt dokumentumokat a kapacitásnyújtó szervezet küldte meg az 1. r. kérelmezett (vagy annak közbeszerzési tanácsadója) részére, de ilyen dokumentum nem került benyújtásra a részükről.

c) Fontos kiemelni továbbá azt is, hogy a kapacitásnyújtó 1. r. kérelmezettnek készített további nyilatkozatai (Hobor nyilatkozat2.pdf) ugyanakkor fizikai szkennelőkészítővel kerültek digitalizálásra, amelyre feltehetően a nyilatkozaton szereplő tanúk aláírása miatt volt szükség. Ezen fájl metaadatai között szerző nem szerepel, ugyanakkor a PDF létrehozója és a PDF generáló alkalmazás adatainál megjelennek a „Scan Assistant” és „secPDFproducer” adatok,

amelyek a hivatalbóli kezdeményezésben foglaltakkal összhangban több dokumentumban is megjelennek mindkét kérelmezett által benyújtott ajánlati dokumentumok metaadatai között. Ez arra enged következtetni, hogy a szkennelést ugyanazon eszközzel végezték, mint a többi, ajánlattevők által készített saját dokumentumok esetében (pl. B Terv Iratminták.pdf, Iratminták – Jakab GEO Kft.), vagyis azt feltehetően nem a kapacitásnyújtó szervezet digitalizálta.

A hivatalbóli kezdeményező felhívta továbbá a Döntőbizottság figyelmét arra is, hogy a D.397/2025. sz. jogorvoslati eljárásban az árazott költségvetések tekintetében igazolt a kérelmezettek közötti összejátszás a metaadatok alapján (az 1.r. kérelmezett költségvetéseiben 2. r. kérelmezett jelenik meg szerzőként), tehát több esetben, és nem kizárólag a kapacitásnyújtói dokumentumok tekintetében működtek együtt a kérelmezettek az ajánlat elkészítése során.

A hivatalbóli kezdeményező szerint a fenti körülmények egymástól független és elkülönült jogi személyek esetében tudatos összejátszása nélkül nyilvánvalóan nem következhetek be, így az egyetlen okszerű magyarázata a 2. r. kérelmezett szerzőségének, hogy az 1. r. kérelmezett ajánlata a 2. r. kérelmezett közreműködésével került összeállításra és benyújtásra.

78. A hivatalbóli kezdeményező érdemben a 2.r. kérelmezett által előadottakra vonatkozóan a Kbt. 2. § (1) bekezdés megsértése kapcsán hivatkozott arra, hogy a hivatalbóli kezdeményező megítélése szerint a 2. r. kérelmezett által meghivatkozott versenyjogi ügyek a konkrét jogorvoslati eljárás szempontjából irrelevánsak, mivel a hivatalbóli kezdeményező a hivatalbóli kezdeményezésében nem indítványozta, nem javasolta e tárgykörben jogsértés megállapítását, továbbá a versenyjogi jogsértések megállapítására a Gazdasági Versenyhivatal rendelkezik hatáskörrel.

A hivatalbóli kezdeményező kifejezetten közbeszerzési jogsértések miatt nyújtotta be a hivatalbóli kezdeményezését.

Téves a 2. r. kérelmezett azon megközelítése, hogy a Döntőbizottságnak tételesjogi jogsértéseket kell vizsgálni, mivel az alapelveket csak joghézag esetén vagy többlettényállás esetén lehet alkalmazni, melyek viszont – a 2. r. kérelmezett szerint - nem állnak fenn.

Alapvetően meghaladta már a joggyakorlat hézagpótló és a többlettényálláshoz kötött alapelvi megközelítést. E körben hivatkozott a Kbt. Nagykommentárjára (Dezső Attila, In: Dezső Attila (szerk.): Nagykommentár a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvényhez).

Ezt tükrözi az EUB által meghozott számos ítélet, melyekben releváns érdemi tartalmi követelményként hivatkozzák meg és alkalmazzák az alapelveket.

A Döntőbizottság is számos ügyben állapította meg a Kbt. 2. § (1) bekezdése megsértését (melyek közül többet a hivatalbóli kezdeményező kezdeményezett) lásd pl. ajánlatkérő tekintetében D.756/11/2024., illetve a kérelmezettek tekintetében a D.761/10/2024. sz. határozatokat.

79. A hivatalbóli kezdeményező fenntartva a hivatalbóli kezdeményezésében foglaltakat, továbbra is úgy ítéli meg, hogy kialakult egy olyan jogsértő gyakorlat a gazdasági szereplők, az ajánlattevők részéről a közbeszerzési eljárásokban, mely olyan összehangolt magatartásban valósul meg, amelynek célja, hogy az egyik ajánlattevő nyertesként kerüljön kiválasztásra, míg a másik ajánlattevő arra tekintettel nyújt be támogató ajánlatot, hogy a megfelelő számú ajánlat, illetve a verseny dokumentálásra kerüljön, de általában az ajánlata érvénytelenné nyilvánításra kerül a hiányok nem pótlása miatt.

A jogalkotó a közbeszerzési törvény kodifikálásakor ilyen törvényi tényállás szükségességével nem számolhatott, de nem is kell erre külön törvényi tényállás, mivel a Kbt. 2. § (1) bekezdése által tilalmazott verseny tisztaságát sértő magatartás alapján a jogsértés megállapítható és szankcionálható.

Hivatkozott a hivatalbóli kezdeményező az 1.r. kérelmezett észrevétele kapcsán tett előadásaira, miszerint a bizonyítékok egyenként és összességében való értékelésének elve a bizonyítási eljárás egyik alapvető elve, amely szorosan kapcsolódik a bizonyítékok szabad értékelésének az elvéhez. A különböző bizonyítékok logikai láncot alkotnak és együttesen támasztják alá az 1. r. és a 2. r. kérelmezett összehangolt magatartását. Az egymást erősítő, logikailag összefüggő bizonyítékok együttese alkot meggyőző bizonyítási láncot.

A bizonyítékok összességében történő értékelése különösen arra tekintettel releváns, mert az 1. r. és a 2. r. kérelmezett az ajánlatkérőnek négy közbeszerzési eljárásban is hasonló módon összehangoltan működött együtt, D.397, 398, 399, 400/2025. eljárások.

Az 1. r. és a 2. r. kérelmezett jogsértő együttműködését támasztják alá az 1. r. és 2. r. kérelmezett ajánlatainak informatikai metaadatai és az ajánlataik tartalmi elemei is.

Az a tény, hogy a 2. r. kérelmezett a szerzője az 1. r. kérelmezett ajánlatában benyújtott több dokumentumnak egyértelműen bizonyítja, hogy a két ajánlattevő, a két kérelmezett az ajánlattétel időszakában az ajánlatuk összeállításában együttműködött.

Az a körülmény, hogy mely ajánlati dokumentumok metaadatai egyeznek, még inkább megerősíti, hogy a két kérelmezett közösen készült a közbeszerzési eljárásban az ajánlattételre, ezen belül arra, hogy azonos módon biztosítsák az alkalmasságuk igazolását.

A fenti tények mellett az 1. r. és a 2. r. kérelmezett ajánlata benyújtásának a körülményei, lásd egymáshoz közeli időpontok, továbbá az azonos szkennelő alkalmazása is az összehangolt magatartásra vonatkozó következtetést támasztja alá.

A Hivatalbóli Kezdeményező nem vitatja, hogy más szervezetek is használnak azonos szkennelő alkalmazásokat, azonban más szervezeteknél nem azonosak az ajánlatok metaadatai és tartalmi elemei.

80. A hivatalbóli kezdeményező rá kíván mutatni arra, hogy téves a 2. r. kérelmezett azon álláspontja, hogy a szkennelő alkalmazás tekintetében a PDF metaadataiban megjelenő „SEC” szótag az Egyesült Államok Értékpapír- és Tőzsd felügyelet általános adatvédelmi sztenderdjait jelölné, amelyet semmilyen ténnyel vagy egyéb hivatkozással nem támasztotta alá. A 2. r. kérelmezett állításával ellentétben ezen felügyeli szervhez benyújtandó dokumentumokkal kapcsolatos tájékoztató oldal (<https://www.sec.gov/submit-filings>) semmilyen hivatkozást nem tartalmaz olyan különleges adatvédelmi sztenderdre, amely PDF dokumentumok előállítására lenne vonatkoztatható. A metaadatok között megjelenő secPdfProducer elnevezésben a „sec” előtag nagy valószínűséggel a biztonságos jelzőre utal, vagyis az angol „secure” vagy „security” rövidítése. Ennek megfelelően az sem tekinthető igazoltnak, hogy ezen megnevezés mögött egy az egész világon általánosan használt alkalmazás állna.

A 2. r. kérelmezett véleménye szerint a secPdfProducer egy programfajta, és nem egy konkrét program, vagyis a metaadatok egyezése nem igazolja a szkennelő alkalmazás azonosságát. Ezzel kapcsolatban előadta, hogy valamennyi, az 1. r. és a 2. r. kérelmezett által célzottan a hivatalbóli kezdeményezés tárgyát képező közbeszerzési eljáráshoz kapcsolódóan készített dokumentum (pl. ajánlati és hiánypótlási nyilatkozatok, aláírt árazott költségvetések) esetében ugyanazon két metaadat jelenik meg a PDF létrehozásához kapcsolódóan: alkalmazásként a „Scan Assistant”, létrehozóként pedig a „secPDFproducer”. Ez pedig azt jelenti, hogy a szkennelőprogramot a 2. r. kérelmezett állításával ellentétben a „Scan Assistant” jelöli, és nem a „secPDFproducer”, amely egy külön PDF-generáló modul, amelynek funkciója, hogy a szkennelt képet PDF formátumba konvertálja. A 2. r. kérelmezett ajánlatában benyújtott, a Játszópark Kft. kapacitásnyújtó szervezet által teljesített referenciaigazolásra szolgáló dokumentumban például a PDF metaadatai között az alábbi adatok szerepelnek:

Alkalmazás: Brother Scanner System: ADS-2700W

Létrehozó: Brother Scanner System Image Conversion.

Ez mutatja azt, hogy a két metaadat együtt határozza meg a PDF létrehozásának módját. Erre tekintettel rendkívül valószínűtlen, hogy ugyanazon két metaadat együttesen jelenjen meg az ajánlatok részét képező több dokumentumban is anélkül, hogy azokat nem ugyanazon típusú készülékekkel és alkalmazással hozták volna létre.

A 2. r. kérelmezett cégnevének az 1. r. kérelmezett ajánlata részeként benyújtott dokumentumokban történő megjelenésével pedig a fenti egyezéssel felmerülő, az ajánlatok összehangolt elkészítése egyben igazoltnak is tekinthető a hivatalbóli kezdeményező álláspontja szerint.

A hivatalbóli kezdeményező szerint a fentiekben bemutatott, a bizonyítékok összességében történő értékelése alapján okszerűen az a következtetés vonható le, hogy az 1. r. és a 2. r. kérelmezett az ajánlattétel során együttműködött, ezáltal megsértve a Kbt. 2. § (1) bekezdését. A hivatalbóli kezdeményező a 2. r. kérelmezett észrevételére jelezte, hogy a hivatalbóli kezdeményezésében szakkérdésben nem nyilvánított véleményt.

81. A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy mind a hivatalbóli kezdeményezésében, mind a benyújtott észrevételeiben a hivatalbóli kezdeményező több tényre és azok logikai kapcsolatára, több közbeszerzési eljárásban megvalósult hasonló ténybeli és jogi helyzetre alapozta azt, hogy az 1. r. és a 2.r. kérelmezett megsértette a Kbt. 2. § (1) bekezdését.

Ehhez képest a 2. r. kérelmezett azzal kívánja alátámasztani a jogsértés hiányát (a második beadványában, hogy ez kizárólag kapacitást nyújtó szervezeti probléma, illetve e gazdasági szereplő magatartása okozta ezt.

A 2.r. kérelmezett szerint annyi történt „csak”, hogy a kapacitást nyújtó szervezet különböző ajánlattevőknek küldözgette az ajánlati anyagait, amelyeket adott esetben a 2. r. kérelmezettnek a munkaterületén levő konténer irodájában is készíthetett, mivel ott dolgoztak. Erre vonatkozóan csatolta a Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt. kapacitást nyújtó szervezet ügyvezetője nyilatkozatát (továbbiakban: Nyilatkozat) lényegében a 2. r. kérelmezett előadásával azonos tartalommal.

82. A hivatalbóli kezdeményező rögzítette, hogy az tény, hogy valóban a Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt.-re vonatkozó az ajánlat részeként az 1. r. kérelmezett által becsatolt dokumentumok a 2.r. kérelmezett számítógépén, eszközein készültek.

A 2. r. kérelmezett előadása és a becsatolt Nyilatkozat több okból sem alkalmas a jogsértés hiányára vonatkozó következtetés levonására.

Mind a 2. r. kérelmezett előadása, mind a Nyilatkozat teljesen általános jellegű, nem tartalmaznak semmilyen konkrét adatot.

A közbeszerzési gyakorlatban az ajánlattételi dokumentumok nem az építési munkaterületeken készülnek, ahol a kivitelezési feladatokat látják el, hanem vagy a gazdasági szereplő székhelyén, ahol a saját számítógépén rendelkezésre állnak és tárolják a dokumentumokat vagy a tanácsadó irodájában, aki összegyűjti az ajánlattételhez szükséges dokumentumokat.

Amiatt is aggályos „az épp ott végeztek munkát és „igénybe vették a megrendelő irodakonténerét”, mert közel 2 éven át teljesen különböző időszakokra estek az ajánlattételi határidők:

- D. 397/2025. sz. jogorvoslati eljárás tárgyát képező közbeszerzési eljárásban („Napsugár Óvoda és Bölcsőde felújítása”) 2020. 12.17.-től - 2021.02.10 12:00., amikor egyébként a téli időszakban a kivitelezési munkák gyakran szünetelnek,

- a jelen, a D. 398 jogorvoslati eljárás tárgyát képező közbeszerzési eljárásban („Szigetvár rekreációs központ létesítése 2”) 2021.05.12. - 2021.06.16 11:00.,

- D. 400/2025. sz. jogorvoslati eljárás tárgyát képező közbeszerzési eljárásban („Szigetvár rekreációs központ létesítése 3”) 2022.08.15. - 2022.09.14 -ét megelőző időszak. Nem alátámasztott, hogy a kapacitást nyújtó szervezet ilyen sokszor és ezen időszakokban végzett a 2. r. kérelmezettnél munkát.

A 2.r. kérelmezett által előadottak további versenytisztasági kérdéseket is felvetnek.

83. A 2. r. kérelmezett előadása és a Nyilatkozat amiatt sem tudja alátámasztani a Kbt. 2. § (1) bekezdése megsértése hiányát, mert a kapacitást nyújtó szervezeten kívüli további és különböző közbeszerzési eljárásokban megállapítható metaadat jellemzők is fennállnak:

- A D. 397/2025. sz. jogorvoslati eljárásban („Napsugár Óvoda és Bölcsőde felújítása”) a hivatalbóli kezdeményező a 2025.07.09. napján kelt észrevétele 2. és 3. oldalán bemutatta, hogy az 1. r. kérelmezett ajánlatában benyújtott árazott költségvetés egy részét a 2.r. kérelmezett készítette.

- A D. 398/2025.sz. jogorvoslati eljárásban („Szigetvár rekreációs központ létesítése 2”) a Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt.-re vonatkozó dokumentumokon kívül H. L.-ra vonatkozó két dokumentum szerzője is a 2. r. kérelmezett.

-A D.400/2025. sz. eljáráshoz („Szigetvár rekreációs központ létesítése 3”)

o a 2. rész tekintetében két kérelmezett azonosan árazta a 0 Ft-os tételeket, dominánsan eltérve a többi ajánlattevő árazásától.

A bizonyítékok összességében történő értékelés során azt is figyelembe kell venni, hogy a fentiekben túlmenően mindegyik közbeszerzési eljárásban ugyanazon típusú szkennelő alkalmazás segítségével kerültek beolvasásra a fájlok metaadatai, valamint a D. 400/2025. sz. jogorvoslati eljárás tárgyát képező közbeszerzési eljárásban („Szigetvár rekreációs központ létesítése 3”) még egymáshoz közeli ajánlattételi határidőben is nyújtották be.

Jelen ügyben a bizonyítékok összességében történő értékelése különösen arra tekintettel releváns, mert az ajánlatkérőnek három közbeszerzési eljárásában is ugyanazon, illetve hasonló körülményeket kellett elbírálni, s minden esetben az 1. r. kérelmezett lett a nyertes, míg a 2.r. kérelmezett ajánlata érvénytelen.

Összegezve a fenti ténybeli és jogi indokokat a hivatalbóli kezdeményező szerint továbbra is okszerű következtetés vonható le az 1.r. és a 2. r. kérelmezett által a Kbt. 2. § (1) bekezdése megsértésére.

84. A hivatalbóli kezdeményező nem ért egyet a 2. r. kérelmezett észrevételében kifejtett több informatikai szakmai kérdésben előadott véleményével:

ad1) A 2. r. kérelmezett előadása szerint „ténykérdés, hogy a metaadat nem azonosítja sem a számítógépet, sem a felhasználót, hanem a szabványban rögzített módon rögzít egy adatot”. Ezzel szemben a Döntőbizottság számos korábbi határozatában megerősítette, hogy a metaadatok között megjelenő, a dokumentum szerzőjére vonatkozó adatok alkalmasak a felhasználó azonosítására. A D. 131/6/2025.sz. határozatban a Döntőbizottság az alábbiakat rögzítette:

„Az ajánlatuk részeként benyújtott (excel formátumú) költségvetések metaadataiból az is látható, hogy az I. rendű kérelmezett által az ajánlata részeként benyújtott excel formátumú költségvetések (5 db dokumentum) legutóbbi módosítását a „Zrt. FORT-BAU” nevű felhasználó végezte el, továbbá a II. rendű kérelmezett excel formátumú ajánlati költségvetéseit szintén ugyanezen felhasználó módosította utoljára. Mindez azt bizonyítja, hogy a felhasználói fiók mögött beállított, a felhasználói fiókban rögzített és megjelenített név a kérelmezettek esetében azonos volt („Zrt. FORT-BAU”). Ezen tényadatokból egyértelműen látszik, hogy az adott dokumentumokat azonos felhasználó szerkesztette és végül véglegesítette ugyanazon a számítógépen, melyre vonatkozóan a kérelmezettek nem adtak magyarázatot a tárgyi

eljárásban. A Döntőbizottság megállapítása szerint mindez az eljárásban egymástól független és elkülönült jogi személyek esetében tudatos összejátszás nélkül nyilvánvalóan nem következhet be.”

ad2) A 2. r. kérelmezett hivatkozott arra is, hogy „az Office dokumentumok tartalmát nem védi semmilyen, a tartalmat védő vagy ellenőrizhetővé tevő eljárás (pl. elektronikus aláírás, vagy más hash algoritmus által előállított azonosító). A meta-adatok akár az Office használata nélkül is megváltoztathatók, az utólagos ellenőrizhetőség lehetősége nélkül.” A hivatalbóli kezdeményező ezzel kapcsolatban elsősorban rá kíván mutatni arra, hogy 2. r. kérelmezett semmilyen konkrét tény vagy körülményt nem mutatott be annak igazolására, hogy az érintett dokumentumok esetében valóban módosításra kerültek az adott dokumentum metaadai, és amennyiben igen, ez milyen módon és mely felhasználó által történhetett. Ennek hiányában ez egy minden realitást nélkülöző feltételezés, továbbá ezen érvek nincsenek összhangban a kapacitásnyújtó nyilatkozatával sem, amely szerint ő készítette az adott dokumentumokat a 2. r. kérelmezett eszközein. Ennél is relevánsabb körülmény ugyanakkor, hogy az érintett PDF dokumentumok közül mindössze egyetlen került digitalizásra Office alkalmazással létrehozott fájl alapján (Hobor nyilatkozat1.pdf), a többi dokumentum (végzettséget igazoló okirat, aláírási címpéldány) papíralapon rendelkezésre álló dokumentumok szkennelt példányaiként kerültek benyújtásra, amelyek értelemszerűen nem hordoznak metaadatot.

85. A hivatalbóli kezdeményező a 2. r. kérelmezett által előadottak kapcsán, miszerint az ajánlatkérő számára metaadat ellenőrzési kötelezettséget kifejezetten nem írnak elő a jogszabályok, ezért megítélése szerint annak el nem végzése nem is kérhető számon, hivatkozott arra, hogy a külön erre vonatkozó jogszabályi rendelkezés hiánya nem mentesíti az ajánlatkérőt a Kbt. 69. § (1) bekezdésében meghatározott alapkötelezettségétől. A jogszabályoknak megfelelés körébe tartozik a Kbt. 2. § (1) bekezdése vizsgálata is, különösen arra tekintettel, mert a Kbt. 2. § (1) bekezdése azt is kiemeli, hogy az ajánlatkérő köteles biztosítani a verseny tisztaságát. Az Ajánlatkérő e vizsgálata eredményeként tud dönteni a Kbt. 69. § (2) bekezdése alapján az ajánlatok érvényességéről vagy érvénytelenségéről.

Az ajánlatkérők minden olyan bírálati, érvényességi vizsgálatot kötelesek elvégezni, mely alapján a jogszabályi és az ajánlatkérői előírásoknak megfelelésről megalapozottan lehet dönteni.

Jelen ügyben az ajánlatkérő számára különösen indokolt lett volna a bírálat megfelelő elvégzése, mivel több közbeszerzési eljárás ugyanazon egy érvényes nyertes ajánlatot benyújtó kiválasztásával került befejezésre.

A hivatalbóli kezdeményező szerint a fentiekre tekintettel továbbra is megállapítható az ajánlatkérő tekintetében a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdése megsértése.

86. A hivatalbóli kezdeményező a 2.r. kérelmezett bizonyítási indítványa, a tanú meghallgatása kapcsán rögzítette, hogy önmagában a közös kapacitást nyújtó szervezetek vezetői meghallgatása, illetve írásbeli nyilatkozata alapján nem lehetséges megnyugtatóan és megalapozottan tisztázni a tényállást. A releváns kérdés az, hogy az 1. r. és 2. r. kérelmezett részéről, továbbá a kapacitást nyújtó szervezetek részéről konkrétan mely személyek, mikor, hol és milyen módon vettek részt az ajánlatok tartalma előkészítésében, összeállításában és benyújtásában. E körben azonban a 2. r. kérelmezett egyetlen személyt sem nevesített.

A döntéshozatalhoz elegendők a rendelkezésre álló adatok.

Az igazságügyi informatikai szakértő kirendelése kapcsán „Az Ákr. 71. § (1) bekezdése értelmében abban az esetben kell szakértőt meghallgatni vagy szakvéleményt kérni, ha az ügyben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához különleges szakértelem szükséges, és az eljáró hatóság nem rendelkezik megfelelő szakértelemmel.” A Kbt. 146. § (2)

bekezdése értelmében az eljáró tanács egy tagjának kell az ügy tárgyával leginkább összefüggő egyetemi vagy főiskolai végzettséggel kell rendelkeznie.

Jelen esetben az ügy tárgya építési beruházás, ugyanakkor a bizonyítással összefüggő kérdések megalapozott megítéléséhez informatikai szaktudás szükséges.

A hivatalbóli kezdeményező áttekintette a 2.r. kérelmezett által javasolt kérdéseket és több tekintetében megállapította, hogy azok a konkrét ügy tényállása jellemzőire, illetve a megítélendő szakmai kérdésekre tekintettel irrelevánsok, ezek közé tartoznak

- a konkrét személyre (lásd „ki”) vonatkozó kérdések,
- az általános jellegű metaadattal és fájlokkal kapcsolatos kérdések,
- az EKR használatával, az elektronikus dokumentumok feltöltést követő módosíthatóságával összefüggő kérdések, melyről szükségessége esetén az EKR üzemeltetője tud megfelelő tájékoztatást adni.

87. A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy nem elfogadható 2.r. kérelmezettnek H. L. tekintetében tett előadása a Kbt. 3. § 2. pont alvállalkozó fogalma és annak joggyakorlata alapján. H. L. a 2.r. kérelmezett által sem vitatottan egyéni vállalkozó, erre tekintettel önálló gazdasági szereplő, amelyet megmutat az is, hogy számos más publikus közbeszerzési szerződésben kapacitást nyújtó szervezetként és alvállalkozóként feltüntetésre került.

88. A hivatalbóli kezdeményező az 1.r. kérelmezett észrevétele vonatkozásában előadta, hogy a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott bírálati kötelezettségi körbe tartozik a metaadatokra is kiterjedő vizsgálat, ellenőrzés, tekintettel arra, hogy a közbeszerzési eljárásokat kötelezően elektronikusan kell lefolytatni.

Rögzítette, hogy azért hivatkozott a D.397/2025. és D400/2025. ügyekre is, mert további releváns szempont, hogy bizonyítékként, alátámasztásként az ajánlattevők közötti együttműködés körében mi vehető figyelembe.

Jelen esetben ez különösen figyelmet érdemel, mivel a D. 398/2025. sz. jogorvoslati eljárás tárgyát képező „Rekreációs központ létesítése 2” közbeszerzési eljárása, az előzményi közbeszerzési eljárása a D. 400/2025. sz. jogorvoslati eljárás tárgyát képező „Rekreációs központ létesítése 3” tárgyú közbeszerzési eljárásnak.

A D. 397/2025. és D. 400/2025. sz. eljárásokat, illetve a tárgyukat képező közbeszerzési eljárásokat arra tekintettel hivatkozta meg a hivatalbóli kezdeményező a beadványaiban, mert azonos, illetve hasonló ténybeli és jogi helyzetek következtek be mindegyik közbeszerzési eljárásban, melyek a következtetések levonása szempontjából kiemelten relevánsak.

Ezeket a releváns ténybeli azonosságokat, hasonlóságokat a jogorvoslati eljárás kezdeményezésétől kezdődően a beadványaiban a hivatalbóli kezdeményező következetesen bemutatta:

- egyetlen érvényes nyertes ajánlatot az 1. r. kérelmezett tette,
- azonos kapacitást nyújtó szervezetek, azonos szakember,
- az ajánlatok informatikai metaadatai és egyes tartalmi elemei, a 2. r. kérelmezett a szerzője az 1. r. kérelmezett ajánlatában benyújtott több dokumentumnak,
- azonos szkennelő alkalmazás használata,
- árazott költségvetés közös elkészítésére utaló körülmények.

A hivatalbóli kezdeményező álláspontja szerint a fentiekre tekintettel különösen fontos a bizonyítékok összességében történő megfelelő értékelése.

89. A hivatalbóli kezdeményező az 1.r. kérelmezett azon hivatkozása kapcsán, mely szerint a hivatalbóli kezdeményező megváltoztatta a kérelmét az egyes beadványaiban előadta, hogy a hivatalbóli kezdeményező a Kbt. rendelkezéseinek megfelelően nem jogorvoslati kérelmet,

hanem hivatalbóli kezdeményezést nyújtott be, melyben pontokba szedve megadta, hogy mely Kbt. rendelkezések megsértése miatt javasolja jogsértés megállapítását az ajánlatkérővel és a kérelmezettekkel szemben, melyek tekintetében nem történt módosítás. A hivatalbóli kezdeményező az észrevételeiben és a viszont-észrevételeiben arra mutatott rá, hogy milyen bizonyítékok, metaadatok támasztják alá ezen kérelmezetti jogsértéseket.

90. A hivatalbóli kezdeményező rögzítette, hogy az 1.r. kérelmezett észrevételében úgy nyilatkozott: „Persze, hogy elismerjük a kifogásolt .pdf fájlok esetében a szerzőre vonatkozó metaadat egyezőséget és a szkennelő alkalmazás típusának azonosságát, hiszen ezek tények.” A hivatalbóli kezdeményező ezen tényekre alapítva kérte jogsértés megállapítását az ajánlatkérő és a kérelmezettek tekintetében.

A D. 131/2025. és D. 132/2025. sz. jogorvoslati eljárások kapcsán a hivatalbóli kezdeményező az alábbiakra mutatott rá:

- A két érintett jogorvoslati eljárásban megegyeztek a két ajánlattevő által benyújtott dokumentumok metaadatai, a jelen esetben ugyan csak a 2. r. kérelmezett cégneve jelenik meg az 1. r. kérelmezett által benyújtott ajánlati dokumentumokban, de ez is ugyanúgy alátámasztja az ajánlattevők közötti együttműködést, a verseny tisztaságának a sérelmét.

- A kérelmezettek ugyan egyes kérdésekre megkíséreltek magyarázatot adni, de ezek – mint azt a korábbi és a jelen beadványában a hivatalbóli kezdeményező bemutatta - nem tekinthetők ésszerűnek, életszerűnek, dokumentáltak és nem alátámasztottak (lásd pl. a vizsgált időszakban fennálló megbízási/vállalkozási jogviszony a 2. r. kérelmezett és a kapacitásnyújtó között).

- A D.131/2025. sz. jogorvoslati eljárásban személyi összefonódás is volt az ajánlattevők között, ugyanakkor a metaadatok egyezése önmagában elegendő az együttműködés alátámasztására, ez a konzekvens döntőbizottsági joggyakorlat. A D.67/2025. sz. ügyben meghozott határozat esetében nem volt semmilyen személyi összefonódás, rokon kapcsolat, és a határozatban (39. pont) az alábbiakat mondta ki a Döntőbizottság:

„Az árazott költségvetések metaadatait áttekintve azonban megállapítható volt, hogy azok „xlsx” kiterjesztésű (excel) változatát utoljára egységesen mindkét kérelmezett esetében a „Zrt. FORTBAU”, azaz az eljárásban is ajánlattevőként részt vett II. r. kérelmezett mentette. Mindez azt bizonyítja, hogy a kérdéses dokumentumokat azonos felhasználói fiókból nyitották meg, a felhasználói fiók mögött beállított, a felhasználói fiókban rögzített és megjelenített név a kérelmezettek esetében azonos volt („Zrt. FORT-BAU”). Ezen tényadatokból pedig nem lehet más következtetésre jutni, minthogy az adott dokumentumokat azonos felhasználó szerkesztette és végül véglegesítette ugyanazon a számítógépen, melyre vonatkozó magyarázatot a tárgyi eljárásban a kérelmezettek nem adtak. A Döntőbizottság megállapítása szerint mindez az eljárásban egymástól független és elkülönült jogi személyek esetében tudatos összejátszás nélkül nyilvánvalóan nem következhet be.”

91. A hivatalbóli kezdeményező megjegyezte, hogy előfordulhat, hogy több fájlban ugyanaz a név szerepel szerzőként, de ez önmagában nem ad választ arra, miért éppen a versenytárs másik ajánlattevő neve jelent meg a dokumentumban. Logikailag is ellentmondásos az érvelés, hiszen a szerző metaadat nem véletlenszerűen alakul ki, hanem a Microsoft Office, vagy a Windows beállításából, vagy egy korábban használt sablonból öröklődik. Ha tehát a 2.r. kérelmezett neve szerepel a dokumentumban, az valamilyen módon az ő számítógépes környezetéből származó dokumentum vagy sablon használatára utal.

A szkennelő készülék konkrét típusa nem ismert, de ez nem is releváns.

A hivatalbóli kezdeményező álláspontja szerint a PDF dokumentumoknak nincs saját értelemben vett ‘felhasználói fiókja’. A metaadatokban megjelenő ‘szerző’ vagy ‘készítő’ mező

tartalma a dokumentumot létrehozó szoftver (pl. Office, Acrobat) telepítésekor vagy beállításában megadott felhasználói névből származik, amely jelen esetben a 2. r. kérelmezett cégneve, és ekként arra utal, hogy a dokumentum az ő eszközein készült.

A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy arra tekintettel hivatkozott a táblázat 5. számú dokumentumára, mert ezen esetben is a 2. r. kérelmezett cégneve jelenik meg a metaadatok között az 1. r. kérelmezett ajánlati dokumentumában.

A hivatalbóli kezdeményező rögzítette, hogy az 1. r. kérelmezett előadása mellett még továbbra is kérdés, hogy miért a 2. r. kérelmezett eszközein kerültek digitalizálásra az ajánlatai dokumentumai, és az 5. sz. dokumentum tekintetében egyértelműen igazolt, hogy nemcsak a múltban működtek együtt az ajánlattevők, hanem a vizsgált közbeszerzési eljárás időtartama alatt is. Ezt igazolja az 5. sz. dokumentum digitalizálási időpontja.

A hivatalbóli kezdeményező tájékoztatásként közölte, hogy az 1. sz. fájl (aláírási címpéldány) esetében ugyanaz a fájl került benyújtásra mindkét ajánlattevő, kérelmezett által, míg a többi dokumentum esetében a két ajánlattevő, a kérelmezettek eltérő fájlokat készítettek.

A hivatalbóli kezdeményező szerint az 1. r. kérelmezett által előadottak nem tudják megkérdőjelezni az objektív metaadatokból következő azon megállapítást, hogy a két ajánlattevő, a két kérelmezett együttműködött az ajánlattétel során, melyet a hivatalbóli kezdeményező részletesen bemutatott korábbi beadványaiban, azt fenntartja.

Az 1. r. kérelmezett által előadottak nem adnak magyarázatot arra sem, hogy az 1. r. kérelmezett ajánlatába becsatolt H. L. dokumentumába miként, hogyan került bele a 2. r. kérelmezett cégneve.

Valóban, ahol van a szkennel, ott kell legyen számítógép is, de ez önmagában nem alkalmas bizonyításra, mivel ettől még a 2. r. kérelmezett számítógépén hozták létre a dokumentumot.

A hivatalbóli kezdeményező szerint az 1. r. kérelmezett által előadottak egyben annak elismerését is jelentik, hogy az 1. r. kérelmezett nemcsak a 2. r. kérelmezett szkennelét használta, de az ő számítógépét is. Méghozzá nemcsak a fizikai szkennel használatához, hanem abban az esetben is, amikor digitálisan szkennelte a dokumentumokat a „Print to PDF” alkalmazással.

Felhívta a hivatalbóli kezdeményező a Döntőbizottság figyelmét arra, hogy az 1. r. kérelmezett észrevételében előadta, hogy „a II. r. Kérelmezett irodáját (és benne annak számítógépét) használva hozta létre a fájlt” a Hobor-Konstrukt Bt. Ugyanakkor a D. 400/2024. sz. jogorvoslati eljárásban ezzel ellentétesen és (alátámasztás nélkül) arra volt az 1. r. kérelmezett részéről előadás, hogy ezt a számítógépet megvásárolta.

92. A hivatalbóli kezdeményező az informatikai szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítvány kapcsán előadta, hogy fenntartja, hogy az informatikai szakértői bizonyítás körében a Kbt. 146. § (2) bekezdésében és az Ákr. 71. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel az eljáró tanács tagjának kell rendelkezni megfelelő szakértelemmel, „ha az ügyben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához különleges szakértelem szükséges, és az eljáró hatóság nem rendelkezik megfelelő szakértelemmel.”

Ellentétes az Ákr. 62. § (4) bekezdésében meghatározott bizonyítékok szabad meggyőződés szerinti értékelésének elvével az, hogy az 1. r. kérelmezett a szakértőhöz kívánja telepíteni a bizonyítékok értékelését, a bizonyítékok bizonyító ereje meghatározását. Az Ákr. 62. § (4) bekezdése szerint: „A hatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli.”

Töretlen a közigazgatási törvények szabályozása (lásd Áe., Ket. Ákr.), továbbá a közigazgatási bírói joggyakorlat abban, hogy a bizonyítékok szabad értékelésének elvét úgy értelmezi, hogy a közigazgatási eljárás során a közigazgatási szervnek lehetősége van a bizonyítékok szabad mérlegelésére, és ennek alapján a meggyőződése szerinti döntésre. A joggyakorlat ezt egyben

a bizonyítékok értékelési kötelezettségeként is meghatározza, melynek elmulasztását, a közigazgatási szerv terhére értékeli eljárásjogi jogsértésként. Az eljárási törvények szabályozásával összhangban az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 47. § (6) bekezdése kifejezetten rendelkezik arról, hogy a szakvéleményben jogkérdésben – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – nem lehet állást foglalni, az 1.r. kérelmezett által javasolt kérdések pedig e körbe tartoznak. Következésképpen abba is a bíróságok, hogy a bizonyítékok szabad értékelése a bizonyítékok bizonyító erejének hatósági értékelését is jelenti. A bizonyítékoknak – jogszabályban meghatározott kivételekkel – nincs előre meghatározott súlyuk, bizonyító erejük.

93. A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy a 2.r. kérelmezett az észrevételéhez mellékléként csatolt selejtezési jegyzőkönyvvel kívánta alátámasztani, hogy milyen módon kerülhetett a tulajdonában álló laptop és nyomtató a Laptopszalon Kft.-hez. A hivatalbóli kezdeményező fenntartva a korábban becsatolt számla és nyilvántartó lapok tekintetében már jelzett aggályait, az új dokumentum vonatkozásában az alábbiakra hívja fel a figyelmet. A selejtezés feltételei, minimum követelményei a számviteli törvény és adójogszabályok által meghatározottak.

Alapkövetelmény az érintett eszközök leltári és gyári számmal történő egyértelmű beazonosíthatósága, arra hatáskörrel rendelkezők, feljogosítottak (általában selejtezési bizottság) szakmailag alátámasztott javaslata a selejtezésről. Ennek a dokumentálsági elvárásnak a becsatolt jegyzőkönyv nem felel meg, a jelen levőként feltüntetettek alá sem írták. Ellentmondás áll fenn a most becsatolt selejtezési jegyzőkönyv és korábbi okirati bizonyítékok között.

A selejtezési jegyzőkönyvben rögzítettek szerint:

- „üzemeltetésre alkalmatlannak találta, felújításuk, használatuk lehetetlen vagy gazdaságtalan, ezer selejtezésük indokolt”,

- „A leselejtezett eszközök elhelyezése, megsemmisítése az alábbi módon történt.”.

Nem állapítható meg a selejtezési jegyzőkönyv és az értékesítési számla tárgyát képező eszközök azonossága nemcsak a pontos azonosító adatok hiánya miatt, hanem azért sem, mert a selejtezési jegyzőkönyv szerint üzemeltetésre alkalmatlan, használhatatlan eszközökről van szó, melyeket kell elhelyezni, megsemmisíteni, míg a másik bizonylat és előadás szerint működőképessé eszközöket adtak el visszterhesen.

Aggályokat vet fel az is, hogy a becsatolt tárgyi eszköz nyilvántartó lapból, leltári nyilvántartásból az eszközöket selejtezés miatt nem vezették ki. Az is rögzíthető, hogy a selejtezési jegyzőkönyvhöz képest, általában külön dokumentáció az átadás-átvételi jegyzőkönyv és mellékletei, a leselejtezett eszközök nyilvántartásból való kivezetésével együtt.

Az ajánlatkérő észrevételei

94. Az ajánlatkérő kérte a jogorvoslati eljárás megszüntetését eljárásjogi kifogások miatt, érdemben kérte a jogsértés hiányának a megállapítását.

95. Az ajánlatkérő előadta, hogy az Eufetv. 20. § (1) bekezdése alapján a kezdeményező „az európai uniós forrás bevonásával megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben a 17. (1) bekezdése szerinti vizsgálatát az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) szerinti hatósági ellenőrzés keretében folytatja le.” Ezen törvény 20.§ (1) bekezdés alapján alkalmazandó Ákr. 50. § (2) bekezdés c) pontja szerint az ügyintézési határidő teljes eljárásban 60 nap. A kezdeményező a vizsgálatát 2023. október 24. napján

indította meg, mely során az ajánlatkérő több körben is eleget tett kezdeményező megkereséseinek, iratmegküldési felhívásainak. A vizsgálati eljárás során a fentiekhez képest a kezdeményező az EKR-hez történő hozzáférési kérelmét csak 2024. november 13. napján küldte meg az ajánlatkérőnek, aki a hozzáférést a kezdeményező részére aznap biztosította. Ezt követően a vizsgálat minden eleme, bizonyítéka rendelkezésére állt, mikor letöltötte az EKR-ből a komplett közbeszerzési dokumentációt.

Az ajánlatkérő utalva az Ákr. 2. § (2) bekezdésben foglaltakra előadta, hogy álláspontja szerint a hatósági ellenőrzési határidő többszörös elmulasztása a vizsgálat összes bizonyítéka hozzáféréseinek időpontja együttesen akként mérlegelendő, hogy az Ákr.-ben szabályozott ügyintézési határidő súlyosan megsértésre került. Azon kezdeményezői álláspont, hogy azok az ellenőrzést végző szervezetek, amelyek az uniós források jogszerű felhasználásának ellenőrzésével kapcsolatos vizsgálataik (ideértve a szabálytalansági eljárást is) során hivatalból jogorvoslati eljárást kezdeményezhetnek, ne legyenek szűk eljárásjogi keretek közé szorítva, az ajánlatkérő álláspontja szerint téves és megalapozatlan, mivel pontosan az Eufetv. 20. §-a írja elő a kezdeményező részére az európai uniós forrás bevonásával megvalósuló közbeszerzésekkel kapcsolatos egyes hatósági feladat- és hatáskörök tekintetében, hogy az Eufetv. 17. § (1) bekezdése szerinti vizsgálatát az Ákr. szerinti hatósági ellenőrzés körében folytatja le.

96. Az ajánlatkérő hivatkozott arra, hogy a tárgyi eljárás során a szerződés nem lépett hatályba, így jelen eljárásból, vagy az eljárás során kötött szerződésből európai uniós forrás nem került felhasználásra, így a hivatalbóli kezdeményezés benyújtására az Eufetv. 3. § (1) bekezdése alapján nincs jogköre, tekintettel arra, hogy az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodása vagy az Európai Unió pénzügyi érdekei nem sérültek.

97. Az ajánlatkérő előadta, hogy a jogorvoslat tárgyává tett közbeszerzési eljárás során a közbeszerzési eljárás lefolytatása folyamatba épített (ex-ante) ellenőrzés mellett zajlott, az eljárás megindítása során a folyamatba épített ellenőrzést végző szervezet az NFK Közbeszerzési Felügyeleti Főosztály.

Ismertette a dokumentáció közbeszerzési-jogi minőségellenőrzése időpontjait és csatolta ezen iratokat:

- KFF hiánypótlás 2021. március 24. (KSZ-53/625/2/2021. iktatószámú jelentés), Ajánlatkérő a hiánypótlást 2021. március 31. napján teljesítette
- KFF hiánypótlás 2021. április 07., Ajánlatkérő a hiánypótlást 2021. április 20. napján teljesítette
- KFF 2021. április 26. napján kelt KSZ-53/625/4/2021 iktatószámú feltétellel támogató tartalmú eljárás megindítására vonatkozó tanúsítványa
- Ajánlatkérő az eljárást a KFF iránymutatásai alapján indította meg 2021. május 12. napján.
- A KFF 2021. május 19. napján zárta le végleges szabályossági döntéssel az ellenőrzést: „Szabályossági döntés: Szabályos”
- A KFF támogató tartalmú záró tanúsítványát 2021. július 29. napján küldte
- A KFF 2021. augusztus 12. napján zárta le záró szabályossági döntéssel az ellenőrzést: „Záró szabályossági döntés meghozva: Szabályos”

98. Az ajánlatkérő érdemben az 1. kezdeményezési elem, a Kbt. 61. § (4) bekezdése megsértése kapcsán előadta, hogy a részekre bontás nem volt ebben az eljárásban megfelelő döntés. A beruházás egy helyrajzi számon valósult meg, egy megközelítési útvonalon, és

mindkettő projektem esetén összefüggő műszaki területekkel és kapcsolódó munkafolyamatokkal. Tényszerű műszaki indok, hogy az épület létesítéséhez, kivitelezéséhez elengedhetetlen azon terület bevonása szállítás, organizációs célból, melyen az útépités valósult meg, amely nemcsak a mindennapos munkavégzés szempontjából, hanem a csapadékvíz megfelelő elvezetésének kivitelezésekor vagy pl. az elektromos földkábel (betáp kábel) kiépítése során (ami az épület villamosenergia ellátásához volt szükséges, a másik projektem területét is érintve valósult meg) különös nehézségekbe ütközött volna.

Az ajánlatkérő álláspontja alapján a felhívásban megjelölt indokok tényszerűek és okszerűek voltak, nem általánosság szintjén kerültek meghatározásra, az tartalmazta a beruházás egyedi sajátosságainak megjelölését (pl: építmények szerkezeti összefüggése, külső utak megközelítése, egységes munkaterület). Ajánlatkérő eleget tett Kbt. 61. § (4) bekezdésében foglalt kötelezettségének, azaz ajánlatkérő megvizsgálta, hogy a beszerzés tárgyának jellege és a szerződéshez kapcsolódó további körülmények lehetővé teszik-e a közbeszerzés egy részére történő ajánlattételt. Ajánlatkérő műszaki indokok alapján úgy ítélte meg, hogy a részekre történő ajánlattétel ésszerűen és gazdaságosan nem biztosítható, így a felhívásban az indokokat megadta, a részekre bontás tekintetében a Kbt. szabályainak megfelelően járt, objektíven vizsgálta a beruházás sajátosságait, és figyelembe vette a Közbeszerzési Hatóság kezdeményező által hivatkozott útmutatóját is, nem univerzálisan, sztenderdként használt érvrendszert jelenített meg.

A részekre bontással kapcsolatos indokolást a KFF is hiánypótlás során elfogadta, azzal kapcsolatban kifogást nem emelt.

A kezdeményező a hivatalbóli kezdeményezésében sem ad részletes kifejtést, hogy álláspontja szerint hogyan lehetett volna a munkaszervezést megfelelő szakmai körültekintéssel elhatárolni, ezzel kapcsolatban egy műszaki alátámasztás nélküli kijelentést tesz.

Már csak az organizáció és az egyetlen útról való megközelítés szemszögéből nézve is nehézkes lett volna a megvalósítás, ha a beruházást két külön részben, két külön vállalkozó valósította volna meg, előre kódolva lett volna az esetleg szerződésmódosítás is (akadályoztatások alapján), amely meg a Kbt. 28. § (1) bekezdése szerinti szabályokba ütközött volna, és még az alapján a szerződésmódosítás jogszerűsége is felmerült volna. Egyértelműen a műszaki-szakmai vélemény és álláspont az, hogy a felhívásban szereplő feladatok egy egységes beruházásnak minősülnek.

Megjegyezte, hogy a jelen eljárást követően megindított új eljárásban a részekre történő ajánlattétel biztosítása kizárólag pénzügyi, támogatási-forrás oldalon fennálló helyzet alapján történt, a műszaki tartalom szétbontása csak azért történt meg, mivel az érintett szakminisztériumi szakemberekkel való egyeztetésen merült fel, javaslat formájában került megfogalmazásra az Irányító hatóság szakemberei részéről az ajánlatkérő részére. Az ajánlatkérő nem támogatta a műszaki tartalom mesterséges szétbontását, álláspontja szerint nem volt megfelelő döntés, azonban a pályázati források figyelembe vételével (az eljárás megindításakor el nem bírált többlettámogatási kérelmekkel) kényszerhelyzetbe került az ajánlatkérő (és a tervező is a tervek megbontásának kötelezettségével) annak érdekében, hogy a rendelkezésre álló pályázati támogatásból legalább az egyik munkarész megvalósulhasson. Ez nem műszaki alapú döntés volt, hanem pályázati, pályázatiirányítási kérdés, mivel a helyzet forrásoldalról bizonytalan volt, a második rész kivitelezése csak a többletforrás rendelkezésre állása esetén kezdődhetett meg.

Az ajánlatkérő álláspontja alapján a részekre történő ajánlattétel lehetősége megfelelően megvizsgálásra került, a vizsgálat alapján az ajánlatkérő helyes döntést hozott, a beszerzés tárgyának jellege és a szerződéshez kapcsolódó további körülmények nem tették lehetővé a részekre történő ajánlattételt, az ajánlatkérő ezt megalapozott és objektív indokolással a felhívásban is megjelölte.

99. Az ajánlatkérő a 2. kezdeményezési elem, a kérelmezettek Kbt. 2. § (1) bekezdés megsértése kapcsán az alábbiakat adta elő:

a) Mindkét kérelmezett ugyanazt a kapacitást nyújtó szervezetet (Játzópark Kft.) vonta be az Ml.c. referencia műszaki. illetve szakmai alkalmassági feltétel igazolására:

Az ajánlatkérő álláspontja alapján a tervekben, műszaki leírásokban a játékokra vonatkozóan tartalmaz olyan leírásokat, cikkszámokat, amely alapján az egyes játékelemek könnyen beazonosíthatóak (egyes játékok típus játékok), egyszerű internetes kereséssel az alvállalkozó megtalálható, így önmagában az a tény, hogy ugyanaz az alvállalkozó került megjelölésre nem alkalmas önmagában alapos gyanú megalapozására.

100. b) Mindkét kérelmezett ugyanazt a kapacitást nyújtó szervezetet (Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt.) vonta be az M2.1. szakember műszaki. illetve szakmai alkalmassági feltétel igazolására illetve szakmai alkalmassági feltétel igazolására.

Az ajánlatkérő észlelte ezt aényt, azonban pontosan a Kbt. 36. § (1) bekezdése alapján nem tekintette ezt versenyjogi sértésnek. Az ajánlatkérő és közreműködői részére ismert tény volt az, hogy a megjelölt FMV szakember több, Baranya vármegyében zajló közbeszerzési eljárásban is FMV szakemberként megjelölésre került. Kérelmezettek, mint ajánlattevők a szakemberekre vonatkozó alkalmassági szempontra az építész FMV szakember azonosságán kívül más szakembereket kívántak bevonni a szerződésbe, így megjelölése nem alkalmas önmagában alapos gyanú megalapozására.

101. c) Az 1.r. és a 2.r. kérelmezett által benyújtott ajánlati nyilatkozatokat tartalmazó dokumentumok ugyanazon típusú szkennelő alkalmazás (secPdfProducer) segítségével kerültek beolvasásra a fájlok metaadatai alapján.

d) Az 1.r. és a 2.r. kérelmezett által benyújtott ajánlati fájlok utolsó mentése is egymáshoz rendkívül közeli időpontokban történt:

A kezdeményező ezen pontban előadott versenytisztasági jogsértésre vonatkozó megállapításait „metaadatokra” hivatkozva teszi meg.

Az ajánlatkérő nem állhat úgy egy megindított közbeszerzési eljáráshoz, hogy eleve feltételezi az ajánlattevők rosszhiszemű magatartását, esetleges összejátszását. Ezért nem levezethető még a Kbt. alapelveiből sem, hogy ajánlatkérőnek nyomozati kötelezettsége lenne az ajánlatok vizsgálatánál. Sem konkrét Kbt. előírás, sem egyéb jogszabályi kötelezés sem írja elő az ajánlatkérő számára azt, hogy fájlok metaadatait ellenőrizze. Megjegyezte, hogy korábban az ellenőrző szervezetek részéről sem merült fel ilyen előírás, de még a Gazdasági Versenyhivatal akkori (és jelenlegi sem) tájékoztatása sem tér ki ilyen szakértelem igénybevételére. A folyamatba épített ellenőrzést végző minisztérium sem jelzett ezen az eljárás során, sem korábban ilyen jellegű vizsgálati kötelezettséget.

Az ajánlatkérő számára nem volt olyan előírás, amely bármely fájl metaadatainak ellenőrzését megkövetelte, továbbá ezen adatok egyes operációs rendszerben nem is hozzáférhetőek.

Az ajánlatkérő álláspontja alapján a secPdfProducer egy általános szoftver, amely pdf formátumot készít és amelyet több szkennelő márka, vagy akár a Windows beolvasó is, de még a Microsoft Word is alkalmaz. Az ajánlatkérő a benyújtott fájlokat megvizsgálta, több operációs rendszerben és egy általános informatikai alkalmazáson kívüli egyezőséget nem talált. Önmagában ez a tény nem elegendő bármilyen gyanú felmerülésére.

102. Az ajánlatkérő a 3. kezdeményezési elem, a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdés, 73. § (1) bekezdés e) pontja, 75. § (1) bekezdés b) pontja, 75. § (2) bekezdés c) pontja megsértése kapcsán előadta, hogy a kezdeményező szerint az ajánlatkérőnek meg kellett volna állapítani a

benyújtott ajánlatok érvénytelenségét, és az eljárás eredménytelenségét. A kezdeményező állításait e körben is a „metaadatokra” alapozza. A kezdeményező álláspontja alapján az ajánlatkérőnek olyan mélységig kellett volna az ajánlatokat megvizsgálnia, hogy minden dokumentum metaadatát is megvizsgálja, azaz informatikai szakismeretet igénylő metaadat-elemzési kötelezettséget kér az ajánlatkérőn számon, amely kötelezettsége ajánlatkérőnek nem volt, szaktudása sem. A Kbt. a bíráló bizottság összetétele között informatikai szakértelemmel rendelkező tag kötelező részvételét nem írja elő. Nem is hivatkozik ilyen előírásra a kezdeményező, mert az ajánlatkérőnek ilyen kötelezettsége nincs. Az ajánlatkérő az ajánlatok elbírálásakor akként járt el, hogy a benyújtott iratokat kinyomtatta, és azokat bírálta el.

Metaadatok, mint felderítendő alapadatok hiányában az ajánlatkérő részéről nem merült fel a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontjának alkalmazása, így a Kbt. 75. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazása sem.

Maga a kezdeményező sem biztos abban, hogy az ajánlatkérőnek milyen érvénytelenségi vagy eredménytelenségi okot kellett volna alkalmaznia. Először a Kbt. 75. § (1) bekezdésének elmulasztását kéri számon az ajánlatkérőn, mivel álláspontja szerint az ajánlatok nem felelnek a „jogszabályokban meghatározott feltételeknek”, majd álláspontja szerint a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontja alapján is eredménytelenné kellett volna nyilvánítani. Az ajánlatkérő szerint vagy az egyik, vagy a másik, de kettő eredménytelenségi ok egyidőben nem alkalmazható, ezáltal mindkettő jogszabályhely egyidejű megsértése nem is lehetséges.

A kedvezményezett álláspontja alapján azonos típus szkennel alkalmazásával kerültek beolvasásra a dokumentumok, azonban ez a típus az ajánlatkérő álláspontja szerint egy általános irodai gép (mind a paraméterei, mind az alkalmazhatósága szempontjából egy gyakran vásárolt típus volt), ha az azonos nyomtatótípus megállapítható is, az eszközazonosság nem.

103. Az ajánlatkérő a 4. kezdeményezési elem, a Kbt. 36. § (2) bekezdés megsértése kapcsán előadta, hogy az eljárási dokumentumok egyszerű, tartalmi vizsgálata alapján - mely ajánlatkérő kötelezettsége - nem állítható, hogy ajánlatkérőnek olyan egyértelmű, gyanúra alapot adó körülményt, bizonyítékot kellett észlelnie, mely a kezdeményező részéről utólag állítottan elvárt versenyfelügyeleti eljárási jelzést indikálta volna.

Tekintettel arra, hogy a gazdasági társaságok között jogi összefüggést nem talált, a fájlok metaadatainak vizsgálatát jogszabály nem írja elő az ajánlatkérők részére, a benyújtott iratokat már az elbíráláskor is a közbeszerzési szabályok szerint megvizsgálta, azokban összefüggést nem talált, nem feltételezte a versenyjogi szabályok megsértését, így a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontja szerinti eredménytelenségi okban szereplő tényállásra nem merült fel gyanú, így a Kbt. 36. § (2) bekezdés szerinti GVH felé történő bejelentésre sem.

Így a kezdeményező metaadatok vizsgálatával kapcsolatos előadása az ajánlatkérő szerint nem foghat helyt. A metaadatok önmagukban és együttesen értékelve sem minősülhetnek a tények olyan összefüggő láncolatának, mely a jogsértés egyértelmű tényét alátámasztaná. Nem alkot zárt logikai láncot ezzel kapcsolatban az azonos szkennelő alkalmazás, vagy azonos kapacitás szervezetek bevonása sem.

Az 1.r. kérelmezett észrevételei

104. Az 1.r. kérelmezett kérte jogsértés hiányának a megállapítását a hivatalbóli kezdeményezésben rá vonatkozóan állított jogsértések kapcsán.

105. A 2. kezdeményezési elem kapcsán előadta, hogy nincs tudomása olyan jogszabályi rendelkezésről, sem pedig bírói-, vagy közbeszerzési döntőbizottsági gyakorlatról, amely

tiltana azt, hogy két ajánlattevő ugyanazon kapacitást nyújtó szervezet megjelölése mellett terjessze elő ajánlatát.

Pécs építőipari szempontból tekintve kis város (pár 10-20 releváns vállalkozás tevékenykedik az építőiparban), emellett mindenki olyan kapacitást nyújtó szervezetet von be a teljesítésébe, akinek ismeri hozzáállását, megbízhatóságát, illetve a munkája minőségét. Ez egy szűk kör, még szűkebb, ha speciális kapacitásról van szó, így nincs semmi meglepő abban, hogy két ajánlattevő is ugyanazt a két céget kívánta kapacitást nyújtó szervezetként bevonni a teljesítésébe.

106. Ugyanígy alkalmatlan az ajánlat kialakítás során a hivatalbóli kezdeményező által állított, az ajánlattevők között feltételezett együttműködés alátámasztására, igazolására azon hivatkozás is, hogy a 2.r. kérelmezett ugyanazt a szkennelő alkalmazást használta az ajánlatadás során, mint az 1.r. kérelmezett. Ez igaz még több tízmillió másik felhasználóra is a világon, Magyarországon pedig több tízezerre. Nem világos, hogy ez az azonosság mennyiben lenne alkalmas a hivatalbóli kezdeményező által vélelmezett jogsértés alátámasztására.

Emellett ellentmondás feszül az eljárást kezdeményező iratban, hiszen a hivatalbóli kezdeményező azt kifogásolja, hogy a 2.r. kérelmezettel azonos szkennelő alkalmazást (secPdfProducer) használt az 1.r. kérelmezett, majd pedig később már azt állítja, hogy „ugyanazon szkennelőről” történt a dokumentumok beolvasása. Ez utóbbi tényállítást nem tudja az 1.r. kérelmezett mire alapozza, illetve melyik tényállítást tartja fenn, mert a két tényállítás egymástól tartalmában jelentősen eltérő. Az alkalmazás egyébként a HP, illetve Samsung típusú szkennerek esetében gyári szoftver, de ingyenesen is hozzáférhető az interneten.

107. Az 1.r. kérelmezett előadta, hogy nincs tudomása olyan jogszabályi rendelkezésről, sem pedig bírói-, vagy közbeszerzési döntőbizottsági gyakorlatról, amely a verseny tisztaságát sértő jogsértésként értékelné azt, hogy két ajánlattevő ajánlati dokumentációjának utolsó mentése egymáshoz közeli időpontokban történt. Ez téves következtetés, hiszen nincs logikai kapcsolat az állított jogsértés megtörténte és a két mentés időbeli közelsége között.

108. Az 1.r. kérelmezett előadta, hogy tudomása van arról, hogy a Döntőbizottság előtt D.397-400. számokon jogorvoslati eljárások vannak folyamatban, amelyekben a hivatalbóli kezdeményező többek között szintén az azonos típusú szkennelő alkalmazást, illetve az azonos kapacitást nyújtó szervezetek bevonását kifogásolja, attól azonban mert az eljárást kezdeményező több eljárásban is ugyanazon alkalmatlan érvekre hivatkozva állít jogsértést, még nem lesznek az állításai sem valóságok, sem a jogsértés megállapítására alkalmasak.

109. A hivatalbóli kezdeményező a kezdeményezésben megjelölt tényállításaira, illetve feltételezéseire alapítja azon állítását, hogy a 2. r. kérelmezettel összejátszva, súlyosan megsértette az 1.r. kérelmezett a Kbt. 2. § (1) bekezdését, illetve ez alapján vonja le azon minden alapot nélkülöző következtetését, hogy „a Kérelmezettek a közbeszerzési eljárásban nem egymástól függetlenül jártak el, hanem úgynevezett „támogató ajánlat” benyújtására került sor, de akként, hogy a 2.r. kérelmezett számára kötelezettség ne keletkezessen. Ennek érdekében a 2. r. kérelmezett olyan tartalommal nyújtotta be az ajánlatát, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatánál kedvezőtlenebb és feltétlenül érvénytelen legyen, nyertesként ne legyen kiválasztható.”

Ezen téves tényállításokat, illetve következtetéseket visszautasította az 1.r. kérelmezett. Ilyen érveknek helyt adó döntőbizottsági-, vagy bírósági döntést sem sikerült fellelnie, úgy véli nem véletlenül, hiszen a verseny tisztességének megsértése kapcsán ennél közvetlenebb és megalapozottabb tények bizonyítása szükséges a jogsértés megállapításához.

A jelen jogorvoslati eljárást kezdeményező hivatalbóli kezdeményezőnek tényállás tisztázási kötelezettsége van az Ákr. 62. §-a alapján, azonban ezen kötelezettségének csak tények bizonyításával tud eleget tenni, a hiányzó bizonyítékokat nem helyettesítheti feltételezésekkel, vagy alaptalan következtetésekkel. A bírói gyakorlat alapján ugyan közvetett bizonyítékok alapján is lehetséges lehet egy közbeszerzési jogsértés bizonyítása, azonban ilyen esetben zárt logikai láncot kell alkotnia a közvetett bizonyítékoknak, ám ezen zárt logikai láncolat követelményét a hivatalbóli kezdeményező által felsorakoztatott „érvek” nem teljesítik, sem egyenként, sem pedig összességükben.

110. Az 1.r. kérelmezett a hivatalbóli kezdeményező észrevételében foglaltakra vonatkozóan előadta, hogy nem vitatja, hogy a közigazgatási eljárásban is a szabad bizonyítás elve érvényesül és abban felhasználható bármilyen bizonyíték (feltéve, ha az valóban bizonyítékként értelmezhető), amely alkalmas arra, hogy az eljárás szempontjából jogilag releváns tényre nézve megalapozott következtetés legyen levonható. Az 1.r. kérelmezett nem is azt vonta kétségbe, hogy bizonyítékként figyelembe vehetőek a hivatalbóli kezdeményező által meghivatkozott ajánlattételi dokumentumok, hanem azt, hogy a kezdeményező által hivatkozott és relevánsnak gondolt tényállításai alkalmatlanok a verseny tisztasága megsértésének, konkrétan a kérelmezettek összejátszásának a bizonyítására. Még kevésbé lehet azok kapcsán kijelenteni azt, hogy „egyértelműen megállapítható” lenne, hogy a kérelmezettek együttműködtek az ajánlatadás során.

Hivatkozott arra, hogy nem lehet a terhére értékelni azt a tényt, hogy a fenti közbeszerzési eljárásban csak az 1. és 2. r. kérelmezett tett ajánlatot. A lehetőség adott volt más számára is.

111. Az ajánlatok metadatumai nem azonosak a kezdeményező által hivatkozott fájlok esetében, hanem a hivatkozott fájlok bizonyos metadatumai (pl. a szerzőre vonatkozó leírás, vagy a pdf készítő alkalmazás típusára vonatkozó leírás) egyezik némely esetben, amelyeknek azonban van ésszerű, életszerű magyarázata.

Az eljárást kezdeményező azon kifogása kapcsán, hogy az 1.r. kérelmezett több ajánlattételi dokumentumának leíró részében szerzőként a 2. r. kérelmezett neve szerepel, előadta, hogy azt nem tudni, hogy a kifogásolt információ mikor került oda, esetleg évekkel az ajánlatadást megelőzően, vagy az ajánlatadás idején, hiszen egy fájl szerzőjére vonatkozó leíró adat a fájl létrehozásától kezdődően annak végtelen számú módosítását követően is változatlan megmarad egészen addig, amíg azt valaki át nem írja. (Aki akár alapszinten is szokott dolgozni MS Office, vagy más szövegszerkesztő, vagy táblázatkezelő programokkal, az pontosan tudja, hogy általában korábbi, hasonló dokumentumok átszerkesztésével célszerű egy adott új feladatot megoldani, nem pedig „nulláról” megírni és megszerkeszteni egy teljesen új dokumentumot, hiszen az jóval idő- és munkaigényesebb folyamat. – ha úgy tetszik ez köztudomású tény, általános felhasználói tapasztalat.)

Feltételezte az 1.r. kérelmezett, hogy mivel az eljárást kezdeményező által kifogásolt metaadat egyezőség a Hobor-Konstrukt Bt., mint kapacitást nyújtó szervezettel kapcsolatos dokumentumokban lelhető fel, és azokat az 1.r. kérelmezett a kapacitást nyújtó szervezettől szerzett be, akit – mint később kiderült – egyébként a 2. r. kérelmezett is bevont az ajánlatába, így kerülhetett sor arra, hogy a kifogásolt metaadat egyezőség előállt. Arról 1.r. kérelmezettnek nem volt tudomása, hogy a Hobor-Konstrukt Bt. kapacitást nyújtó szervezetenként vesz részt a 2. r. kérelmezett ajánlatában is, az 1.r. kérelmezett erről nem tájékoztatta. Az 1.r. kérelmezett pedig az általa megküldött fájlokat nem vizsgálta meg informatikában jártas szakemberrel. Az 1.r. kérelmezett D.397-400. számú jogorvoslati eljárások megindulásáig azt sem tudta, hogy mi az a metaadat, illetve, hogy megnézhető egy fájl esetében, hogy annak ki a szerzője, ahogyan

azt sem, hogy az változatlan marad egészen addig, amíg azt át nem írják, illetve hogy azt célszerű lenne ellenőrizni az ilyen és ehhez hasonló félreértések elkerülése érdekében.

Éppen ezért ez a körülmény nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a 2. r. kérelmezettel együttműködött volna az 1.r. kérelmezett az ajánlatadás során, ez pusztán annyit jelent, hogy ismeretlen időpontban, valamikor kapott az 1.r. kérelmezett egy fájlt a 2. r. kérelmezettől vagy közvetlenül, vagy mások közvetítésével, amelynek ki tudja hányadik, akár különböző projekteken is átívelő átdolgozásával jött létre az a fájl, amely végül benyújtásra került az 1.r. kérelmezett által és amelynek szerzőjeként – mivel átírva a szerző személye sosem lett – a 2. r. kérelmezett maradt.

112. Az 1.r. kérelmezett rögzítette, hogy valótlan állítás a hivatalbóli kezdeményező részéről, hogy a D.397. számú, illetve az immáron egyesített D.400. számú jogorvoslati eljárások tárgyát képező közbeszerzési eljárásokban „ugyanilyen módon működött volna együtt” az 1.r. kérelmezett a 2. r. kérelmezettel, hiszen egyrészt valamennyi jogorvoslati eljárásban némiképp eltérő körülményekre hivatkozik a kezdeményező, így az „ugyanilyen” kifejezés használata indokolatlan, másrészt annyiban helytálló a hivatkozása, hogy az egyéb jogorvoslati eljárásokban is közös, hogy azokban is kifogásolja a szkennelő alkalmazás azonosságát és az azonos kapacitást nyújtó szervezet, illetve szakember bevonását az ajánlatadásba, amelyek a fentiekben kifejtettek szerint alkalmatlan hivatkozások az állított jogsértés alátámasztására.

A hivatalbóli kezdeményező valamennyi jogorvoslati eljárásban nagyrészt azonos, de alkalmatlan érveket sorakoztat fel az általa vélelmezett jogsértés alátámasztására, majd pedig ezeket az eljárásokat „körbehivatkozva” minden eljárásban azt a látszatot keltve, mintha itt valamennyi eljárásban, szisztematikusan és azonos módon történtek volna jogsértések, ám valójában egyik eljárásban sem történt jogsértés, csak az eljárást kezdeményező állítja mindegyik eljárásban szinte ugyanazt.

Az 1.r. kérelmezett szerint nem alkalmas a verseny tisztasága megsértésének alátámasztására az a tény, hogy több ajánlattevő is azonos kapacitást nyújtó szervezeteket vont be az ajánlatába. Ezt nem tiltja semmiféle közbeszerzési jogszabályi rendelkezés sem. Ha ez tilos lenne, akkor nyilvánvalóan lenne rá egy jogszabályi rendelkezés, miszerint az ajánlatkérő nem fogadhat be olyan ajánlatokat, amelyekben azonos kapacitást nyújtó szervezetek szerepelnek. Ilyen jogszabályi rendelkezés azonban nincs.

Ajánlattevő 1.r. kérelmezettnek nincs ráhatása arra, hogy a 2. r. kérelmezett teljesíti-e a számára küldött hiánypótlási felhívást, vagy sem.

Az egymáshoz közeli ajánlatadási időpontok és azonos szkennelő alkalmazások ténye és az állított jogsértés között nincs logikai kapcsolat, nincs okozati összefüggés sem. Ezen hivatkozások nem alkalmasak annak igazolására, hogy támogató ajánlat benyújtására került volna sor a 2. r. kérelmezett részéről, a metaadat egyezőségnek pedig van ésszerű magyarázata. Az 1.r. kérelmezett előadta, hogy irreleváns kérdés, hogy egy irat metaadataiban ki van feltüntetve szerzőként, mert attól még nem ő lesz a szerző. Ez csak annyit jelent, hogy az adott – ismeretlen verziószámú – fájlban eredetileg, vagy esetleg időközben, ismeretlen időpontban ki került szerzőként feltüntetésre. A fájl metadadataiban szereplő személy nem feltétlenül szerzője az adott fájlnak, azt bárki létrehozhatta anélkül, hogy a szerző személyén változtatott volna. Ha pedig ez így van, akkor ez a hivatkozás jogilag, vagy ténybelileg releváns következtetés levonására nem alkalmas. Semmiféle érdemi ajánlati rész megalkotásában nem működött közre az 1.r. kérelmezett a II. r. kérelmezettel, ennek ellenkezőjét bizonyítani a hivatalbóli kezdeményező még közvetetten sem tudja, főleg nem zárt logikai láncolatot alkotó módon. Ezek feltételezések, okszerűtlen következtetések.

113. Az 1.r. kérelmezett további észrevételében hivatkozott arra, hogy a jogorvoslati eljárásban nem feladatunk a bizonyítékok értékelése egyéb, szintén a felek között folyamatban lévő jogorvoslati eljárásokra is kiterjedően (D397-D400/2025.), hiszen azon eljárások a jelen jogorvoslati eljárásnak nem tárgyai.

114. Előadta, hogy a hivatalbóli kezdeményező a kezdeményezésben jogsértés megállapítását lehetővé nem tevő hivatkozásait, kezdeményezését 2025. július 17. napján megváltoztatta. Már elkezdte azt is kifogásolni, hogy ebben a közbeszerzési eljárásban csak az 1. r. és a 2. r. kérelmezett tett ajánlatot, mintha erre bármilyen befolyása is lett volna az ajánlatkérőnek, vagy a kérelmezetteknek. Korábban a metaadat egyezőségre csak az azonos típusú szkennelő alkalmazásra vonatkozóan hivatkozott ebben az eljárásban, illetve az ajánlati fájlok utolsó mentésének egymáshoz közeli időpontjait kifogásolta. 2025. július 17. napján ezeken túl azt is kifogásolta, hogy B. I. pdf-formátumú aláírási címpéldányának, H. L. bizonyítványának pdf-formátumú aláírási címpéldányának, B. I. diploma másolatának pdf-formátumú aláírási címpéldányának és a Hobor-Konstrukt Kft. nyilatkozatának pdf-formátumú aláírási címpéldányának a szerzője mindkét kérelmezett esetében a 2. r. kérelmezett.

Ennek kapcsán lenyilatkozta a Hobor-Konstrukt Kft., hogy mindkét kérelmezett részére ő adta át a kifogásolt dokumentumokat, amelyeket a 2. r. kérelmezett mobil irodájában készített. Erről a tényről azonban 1.r. kérelmezettnek nem volt tudomása, az 1.r. kérelmezett az általa küldött dokumentumokat használta fel az ajánlatadás során.

A hivatalbóli kezdeményező a 2025. augusztus 28. napján előterjesztett észrevételeiben további újabb hivatkozásokkal állt elő azzal az indoklással, hogy – „ismét megvizsgálta” a hivatkozott dokumentumokat. Látható, hogy a hivatalbóli kezdeményező több ízben is megváltoztatta hivatkozásait, minden egyes beadványában újabb és újabb állításokkal állt elő.

A hivatalbóli kezdeményezőnek kell a kezdeményezésében megjelölnie, hogy milyen tényekre tekintettel állít jogsértést és neki kell az állított jogsértések tényét is bizonyítania.

115. Az 1.r. kérelmezett rögzítette, hogy a hivatalbóli kezdeményező megállapította az észrevételében, hogy „metaadat ellenőrzési kötelezettséget a jogszabályok nem írnak elő.”

A hivatalbóli kezdeményező által is elismerten semmiféle módon nem alkalmas a verseny tisztasága megsértésének alátámasztására azon eljárást kezdeményezői hivatkozás, hogy a két kérelmezett esetében egyaránt secPdfProducer programmal lettek a .pdf fájlok létrehozva. Ez ugyanis nem alkalmas annak bizonyítására, hogy azonos eszközzel történt volna a fájlok létrehozása, amely pedig előfeltétele lenne az „összejátszás” bizonyításának.

Az 1.r. kérelmezett hivatkozott arra, hogy a hivatalbóli kezdeményező által hivatkozott D.131/6/2025. számú, illetve a D.132/12/2025. számú tényállásai eltérnek a jelen ügy tényállásától.

Az 1.r. kérelmezett hivatkozott arra, hogy informatikai szakkérdések alapján fog eldőlni annak kérdése, hogy történt-e a Kbt. 2. §-a kapcsán jogsértés, vagy sem, hogy a hivatalbóli kezdeményező által állított metaadat egyezőségek alkalmasak-e annak bizonyítására, hogy a kérelmezettek összejátszottak volna, ezért az Ákr. 71. § (1) bekezdése alapján csatlakozott a 2.r. kérelmezett azon indítványához, hogy a jelen eljárásban informatikai igazságügyi szakértő kerüljön kirendelésre.

Előadta továbbá, hogy ha a hivatalbóli kezdeményező által tett hivatkozások egyenként sem állják meg a helyüket arra tekintettel, hogy egyik sem alkalmas ténybelileg és jogilag releváns következtetés levonására, akkor hiába próbálja meg azokat összességében értékelni a hivatalbóli kezdeményező, akkor sem lesz alkalmas a jogsértés bizonyítására, hiszen mindegy, hogy egyszer nulla, vagy ötször nulla, az eredmény „nullával szorzás esetén” mindig nulla marad.

Rögzítette az 1.r. kérelmezett, hogy a D.397/2025. és D.400/2025. számú eljárásokban tett eljárást kezdeményezői állítások nem hivatkozhatóak a jelen eljárásban, hiszen azok eltérő dokumentumok és eltérő közbeszerzési eljárások alapján indult jogorvoslati eljárások, azok vizsgálata nem képezi, nem is képezheti a jelen eljárás tárgyát.

116. Rögzítette továbbá az 1.r. kérelmezett, hogy elismeri a kifogásolt .pdf fájlok esetében a szerzőre vonatkozó metaadat egyezőségét és a szkennelő alkalmazás típusának azonosságát, hiszen ezek tények. Előbbi esetben megadtuk a választ az azonosság okára, utóbbi esetben pedig irreleváns a hivatalbóli kezdeményező ezen hivatkozása, mivel az nem alkalmas az „összejátszás” bizonyítására a Döntőbizottság joggyakorlata alapján sem.

A szerzőre vonatkozó adat egyezőség kapcsán a 2. r. kérelmezett által becsatolt Hobor-Konstrukt Bt. nyilatkozata kapcsán a hivatalbóli kezdeményező által megállapítások kapcsán az 1.r. kérelmezett az alábbiakat adta elő:

A dátumok azonossága az 1. dokumentum esetében éppen azt támasztja alá, hogy a Hóbor-Konstrukt Bt. nyilatkozata helytálló és megfelel a valóságnak.

A 2-3. dokumentumok esetében nem világos, hogy milyen releváns következtetés vonható le abból, hogy H. L. dokumentumai nem kerültek benyújtásra a 2. r. kérelmezett ajánlatában, ettől még azok készülhettek azonos módon a többi dokumentummal, főleg, hogy H. L. a Hobor-Konstrukt Bt.-hez köthető szakember. De ennek kapcsán nyilatkozattételre kell felhívni H. L.-t.

Az sem világos, hogy a 4. dokumentum kapcsán milyen relevanciája van annak, hogy az a 2.r. kérelmezett ajánlatában nem .pdf formátumban került becsatolásra. Ettől még miért ne készülhetett volna az 1.r. kérelmezett által becsatolt .pdf olyan módon, ahogyan azt a Hobor-Konstrukt Bt. állította.

Az 5. dokumentum kapcsán pedig nincs szerzőre vonatkozó metaadat egyezőség, így ennek kapcsán már az is értelmezhetetlen, hogy erre a dokumentumra egyáltalán miért hivatkozik a hivatalbóli kezdeményező.

Értelmezhetetlen, hogy mégis milyen módon zárna ki a Hobor-Konstrukt Bt. nyilatkozatának helytállóságát az, hogy „az 1. és 4 sz. dokumentum azonos tartalommal került benyújtásra (hiszen az aláírási címpéldányról és a végzettséget igazoló okiratról készült digitális másolatok), továbbá azok létrehozásának dátumai is korábbiak, mint a közbeszerzési eljárás megindítása.” Egy aláírási címpéldányt, illetve egy végzettséget igazoló okiratról készült digitális másolatot miért ne lehetne korábban beszkenyelni, mint a közbeszerzési eljárás megindítása, főleg ha azokat számos különböző, eltérő időpontokban indult eljárásban is felhasználják? Mi értelme lenne azokat minden egyes eljárás megindulásakor újra beszkenyelni, vagy egyéb módon digitalizálni?

Ahogyan annak sincs a fentiek szerint semmilyen jelentősége, hogy az 5. számú dokumentum viszont a jelen jogorvoslat tárgyát képező közbeszerzési eljárás ajánlattételi határideje (2021.06.16. 09:00) előtti napokban került digitalizálásra.

Azt az eljárást kezdeményezői nyilatkozatot szintén nem tudja értelmezni az 1.r. kérelmezett, hogy „a két Kérelmezett nem ugyanazon fájlban nyújtotta be a dokumentumokat és azok tartalma is eltérő (hiszen eltérő ajánlattevők számára készültek).” Hogy kell értelmezni azt, hogy a két kérelmezett nem ugyanazon fájlban nyújtotta be a dokumentumokat? Mi ennek kapcsán a hivatalbóli kezdeményező állítása és az mennyiben alkalmas az általa állított jogsértés bizonyítására?

117. Az 1.r. kérelmezett előadta, hogy a „Print to PDF” alkalmazás a .pdf fájl létrehozásakor azt illeszti be szerzőként a fájlba, akinek a Windows operációs rendszere van a számítógépre telepítve, vagy aki az alkalmazás jogtulajdonosaként abban fel van tüntetve. Így ez a metaadat

létrejöhett úgy, ahogyan azt a Hobor-Konstrukt Bt. lenyilatkozta az eljárásban, azaz, hogy a 2. r. kérelmezett irodáját (és benne annak számítógépét) használva hozta létre a fájlt. Alapszintű felhasználói ismeret, ha úgy tetszik köztudomású tény, hogy a fizikai szkenneléshez számítógép is szükséges, nem csak szkennel, hiszen arra továbbítja a szkennel a beolvasott fájlt. Ugyanígy az is, hogy fizikai szkennelés nélküli .pdf fájl létrehozásához pedig csak számítógép kell (ebben az esetben fizikai szkennelre nincs szükség), hiszen azon tud futni a „Print to PDF” alkalmazás (ami egy program, programok pedig számítógépen tudnak futni), amely azt létrehozza.

A Hobor-Konstrukt Bt. konkrétan azt nyilatkozta, hogy a 2. r. kérelmezett mobil irodáját használva készítette el a dokumentumokat, amelyben volt szkennel, a szkennel pedig feltételezi számítógép jelenlétét is. Ha pedig volt szkennel és számítógép is, akkor az nyilvánvalóan azt jelenti, hogy fizikai- és digitális szkennelés lehetősége is egyaránt adott volt.

Rögzítette, hogy nem utal sem a 2. r. kérelmezett, sem a kapacitást nyújtó nyilatkozata arra, hogy a 2. r. kérelmezett a saját számítógépének használatát engedte volna át a kapacitást nyújtónak. Hiszen ha az irodában volt fizikai szkennel, akkor kellett lennie ott számítógépnek is. Az ugyanis önmagában használhatatlan. Nem hogy „egyetlenegy körülmény sem utal arra”, hogy a kapacitást nyújtó munkatársai készítették a kifogásolt dokumentumokat, hanem konkrétan erre vonatkozó kapacitást nyújtói és 2. r. kérelmezetti nyilatkozat áll rendelkezésre ennek bizonyítékeként.

A secPDFProducer, mint szkennelő alkalmazás típus azonossága nem alkalmas semmilyen jogilag releváns tény megállapítására, vagy bizonyítására. Több százezer felhasználó használja ezt az alkalmazást, ebből nem következik, hogy a fájlok ugyanazon számítógépen, vagy ugyanazzal az eszközzel lettek létrehozva. Ennek azonban a jelen eljárás szempontjából azért sincs relevanciája, mert arra nézve 2. r. kérelmezetti és kapacitást nyújtó szervezettől származó nyilatkozat áll rendelkezésre a jelen jogorvoslati eljárásban, hogy a jelen eljárásban kifogásolt fájlokat a 2. r. kérelmezett mobil irodájában hozta létre a kapacitást nyújtó szervezet és azt küldte meg az 1.r. kérelmezett részére is.

118. Az 1.r. kérelmezett előadta, hogy téved a hivatalbóli kezdeményező abban, hogy a „szerzőre vonatkozó metaadat egyezőség” és a „szkennelő alkalmazás típusának azonossága”, mint tények, bizonyítják a kérelmezettek összejárását.

Rögzítette, hogy semmivel sem alátámasztott, hogy a hivatalbóli kezdeményező által kifogásolt .pdf fájlok valóban „azonos felhasználói fiók” használatával készültek. Felhasználói fiókja az operációs rendszernek lehet, nem pedig az adott szövegszerkesztő, vagy szkennelő programnak. Akkor lehetne relevanciája szkennelő készülékre, vagy programra vonatkozó metaadatnak, ha az egyedileg beazonosíthatóvá tenné azt a számítógépet, amelyen az készült. Önmagában az, hogy két ajánlattevő azonos típusú (kereskedelmi márkájú) programmal szkennelt, az nem bizonyít semmit, ez még laikusként is könnyen belátható.

Előadta, hogy egy adott .pdf fájl metaadataiban szereplő szerzőre vonatkozó adat bármikor átírható, módosítható, így valótlán állítás az, hogy az mindenkor megegyezik a program telepítésekor megadott felhasználói névvel és önmagában ezen tényből következően semmit sem bizonyít a szerzőre vonatkozó metaadat egyezőség, ebből következően azon állítás is téves, hogy ez „arra utal, hogy a dokumentum az ő eszközén készült.”

A kérelmezettek választ adtak arra, hogy a Hobor Konstrukt Bt.-t érintő dokumentumok metaadataiban miért szerepel a 2. r. kérelmezett neve szerzőként, erre nézve maga a Hobor-Konstrukt Bt. törvényes képviselője is egyező választ adott.

Az 1.r. kérelmezett hivatkozott arra, hogy a hivatalbóli kezdeményező nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének a jelen eljárásban, mivel az általa bizonyítéknak szánt hivatkozások nem állják meg a helyüket, illetve azok mindegyikére van ésszerű és igazolt magyarázat.

119. Az 1.r. kérelmezett rögzítette, hogy a 2.r. kérelmezett irodájában a Hobor-Konstrukt Bt-hez köthető dokumentumok kerültek beszkennelésre a jelen jogorvoslati eljárás adatai alapján, míg a D.400/2025. számú jogorvoslati eljárásban újólag kifogásolt dokumentumokat (3. és 6. számú dokumentumok) az 1.r. kérelmezett készítette, a saját számítógépén, amely korábban a 2. r. kérelmezetté volt és a Laptopszalón Kft. közvetítésével került az 1.r. kérelmezetthez (amelynek tényét bizonyította is az 1.r. kérelmezett a D.397/2025. számú eljárásban). Látható, hogy a hivatalbóli kezdeményező is belekeveredett abba, hogy melyik általa kifogásolt dokumentum kapcsán mi a kérelmezetti álláspont.

Az igazságügyi informatikai szakértő igénybevétele nem jelenté a bizonyítékok mérlegelésének átengedését a szakértő részére, hanem a bizonyítékok jogszerű mérlegelését segíti azáltal, hogy az informatikai szakkérdésekben laikus Döntőbizottság számára állást foglal azokban a kérdésekben, hogy mit bizonyítanak, vagy éppen nem bizonyítanak a kifogásolt metaadatokat, egyáltalán a metaadat bizonyítéknak tekinthető-e abban a körben, amely körben a hivatalbóli kezdeményező ezt annak tekinti. Csak így lehet ugyanis megalapozott döntést hozni, szakkérdésben pedig nem lehetőség a szakértő igénybevétele, hanem kötelezettség az Ákr. 71. §-a szerint.

120. Az 1.r. kérelmezett előadta, hogy ebben az eljárásban irrelevánsak a 2. r. kérelmezett által leselejtezett, a Laptopszalón Kft. által megvásárolt, majd az 1.r. kérelmezett részére továbbértékesített számítógéppel kapcsolatos dokumentumok (számla, eszköznyilvántartás, selejtezési jegyzőkönyv), mivel a jelen jogorvoslati eljárásban a hivatalbóli kezdeményező által kifogásolt dokumentumok nem érintettek azon számítógép és szkennertől.

A jelen eljárásban kifogásolt dokumentumok metaadataival kapcsolatos, eljárást kezdeményezői kifogásokat a 2. r. kérelmezett által benyújtott, a Hobor-Konstrukt Bt-től származó nyilatkozat oldja fel, illetve az ad rájuk magyarázatot. Ezek a dokumentumok a 2. r. kérelmezett mobil irodájában készültek a kapacitást nyújtó szervezet által és azokat küldte meg mind a 2. r. kérelmezett, mind pedig az 1.r. kérelmezett részre anélkül azonban, hogy az 1.r. kérelmezett erről tudott volna.

Szó sincs tehát ebben az eljárásban arról, hogy a kifogásolt dokumentumok a korábban a 2. r. kérelmezett tulajdonát képező, de később az 1.r. kérelmezett tulajdonában került számítógéppel készültek volna az 1.r. kérelmezett által.

Ebből következően a hivatalbóli kezdeményező 2025. november 19-i észrevételei irrelevánsak a jelen eljárásban, ahogyan a 2. r. kérelmezett iratcsatolása sem bír relevanciával.

A 2.r. kérelmezett észrevételei

121. A 2.r. kérelmezett kérte a jogorvoslati eljárás megszüntetését eljárásjogi kifogásai alapján az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja - utalva az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontjára – szerint, illetve jogsértés hiányának a megállapítását a hivatalbóli kezdeményezésben vele szemben állított jogsértések kapcsán. Kérte továbbá a jogorvoslati eljárás során felmerült költségei megtérítését.

122. I. A 2.r. kérelmezett indítványozta a Kbt. 152. § (4) bekezdése előírására figyelemmel a hivatalbóli kezdeményező alapeljárásában keletkezett iratai megküldésére kötelezését, illetve azok kezdeményezőtől való bekérését, eljárás részévé tételét. Ezek az iratok a kezdeményezőnél rendelkezésre állnak, azokat másolatban be kell csatolnia az eljárásba.

Más jogorvoslati eljárásból ismert, hogy a kezdeményező az iratok saját eljárásban való nem nyilvános voltára hivatkozik a kötelezettsége teljesítése elkerülése érdekében.

A 2.r. kérelmezett szerint azonban az egy dolog, hogy az Eufetv. 18. § (2) bekezdése szerint a saját eljárásban a kezdeményezőnek az iratai nem nyilvánosak, de itt egy másik eljárásról van szó. Márpedig a Kbt. 152. § (4) bekezdése egyértelmű a kérdésben. A kezdeményező végig hivatkozik a meg nem ismerhető iratanyagú vizsgálatára.

A kezdeményező a fegyveregyenlőség elvét sérti súlyosan, amikor nem tesz eleget törvényben előírt irat-rendelkezésre bocsátási kötelezettségének.

Kiemelendő az is, hogy azért mert valami nem nyilvános irat, attól még az nincs megtiltva, hogy a Kbt. 152. § (4) bekezdése szerint a kezdeményező irathoz csatolásra kerüljön. Ebből következően a nem nyilvános iratokat is csatolni kell a kezdeményező irathoz, a nem nyilvános minősítés ebben korlátot nem jelent.

Kérte a 2.r. kérelmezett, hogy az iratok eljárás részévé tételéről a Döntőbizottság értesítse és a szükséges titoktartási intézkedések érvényesítése mellett a betekintést számára abba biztosítsa. Amennyiben az iratokat a kezdeményező nem bocsátaná rendelkezésre, erre eljárásjogi kifogásként hivatkozik, mivel az a Döntőbizottság tisztességes eljárása lefolytatásának akadálya.

123. II. Indítványozta továbbá a 2.r. kérelmezett a kezdeményező irat eljárásra alkalmatlanságának megállapítását, az irat hiánypótlását, illetve a kezdeményezői jogosultság hiánya megállapítását.

Álláspontja szerint a hivatalbóli kezdeményező irat alkalmatlan a jogorvoslati eljárás 2.r. kérelmezettel szembeni lefolytatására, alkalmatlan az elbírálásra, ezért vissza kellett volna utasítani, most pedig megszüntetésnek van helye.

A Kbt. 152. § (4) bekezdésére utalva előadta, hogy a kezdeményező irat a Kbt. 149. § (1) bekezdése a) pontja szerinti jogosultságot alátámasztó tények megjelölési követelményét nem teljesíti. Az általánosság szintjén van feltüntetve a hivatalbóli kezdeményező jogosultsága, de éppen a visszaható hatályú jogalkalmazás kérdésében – mely már több alkalommal felmerült a kezdeményező esetében más eljárásokban - semmit sem tartalmaz az irat.

A hivatalbóli kezdeményező szervezetet az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzéséről szóló 2022. évi XXVII. törvény hozta létre. A jogszabály 2022.10.10. napján jelent meg, és másnapról volt hatályos. A hatálybaléptető és átmeneti rendelkezések nem szólnak a jogszabály visszamenőleges alkalmazhatóságáról, sőt a 70. § (3) bekezdése a működés kezdése időpontját 2022.11.19-ben határozta meg.

A jogszabály 89. §-a a Kbt. 152. § (1) bekezdése felsorolását egy o) alponttal egészítette ki. Ez az o) pont az, amire a kezdeményező az eljárási jogát alapítja a törvény 24. § (4) bekezdésére figyelemmel, és ami 2022.10.11. napjától hatályos.

Az Alaptörvény Alapvetés része B) cikk (1) bekezdése a jogállamiság deklarációja. A jogállamiság követelményből ered a visszaható hatály tilalma.

124. A kezdeményező irat 2.r. kérelmezett kapcsán a jogsértő esemény megtörténtének időpontja 2021.06.16. napja, az ajánlattételi határidő. Tényként rögzíthető, hogy a kezdeményező létrehozására ezen időpontot követően több mint egy évvel később került sor. Valójában a kezdeményező létrehozataláig a teljes közbeszerzési eljárás lezajlott, a szerződést megkötötték.

A közbeszerzés idején hatályos Kbt. nem tartalmaz o) pontot, és értelemszerűen nem tartalmaz eljáráskezdeményezési jogosultságot sem az akkor még nem létező kezdeményező számára.

A 2.r. kérelmezett szerint egyrészt a közbeszerzés időpontjában hatályos Kbt.-t kell alkalmazni, másrészt sem az ajánlatkérőnek, sem a kérelmezetteknek nem kellett számolnia egy nem létező hatóság vagy hivatal kezdeményezésével, eljárásával a közbeszerzés időpontjában.

Kezdeményező kezdeményezése a jelen esetben a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmába ütközik. Kezdeményező kizárólag a létrehozatala utáni közbeszerzési eljárások esetében járhat el, csak az ilyen közbeszerzési eljárások esetében van kezdeményezési joga.

A jelen esetben anyagi jogi szabályozásról van ugyanis szó, amit átmeneti szabályozás hiányában az anyagi jogi jogszabály hatálybalépését követően keletkezett jogviszonyokra kell, illetve lehet csak alkalmazni. A hatálybalépése előtt esetlegesen elkövetett közbeszerzési jogsértés kezdeményező általi szankcionálása, illetve szankcionálási kísérlete a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmába ütközik, Alaptörvény ellenes.

A 2.r. kérelmezett álláspontját a következő Kúriai döntésekre és iránymutatásokra alapítja:

Kúria Kfv.IV.37.178/2019/7. (KJD2020.21.)

Kúria Kfv.IV.37.465/2019/11. (KJD2020.15.)

Kúria Kfv.VI.37.646/2019/4. (KJD2020.8.)

Kúria Kfv.III.38.151/2018/18. (KJD2019.26.)

Indítványozta ezen döntések tartalma, azok iránymutatásai eljárási értékelését.

Hivatkozott a következő döntésre is: Alkotmánybíróság 35/2019. (XII. 31.) AB határozat (KJD2020.4.) és Alkotmánybíróság 3191/2019. (VII. 16.) AB határozat (KJD2019.16.).

Az Alkotmánybíróság a 30/2014. (IX. 30.) AB határozatában rögzített gyakorlatát ismertette.

De ugyancsak az uniós gyakorlatot mutatja a C-496/18. és C-497/18. egyesített ügyekben beadott főtanácsnoki indítvány.

125. A jelen esetben a közbeszerzési eljárás lefolytatásakor hatályos jogszabályok szerint megvoltak azok a szervezetek, amelyeknek a Kbt. kezdeményezési jogosultságot adott. Ezen szervezetek esetében adott a Kbt. szubjektív és objektív határidőket a kezdeményezés benyújtására.

A Kbt.-ben megadott határidők soha nem lesznek lejártak, ha a későbbiek során újabb és újabb kreált hivatalokkal, hatóságokkal, az azoknak biztosított jogosultságokkal ezek a lezárt jogviszonyok újranyithatóak, újabb és újabb határidőkhöz lesznek köthetőek, valójában megkerülhetőek. Ez nem lehet a jogalkotó célja, és egyértelműen Alaptörvényellenes következmény lenne.

Nem azért tenné terhesebbé a kezdeményező jogosultsága a 2.r. kérelmezett és mindenki más helyzetét, mert a többi Kbt.-ben kezdeményezési jogot kapott jogalanyhoz képest többletjogokat kapott volna, hiszen ugyanazokat kapta meg. Azért terhesebb, mert miközben a többi azonos státuszú jogalanyal szemben szabályozott Akr, vagy más pl: szabálytalansági eljárásban lett volna lehetőség a jogvédelmére, egy garanciákkal szabályozott eljárásra, ahol már minden kezdeményezési jogosulttal szemben lejártak a határidők, a kezdeményező esetében partalanná válnak az eljárási határidők, partalanná válik a közbeszerzési eljárás lezárása, a projektek soha nem záródnak így le, a bizonytalanság az utólagos módosításnak köszönhetően fennáll ismeretlen ideig, de mindenképpen tovább, mint ha nem hozták volna létre ezt a szervezetet és nem kapott volna kezdeményezési jogot. Márpedig 2.r. kérelmezettnek a hivatalbóli kezdeményező fellépésével a jogsértés idején nem kellett számolnia, a helyzete terhesebbé vált, bizonytalanságba taszítva őt.

A jelen esetben a Kbt. a kezdeményezőnek a létrejöttkor kezdeményezési jogot biztosító rendelkezéséhez átmeneti szabályok nem kapcsolódnak, így ez a kezdeményezési jog kizárólag a jövőbeni jogviszonyokra értelmezhető, nem pedig egy múltbélire, mint a jelen eset. Valójában a jogszabályi hatályból az következne, hogy a kezdeményezőnek a létrejötté előtti jogviszonyok tekintetében semmiféle vizsgálati joga sem lenne, nyilvánvaló feladat és hatáskörtüллépésről van szó, de ez nem a jelen jogvita tárgya.

Mivel a jelen esetben a kezdeményező létrejöttéhez képest korábbi jogviszonyról van szó, 2.r. kérelmezett álláspontja szerint a kezdeményezőnek nincs kezdeményezési joga, így arra

jogosultság hiányában a kezdeményezést nem nyújthatta volna be, azaz a kezdeményezést vissza kellett volna utasítani, az eljárást meg kellene szüntetni.

Lényeges, hogy a visszaható hatályt nem a Kbt. mondja ki, nem a Kbt. rendelkezik arról, hogy visszamenőlegesen lezárt jogviszonyok már nem nyithatóak fel, ezért nem a Kbt.-ből vezethető le a visszamenőleges jogalkalmazás tilalma, hanem a hivatkozott Alkotmánybírósági és a Kúriai döntéseket kell figyelembe venni, jogszabályként pedig az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, és az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését.

Azért mert erről a Kbt. nem rendelkezik kifejezetten, nem korlátoz kifejezetten le, mint ahogy máshol sem, nem jelent korlátlanlanságot, nem jelent parttalanságot.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében „a jogbiztonság megköveteli, hogy a jogrendszer egésze, annak részterületei, valamint egyes szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára előre láthatóak legyenek, továbbá a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzanak {[...] 38/2012. AB határozat, Indokolás [84]}. [...] A jogi normák előreláthatóságának és kiszámítható működésének követelménye felöleli a visszamenőleges hatályú jogi szabályozás korlátozott és kivételes lehetőségét. Vagyis jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg jogkövetkezményeket: nem rögzíthet kötelezettséget és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.” {8/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [54]}

Kérte, hogy a Döntőbizottság a meghivatkozott Alkotmánybírósági és Kúriai döntéseket vizsgálja meg, értelmezze, és ha az álláspontja attól eltér, az azoktól eltérő álláspontjáról a döntésében részletes indokolást adjon.

126. III. A 2.r. kérelmezett rögzítette, hogy a kezdeményezés vele szemben elkészt.

A kezdeményezés csak az ajánlatkérő vonatkozásában jelöli meg a tudomásszerzési időpontot, a 2.r. kérelmezett vonatkozásában nem, a 2.r. kérelmezett vonatkozásában a kezdeményezésből csak az állapítható meg, hogy nem azonos az ajánlatkérővel szemben figyelembe vehető időponttal. A 2.r. kérelmezettel szemben a Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontja nem alkalmazható. Így maradt a b) alpont figyelembe vehetőként.

Az Eufetv. nem tartalmaz eljárási határidőt a kezdeményező vizsgálatára nézve – azaz eltérő rendelkezés nincsen -, hanem helyette az Ákr. alkalmazására utal a 20. § (1) bekezdésében.

A jelen esetben az Eufetv. 17. § (1) bekezdése szerinti vizsgálatról van szó, mely vizsgálatot az Ákr. szerinti hatósági ellenőrzés keretében folytatja le a Kezdeményező, tehát az Ákr.-t alkalmazni kell rá. Az Ákr. 50. § (1) bekezdés c) pontja szabályozza a jelen esetet:

„50. § [Az ügyintézési határidő]

(1) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, az ügyintézési határidő az eljárás megindulásának napján kezdődik.

c) teljes eljárásban hatvan nap.”

A 2.r. kérelmezett szerint az eljárás lezárására irányadó határidőt a kezdeményező eljárása messze meghaladta, melynek eredményeként a Kbt. 152. § (2a) bekezdés b) pontjára alapított határidőtől is messze eltelt a 90 napos határidő, így a kezdeményezés elkészt.

A tényállás tisztázása körében indítványozta, hogy a Döntőbizottság szerezzen érvényt egyrészt a Kbt. kezdeményező irat tartalmára vonatkozó előírásainak, másrészt a tényállás tisztázása körében tisztáztassa a kezdeményezővel, hogy mikor indult az eljárása, annak mikor volt az eljárás lezárására irányadó határidő lejárt időpontja, és onnan számítva a 90 napos határidő mikor következett be.

Hivatkozott e körben a kezdeményező irathianyai, tényállástisztázási problémái körében az Ákr. 62. § követelményére.

127. IV. A 2.r. kérelmezett a hivatalbóli kezdeményező kezdeményezési jogosultsága igazolásának hiánya okán kérte az eljárás megszüntetését.

A kezdeményező olyan közbeszerzési eljárást támad, ami nem valósult meg. A kezdeményezésben hivatkozott 255/2014. (X.10.) kormányrendelet 1. § b) pontjáról nem lehet szó, hiszen a jelen esetben nem került ilyenre sor: „előirányzatából nyújtott állami támogatások felhasználására, kezelésére, működtetésére terjed ki.” Támogatást senki sem használt fel ezen közbeszerzés során, támogatást nem kezelt, és nem is működtetett. A jelen esetben a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződés nem lépett hatályba, így uniós forrással rendelkezés sem történt, a jelen esetben nem került uniós forrás felhasználásra. A jelen esetben szó sincs semmiféle forrásból megvalósuló közbeszerzésről, így valójában a Kezdeményező esetében nem áll fenn a kezdeményezési jog:

„o) az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben az Integritás Hatóság.”

A kezdeményezési jogosultság az o) pont törvényi indokolása szerint az európai uniós források felhasználásához kapcsolódik, a felhasználás jogszerűségének ellenőrizhetőségét, a felhasználás során tapasztalt jogsértések elleni fellépést hivatott elősegíteni, ahhoz a feltételt biztosítani. Tehát ez a kezdeményezési jog célhoz kötött és nem általános. A jelen esetben ez a célhoz kötöttségi feltétel hiányzik. A jogszabály a Kbt. 152. § (1) bekezdése o) pontjában egyértelműen „megvalósulásról” rendelkezik.

A 2.r. kérelmezett szerint uniós forrásból megvalósuló közbeszerzés hiányában a kezdeményezőnek nincs kezdeményezési joga.

Ugyanezen okból nem alkalmazható a jelen esetben a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja sem. Nincs támogatásból megvalósuló beszerzés, mivel maga a beszerzés elmaradt. A jogszabály teljesen egyértelműen beszerzésről és nem beszerzési eljárásról beszél, azaz a beszerzésnek meg kellett valósulnia.

Mindebből következően a Kbt. 152. § (2a) szerinti határidők sem alkalmazhatóak a jelen esetben.

A kezdeményezési jog az Eufetv.-ből sem vezethető le, éppen ellenkezőleg. A jogszabály 3. § szerint „3. § A Hatóság minden olyan esetben fellép, ahol a Hatóság álláspontja szerint valamely, az európai uniós források felhasználása vagy annak ellenőrzése körében feladat- és hatáskörrel rendelkező szervezet, ideértve a szerződéskötőt is, nem tette meg a szükséges lépéseket olyan csalás, összeférhetlenség, korrupció és egyéb jogsértés vagy szabálytalanság megelőzésére, felderítésére és kijavítására, amely érinti az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodását vagy az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, vagy ennek komoly kockázata felmerül. A Hatóság hatáskörrel rendelkezik különösen az Európai Uniótól részben vagy egészben pénzügyi támogatásban részesülő tervezett, folyamatban lévő vagy korábbi intézkedések vagy projektek tekintetében. Egy projekt kivonása az európai uniós finanszírozásból nem érinti a Hatóság hatásköreit, amennyiben a csalás, összeférhetlenség, korrupció és egyéb jogsértés vagy szabálytalanság érinti az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodást vagy az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, vagy ennek komoly kockázata felmerül.”

A jelen esetben a projekt nem „kivonásra” került később az uniós elszámolásból, hanem soha nem került be, azaz nem került támogatásra, ezért más ezen eset minden más korábbi jogorvoslati eljáráshoz képest. Nincs európai uniós forrás, nincs megvalósultság.

128. Érdemben a 2.r. kérelmezett a 2. kezdeményezési elem kapcsán előadta, hogy a Kbt. 2. § (1) bekezdését, a verseny tisztaságát nem sértette meg, nem támogató ajánlatot adott, és nem egyeztetett senkivel az ajánlattétel során, a kezdeményezői indokolás nem támasztja alá az „összejátszást”.

Elsőként rögzítette, hogy a 2.r. kérelmezett hiánypótolta az ajánlatát, versenyben maradt, azt meg akarta nyerni. Valójában eltérő álláspontja alakult ki az ajánlatkérőtől, a 2.r. kérelmezett szerint a szakmai tapasztalat igazolása megfelelő volt, és jogszerűtlenül nem fogadta el azt az ajánlatkérő. A 2.r. kérelmezett a nagy költség miatt nem fordult a Döntőbizottsághoz jogorvoslatért.

A nevezett két gazdasági szereplő közti viszony nem befolyásolta az ajánlataik tartalmát. A jelen esetben ez különösen azért fontos, mert a nyílt eljárásban 5 (!) ajánlattevő volt, ahol az összejátszással állított 1.r. és 2.r. kérelmezettek még csak nem is a legjobb ajánlatot adták.

129. Rögzítette a 2.r. kérelmezett, hogy az Alkotmánybíróság szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tényeknek az eljárás alá vont terhére való értékelésének tilalma - az ártatlanság vélelmének részeként - a közbeszerzési és versenyfelügyeleti ügyekben is köti a hatóságot. Ez azt jelenti, hogy a felelősséget megalapozó összes jelentős tény a hatóságnak kell bizonyítania, azon tények pedig, amelyek valósága tekintetében kétség merül fel, az eljárás alá vont javára veendő figyelembe. (Az Alkotmánybíróság 30/2014. (IX. 30.) határozat [70]-[71] bekezdése. Lásd még a Kúria Kf.II.37.959/2018/14. ítélet [65] bekezdését.)

Az uniós jog szerint is alapelv, hogy a bizonyítás tekintetében felmerülő valamennyi kétséget az eljárás alá vont vállalkozások javára kell értelmezni. Lásd ebben az értelemben az Európai Bíróság 27/76., United Brands és United Brands Continentaal kontra Bizottság ügyben 1978. február 14-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:1978:22, 265. pontját, a Törvényszék T-44/02. P., Dresdner Bank AG és mások kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 27-én hozott ítélete, ECLI:EU:T:2006:271, 60. és 61. pontjait vagy az Európai Bíróság C-403/04 P., Sumitomo Metal Industries Ltd and Nippon Steel Corp. kontra Bizottság ügyben 2007. január 25-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2007:52, 52. pontját.

Az ártatlanság védelme ugyanis az uniós jog olyan általános elvét képezi, amely ma az Európai Unió Alapjogi Chartája 48. cikk (1) bekezdésében szerepel, és az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az ártatlanság vélelmének elve alkalmazandó azokban a vállalkozásokat érintő, versenyszabályok megsértésére vonatkozó eljárásokban, amelyek bírság vagy kényszerítő bírság megállapításához vezethetnek. Lásd ebben az értelemben az Európai Bíróság C199/92. P., Hüls kontra Bizottság ügyben 1999. július 8-án hozott ítélete, ECLI:EU:C:1999:358, 149. és 150. pontjait, valamint a C-235/92 P., Montecatini kontra Bizottság ügyben 1999. július 8-án hozott ítélete, ECLI:EU:C:1999:362, 175. és 176. pontjait.

Ha bármely hatóság egyértelmű bizonyítékok híján a szabályok megsértését abból a feltételezésből kiindulva állapítja meg, hogy a megállapított tényállás nem magyarázható másként, mint az eljárás alá vont vállalkozás „versenyellenes” magatartása fennállásával, a bíróságnak a szóban forgó határozatot meg kell semmisítenie. Ilyen esetben ugyanis nem tekinthető úgy, hogy a hatóság bizonyítékkal szolgált volna a versenyjog megsértésének fennállásáról. Lásd ebben az értelemben az Európai Bíróság 29/83. és 30/83., Compagnie royale asturienne des mines és Rhein zinc kontra Bizottság egyesített ügyekben 1984. március 28-án hozott ítélete, ECLI:EU:C:1984:130, 16. pontját, a C89/85., C104/85., C114/85., C116/85., C117/85. és C125/85-C129/85., Ahlström Osakeyhtiö és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1993. március 31-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:1993:120, 126. és 127.pontjait, valamint az Európai Unió Bírósága C89/11. P., E.ON Energie AG kontra Bizottság ügyben 2012. november 22-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2012:738, 74. pontját.

130. Amint arra a Kúria is rámutatott, a jogsértés kizárólag közvetett bizonyítékokra alapozottan csak akkor állapítható meg, ha a vizsgált magatartás valamennyi lehetséges

körülményére vonatkozóan más kifejezetten észszerű magyarázat nem lehetséges (Kúria Kfv.VI.38.108/2016/26. ítélet [45] bekezdése).

A jelen esetben sem ellentmondásmentes, sem meggyőző, sem kétséget kizáró, sem más objektív bizonyítékok nem támasztják alá a gazdasági szereplők összejátszását, az pusztán feltételezés a kezdeményező iratban.

131. A Gazdasági Versenyhivatal által a www.gvh.hu oldalon közzétett „A közbeszerzési verseny tisztaságát érintő korrupciós kockázatokkal és kartellmegállapodásokkal kapcsolatos szakmai iránymutatás” a 20. oldalán a 4. pontban kifejezetten rögzíti:

„Az egyszerű gyanúhoz nem elegendő a kartellezés elméleti lehetősége, az ajánlatkérőnek konkrét közbeszerzési dokumentumok alapján kell tudni meghatározni, hogy miben áll az ajánlattevők tiltott megállapodása vagy összehangolt magatartása.”

A jelen esetben a kezdeményező irat hivatkozása az elméleti lehetőség szintjén áll, nem igazolt és nem határozta meg, miben áll az ajánlattevők konkrét tiltott megállapodása vagy összehangolt magatartása.

A Gazdasági Versenyhivatal iránymutatása szerint – lásd annak 18. oldalán – abban az igazolható, ok-okozati logikai láncsal levezethető esetben beszélhetünk közbeszerzési kartellról: „amikor az egymástól független vállalkozások, versenytársak titkos együttműködésük során felosztják a közbeszerzésen keresztül beszerezni kívánt termékek vagy szolgáltatások piacát, és megállapodnak az árakban és más értékesítési feltételekben, ami által kiküszöbölik, illetve korlátozzák az egymás közötti versenyt.”

A jelen esetben a felsorolt tényállási elemek egyikére sincs adat.

132. A kezdeményező által a) pontban megjelölt referenciaigazolás kapcsán a 2.r. kérelmezett előadta, hogy Szigetváron valamennyi játszótér a Játszópark Kft.-től származik. Ez a cég az, aki komplett csapattal rendelkezik az állami támogatásokhoz kapcsolódó projektek adminisztrációs segítése terén is.

Tehát nem összejátszás az oka a nevezett cég bevonásának, hanem az eljárásnyertesség elérése. A kezdeményező által b) pontban megjelölt Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt. 1.r. és 2.r. kérelmezett általi bevonása sem az ajánlattevők összejátszásából, hanem az ajánlatkérői adottságokból adódik. Bevonásuk az ajánlatba egyfajta minőségjelzés is, mellyel a 2.r. kérelmezett a sikeres eljárási részvételét szerette volna elősegíteni. Nagy számban kerül ez a cég megjelölésre, bevonásra a sikeres eljárásnyertesség elérése érdekében. Nem azért vonják be ezt a céget az ajánlattevők, mert összejátszanak, hanem mert nyerni akarnak. A kezdeményező helytelen következtetésre jutott.

133. A kezdeményező által c) pontban megjelölt azonos secPdfProducer alkalmazással történő szkennelés kapcsán a 2.r. kérelmezett hivatkozott arra, hogy a SEC megjelölés a Securities and Exchange Commission rövidítése (Értékpapír és Tőzsdefelügyelet rövidítése az Egyesült Államokban), ami egy adatvédelmi standard. A pdf – portable document format - a formátum, az Adobe által került ugyan kifejlesztésre, de már régóta a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) által kezelt nyílt szabvány. A producer pedig azt jelenti, hogy szerkesztés, illetve átalakítás nélküli kezelést tesz csak lehetővé (szemben például a creatorral). Valójában a jelentése egyben: SEC-Pdf előállító. Tehát egy olyan folyamatról van szó, ami SEC-hez benyújtandó dokumentumok, például pénzügyi jelentések Pdf formátumban történő előállítására alkalmas. Ez terjedt el az egész világon.

A kezdeményező irat tárgyi tévedése, hogy ez egyetlen program lenne. Ez nem egyetlen program, hanem egy programfajta. Több – nagy számú - szoftvergyártó terméke esetében ez a megjelölés jelenik meg, ahol a SEC adatvédelmi standard szerinti pdf file készítéséről van szó.

A megjelölés azt mutatja, hogy a szkennelőprogram olyan pdf file-t hozott létre, ami a SEC követelményeinek megfelelt. De nincs szó szkennelő alkalmazás azonosságról. Teljesen eltérő szoftverek használata esetén is ez a megjelölés jelenik meg. Ez nem jelent alkalmazás vagy szoftverazonosságot sem.

A kezdeményező hivatkozása az egyezést, kapcsolatot nem alapozza meg.

134. A kezdeményező által d) pontban megjelölt ok szerint abból következne a két cég összejátszása, hogy az ajánlataikat hasonló időpontban szkennelték be az ajánlattételi határidő előtt. Ezeket az adatokat önmagában és együttesen értékelve sem minősülhetnek a tények olyan összefüggő láncolatának, mely a jogsértés egyértelmű tényét alátámasztaná, hiszen az ajánlattevők az ajánlattételi határidőt kihasználva, annak letelte előtt tesznek ajánlatot, ezért az alapvető jogsértés fennállása nem megállapítható. A jelen esetben egymástól független, megalapozatlan állításokat tesz a kezdeményező, amelyek nem képeznek logikai láncot.

A 2.r. kérelmezett hivatkozott arra, hogy tisztában van a T-110/07. számú, Siemens AG kontra Európai Bizottság ügyben hozott ítéletben foglaltakkal (a továbbiakban: T-110/07. számú ügyben hozott ítélet) - amelyet az Európai Unió Bírósága C-239. P. számú ítéletével helybenhagyott – fentiekkel összefüggésben került kifejtésre: „a versenyellenes megállapodások tilalmának közismert jellegére és ennél fogva végrehajtásuk titkos jellegére figyelemmel a Bizottságtól nem várható el, hogy olyan okirati bizonyítékot nyújtson, amely kifejezetten bizonyítja az érintett szereplők kapcsolatfelvételét. A Bizottság rendelkezésére álló töredékes és szórványos elemek mindenestre kiegészíthetők a releváns körülmények rekonstruálására alkalmas következtetésekkel. A versenyellenes magatartás vagy megállapodás létezésére tehát bizonyos egybeesésekből és jelekből olyan következtetéseket lehet levonni, amelyek együttes vizsgálata egyéb összefüggő magyarázat hiányában a versenyjogi szabályok megsértésének bizonyítékát nyújthatják (a fenti 44. pontban hivatkozott Dresdner Bank és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 64. és 65. pontja, valamint a Bíróság C-204/00. P., C-205/00. P., C-211/00. P., C-213/00. P., C-217/00. P. és C-219/00. P. sz., Aalborg Portland és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2004. január 7-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-123. o.] 55–57. pontja). E körben a Törvényszék kifejti továbbá, hogy amennyiben jogsértésre vonatkozó döntést kizárólag az érintett gazdasági szereplők magatartására alapozzák, úgy az érintett felek bizonyíthatják, hogy a magatartásuknak van más, ésszerű magyarázata.”

135. A 2.r. kérelmezett előadta, hogy jelen esetben két cég közti összejátszásra nincs adat. Nincs se formai azonosság, se azonos ajánlati tartalom, se egybeeső költségvetés, se túlságosan szabályos eltérések, se azonos hibák, se kapcsolattartás azonossága, se szerződéskötéstől visszalépés, se „alvállalkoztatás” illetve gazdasági kapcsolat sem, se egymást felváltva váltó nyertesség (körbe-nyerés), se személyi átfedés, azaz semmi nem valósul meg a Döntőbizottság által vizsgálandó szempontokból, amelyeket egyébként a Miniszterelnökség vizsgálati útmutatója 2022. óta következetesen, mint vizsgálat alapja tartalmaz. A felsoroltak közül többnek is meg kellene valósulnia ahhoz mind a Döntőbizottság, mind a Miniszterelnökség szerint, hogy kartell gyanúja megállapítható legyen.

Az ajánlattevők között közvetlen vagy közvetett kapcsolatfelvétel a tárgyban a közbeszerzési eljárás során nem mutatható ki.

Objektíve még a gyanúra sem lehet következtetést levonni a kezdeményező által hivatkozott adatokból.

136. A 2.r. kérelmezett az ajánlatkérőt érintő jogsértések tekintetében előadta, hogy a kezdeményező alapvetésként kezeli, hogy az ajánlattevők összejátszottak, amit az

ajánlatkérőnek meg kellett volna állapítania, illetve ehhez képest kellett volna magatartását alakítania, mint érvénytelenítés, vagy hatóságokhoz bejelentés.

A közbeszerzési eljárás időpontjában a kezdeményező iratban hivatkozott azonos erőforrásbevonás az, ami az ajánlattevők egymás közti viszonylatában értelmezhető, aminek a magyarázatával az ajánlatkérő nyilvánvalóan tisztában volt. Másrészt ez a közbeszerzési eljárásokban mindennapos dolog, nem következik belőle a cégek összejárása.

A szkennelő-program mibenléte nem tartozik ebbe a körbe. Ezt sem vizsgálnia nem kellett az ajánlatkérőnek, sem más módon azt kérdésessé tennie.

A kezdeményező szerint az ajánlatkérőnek olyan mélységig kellett volna az ajánlatokat megvizsgálnia, hogy minden dokumentum metaadatát is megvizsgálja, így érzékeli a beszerzés tárgyához nem kapcsolódó informatikai szakismeretet kívánó metaadatelemzés alapján a kezdeményező által állítottakat. Önmagában azonban a felismerés nem is elegendő, annak szakértői igazolását kellett volna fogantatnia. Miután az ajánlatkérő felismerte és igazolta a tárgyi metaadatokat, azt is tisztáznia kellett volna, hogy ezen „szoftvertípus”-használati egyezőség megalapozza-e a Tpv. 11. § megsértése gyanúját.

A kezdeményező egy olyan körülmény észlelését várja el az ajánlatkérőtől, amit az ellenőrzések során nem érzékelt a Miniszterelnökség Közbeszerzés Felügyeleti Főosztálya, sem a közreműködő szervezet, sem az irányító hatóság, ezért kaphatott szabályossági tanúsítványt a projekt. Ez az adat több év és számos hatóság, hivatal vizsgálata után most merült fel először, ez mutatja, mennyire nem nyilvánvaló információról van szó.

A 2.r. kérelmezett szerint nem volt elvárható az ajánlatkérő részéről ezen metaadatok egyezőségének felismerése. Az ajánlatkérőnek nem kellett az ajánlatok értékelése során informatikai szakértői vizsgálatnak alávetnie az egyes elektronikus dokumentumokat. De még ha fel is ismerte volna az ajánlatkérő a kezdeményezői iratban állított metaadatok hasonlóságát, akkor sem érte volna el az egyszerű gyanú szintjét sem ez, mert az általános szabad „szoftvertípus” egyezősége más adat és bizonyíték hiányában pusztán elméleti lehetőséget jelent. A „nyilvánvalóság” tényállási elem megvalósulása az előadottak okán fel sem merülhet.

137. A 2.r. kérelmezett külön is hivatkozott a Kúria Kf.III.37.521/2019/10. döntésére, ami KJD2020.2. számon került közzétételre. Ennek első pontja a következőt rögzíti:

„I. Az ajánlatkérő Kbt. 36. § (2) bekezdése szerinti versenyhivatal felé fennálló értesítési kötelezettsége az első fordulat esetében egyértelmű bizonyítottság, megállapíthatóság esetén áll fenn. A második fordulat szerinti „alapos gyanú” fennállásához az szükséges, hogy az ajánlatkérő a rendelkezésre álló dokumentumokra, bizonyítékokra tekintettel alappal gondolhasson arra, hogy a konkrét esetben megvalósulhatott a jogsértés.”

A döntés 10. pontja kifejti:

„Az ajánlatkérőknek a közbeszerzési eljárás során észlelt vagy alapos okkal feltételezett jogsértő magatartás értékelésével összefüggésben a Kbt. szabályaihoz igazodóan kell a vizsgálatot elvégezni és a szükséges intézkedéseket megtenni, illetve döntéseket meghozni.”

A döntés 11. pontja szerint:

„A Kúria hivatkozott a 2014/24/EU irányelv 18. cikkére, 56. cikkére, 67-69. cikkére, 58. cikkére, 65. cikkére, 57. cikk (4) bekezdés d) pontjára, és megállapította, hogy az irányelvi rendelkezésekben megjelenő kellően megalapozott információk alapján az ajánlatkérőnek bizonyítania kell tudni, hogy az ajánlattevők összehangolt magatartása a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet, illetve fejt ki.”

A döntés 13. pontja szerint:

„Az ajánlatkérő a Kbt. 36. § (2) bekezdése szerinti értesítési kötelezettsége az első fordulat esetében egyértelmű bizonyítottság, megállapíthatóság esetén áll fenn. A második fordulat szerinti alapos gyanú fennállásához az szükséges, hogy az ajánlatkérő a rendelkezésre álló

dokumentumokra, bizonyítékokra tekintettel alappal gondolhasson arra, hogy a konkrét esetben megvalósulhatott a jogsértés.”

A 2.r. kérelmezett szerint az ajánlatkérő nem sértette meg a Kbt. 36. § (2) bekezdésében előírt kötelezettséget, mert a kezdeményező jelzéséig nem észlelte és alapos okkal nem feltételezte a kezdeményező által állított jogsértést, mivel az annak alapjául szolgáló információt sem érzékelt, de ezek az adatok nem is nyilvánvalóak, illetve maga az ebből következő jogsértés sem nyilvánvaló. Az ajánlatkérő, de a kezdeményező sem, a mai nap sincs olyan helyzetben, hogy egyértelmű bizonyosságot állítson, ilyen következtetést vonjon le, vagy ilyen módon bizonyítani tudjon. Az ajánlatkérőnek ezért objektíve nem volt a Gazdasági Versenyhivatal felé jelzési kötelezettsége, így kötelesség elmulasztásáról nem lehet szó.

138. A 2.r. kérelmezett megjegyezte, hogy a kezdeményező tételesjogi jogsérelemet jelölt meg alapvető jogsérelem mellett ugyanazon előadására úgy, hogy az alapvető jogsérelem vonatkozásában többlettényállási elemet nem adott elő.

Az alapvető jogsértésekre vonatkozó irányadó gyakorlat alapja a Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.197/2008/6. számú ítélete. Számos határozat született, melyek szerint az alapvető előírások megsértésének megállapítására csak abban az esetben van lehetőség, amennyiben a jogorvoslati kérelemben kifogásolt magatartásokat Kbt. vagy valamely kapcsolódó jogszabály tételesen nem szabályozza. A D.357/2018. számú ügy döntése e körben azóta is érvényes iránymutatást ad. Tételes jogszabálysértés hiánya mellett alapvető jogsértés kizárólag többletlem rendelkezésre állása esetén állapítható meg. Ez azt jelenti, hogy maga a kérelem az alapvető jogsérelem megállapíthatósága vonatkozásában a konkrétan hivatkozott jogszabályi rendelkezés megsértésére vonatkozó körülmények előadásán túl valamilyen többlettényállási elemet is tartalmaz. Ilyen többlettényállási elem előadása hiányában a Döntőbizottság az alapvető jogsértés lehetőségét rendszerint nem is vizsgálja.

A kezdeményező irat vonatkozásában az látható, hogy nagy számú tételesjogi jogszabály is megjelölésre került, azaz nincs joghézag, másrészt többlet tényállási elem nem került megjelölésre az iratban. Mindebből következően az iratban megsértettként hivatkozott Kbt. 2. §. (1) bekezdése alapvetőjogsértés megállapíthatóságára objektíve nincs lehetőség, azt a Döntőbizottságnak az eddigi gyakorlatának megfelelően vizsgálni sem kell azt.

139. A 2.r. kérelmezett indítványozta a jelen eljárásba a Közbeszerzési Felügyeleti Főosztály bevonását, mivel a tárgyi közbeszerzési eljárás folyamatba épített ellenőrzés alá esett. A KFF volt az ügy ura, érdekeltsége nyilvánvaló.

Miközben a közbeszerzés minden elemét a folyamat során a minisztérium ellenőrizte, irányította, a kezdeményező nem csak az ajánlatkérőt, hanem a 2. r. kérelmezettet tenné felelőssé, rajta kérnek számon olyan közbeszerzési szakkérdéseket, amiket az eljárás során a Miniszterelnökségnek kellett volna garantálnia.

Indítványozta az Ákr. 65. § alapján, hogy a Döntőbizottság a közbeszerzési folyamatba épített ellenőrzés teljes iratanyagát szerezzze be, azt tegye az eljárás részévé, és tegye a 2.r. kérelmezett számára is megismerhetővé.

A nevezett iratanyagot fel szeretné használni a 2.r. kérelmezett a vele szemben állított jogsértés cáfolatára, igazolni szeretné vele, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt az ajánlattevők között összejátszás, ilyen adat fel sem merült.

Ezen adatok megmutatják azt is, hogy az állami szerv maga folytatott-e olyan metaadat szintű vizsgálatot, amit a kezdeményező az ajánlatkérőtől elvárna.

A Közbeszerzési Felügyeleti Főosztály iratanyaga megmutatja, hogy az állami ellenőrző szervek ugyanazon adatok alapján a kezdeményezővel ellentétes következtetésre jutottak, ami azonosíthatóvá teszi a kezdeményezés megalapozottságát, igazoltságát.

Ugyanezen okból indítványozta a közbeszerzési eljárás folyamatba épített KFF ellenőre tanúkenti meghallgatását az Ákr. 66. § alapján A tanúval bizonyítani kívánt tények és körülmény az, hogy a szakértői felügyelet mellett a 2.r. kérelmezett részéről összejátszásra utaló magatartás nem volt tapasztalható. A tanúval alá szeretné támasztani az ajánlatadásba bevont erőforrásokkal kapcsolatos jelen észrevételben előadott információkat.

140. A 2.r. kérelmezett hivatkozott arra, hogy a kezdeményező fellépése, és a jogorvoslati eljárás lefolytatásának ezen formája teljesen ellehetetleníti a 2.r. kérelmezett eljárási jogai gyakorolhatóságát, minden garanciális szabálytól megfosztja, az eljárás nem tisztességes. A kezdeményező nem építészeti szakszerv, sem tervezői, sem más műszaki jogosultságai, ismeretei nincsenek. Mégis a teljes beadványa olyan állításokon alapul, melyek megítélése műszaki szakkérdések sorozata. A bizonyítás körében tényként rögzíthető, hogy sem a saját vizsgálati anyagait nem csatolja az eljárásba a kezdeményező, sem a tárgyi közbeszerzési eljárás iratanyaga nem kerül csatolásra, márpedig az elérhetetlen az EKR rendszerben a 2.r. kérelmezett számára, sem a KFF nem kerül bevonásra, sem a közreműködő szervezet, sem az irányító hatóság, sem egyetlen szakkérdés esetében nem kerül szakértő igénybevétele, kirendelésre.

141. A 2.r. kérelmezett előadta, hogy a kezdeményező bírság kiszabását kéri, de nem az eljárásért felelős közreműködő szervezet, irányító hatóság vagy a Miniszterelnökség Közbeszerzési Felügyeleti Főosztályával szemben, vagy a folyamatba épített ellenőrzést végző személyre, hanem a 2.r. kérelmezettel szemben.

A 2.r. kérelmezett az esetleges bírságkiszabás körében kérte a Döntőbizottságot, hogy mérlegelve a körülményeket a bírság kiszabását mellőzze. A bírság kiszabása nem indokolt, annak sem generális, sem speciális indoka nincsen. A bírság kiszabása a 2.r. kérelmezettel szemben súlyosan méltánytalan lenne, és figyelemmel a pénzügyi adataira érdemben megnehezítené, ellehetetlenítené működését.

Ezen körülmények körében külön kérte figyelembe venni és értékelni:

- a) 2.r. kérelmezettnek semmiféle előnye a tárgyi közbeszerzési eljárással kapcsolatban nem keletkezett, így nincs jogsértésre alapított bevétel, vagy más anyagi előny sem.
- b) 2.r. kérelmezettel szemben soha nem alkalmaztak még semmiféle közbeszerzési vagy más versenyhatósági elmarasztalást, azaz először kerülne vele szemben jogsértés megállapításra.
- c) A jogsértés állított megtörténte és a jogorvoslati eljárás megindítása között nagyon sok idő eltelt, mivel 2021.06.16. napjához képest több mint 4 év telt már el.
- d) A jogsértés megállapításához, ha támogatásból valósult meg a közbeszerzés, további szankció, így szabálytalansági eljárás és annak jogkövetkezményei fognak kapcsolódni.
- e) 2.r. kérelmezett KKV, aki a csatolt utolsó éves beszámolójával igazolva 19 embernek ad munkát, úgy, hogy az utolsó évi árbevétele mindössze 278.706.000,- forint volt.
- f) 2.r. kérelmezett vállalja, hogy bár felelősség nem terheli, de tanulva a jelen esetből, a jövőben az erőforrások bevonása körében fokozott óvatossággal fog eljárni, és minden más olyan szükséges cselekményt/intézkedést is megtesz, amivel még az összejátszás látszatát is elkerülheti.

Kérte alkalmazni a Kbt. 165. § (7c) bekezdés előírását.

142. A 2.r. kérelmezett eljárási költségigényével kapcsolatban kérte, hogy a Döntőbizottság a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletében kifejtettekre legyen tekintettel. A Kúria álláspontja az egyes Döntőbizottsági határozatokban e körben kifejtett indokolással ellentétes.

A D.102/22/2025. döntés 128. pontja indokolása is ismert a 2.r. kérelmezett előtt, miszerint „A Döntőbizottság a jelen közigazgatási hatósági eljárásban a képviseleti munkadíj megállapítása során nem vette, nem vehette figyelembe a kérelmező által e körben hivatkozott kúriai ítéletet, mivel az a bíróság előtti peres eljárásban megállapítható ügyvédi munkadíjra vonatkozik.”

Azonban a Kúriai döntés az ügyvédi munkadíjra vonatkozik, ami teljesen független attól, hogy peres vagy más hatósági, jogorvoslati eljárásban merül fel. A Döntőbizottság tehát nem veheti semmibe a Kúria döntését, az a Döntőbizottságot is köti.

A Kúria álláspontja szerint a megbízási díj összege az ügyfél és az ügyvéd szabad megállapodásának tárgya, annak mértékéről jogszabály nem rendelkezik. Ezért azt például méltányosságból mérsékelni nem lehet.

A díj kizárólag aránytalanság esetében mérsékelhető, amit indokolni kell. Ez a mérséklés csak kivételesen és igen szűken alkalmazható a Kúria szerint, ami kizárólag objektíve vizsgálható.

A Döntőbizottsági határozatokban a 2.r. kérelmezett szerint rendszerint szubjektív elemekkel indokolt a döntés pl: beadványok terjedelme, az ügy bonyolultságának minősítése, az iratok tartalmi minősítése.

Kérte a fentiek alapján a teljes megbízási díj összegének megítélését az eljárási költségek körében.

143. Előadta, hogy a 2.r. kérelmezettnek a Kbt. 145. § (7) bekezdése alapján nem volt választása, a jogérvényesítéséhez köteles volt külső szakembert igénybe venni. Erre jogszabály kötelezte. 2.r. kérelmezett e szerint járt el és egy felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadóval kötött megbízási szerződést. A szerződéskötés nyomán egy a Ptk. 6:772. § szerinti megbízási szerződés jött létre. A megbízási jogviszony alapján a 2.r. kérelmezettnek díjat kellett fizetnie a jogszabály alapján kötelezően igénybeveendő képviseleti tevékenységéért, mely díj költségként jelent meg a részéről. Erről bizonyítékként egy szerződés áll rendelkezésre, ami az eljárásba mellékletként becsatolásra került. A szerződés a díj összegét tartalmazza.

A 2.r. kérelmezett szerint az eljárás megszüntetése várható, ezért ezen esetre szóló költségviselés vonatkozásában a következőket kérte figyelembe venni.

A jogorvoslati eljárásra a kezdeményező adott okot, melyért a felelősséget viselnie kell.

Az ilyen esetekre irányadó a Legfelsőbb Bíróság Pfv.21.876/2010/4. számú végzésében az eljárási alapelvek felhasználásával kialakított álláspont. A Nagykommentár az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényhez a jelenlegi Ákr. 6. §-át kapcsolja a döntéshez:

„Az Ákr. az ügyféllel szemben nem nevesíti kifejezetten a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét, azonban az az irányadó alkotmánybírói és bírósági gyakorlat alapján a jogrendszer egészére kiható elv. Ennek megfelelően az egyes eljárásjogi jogintézményeknek a rendeltetésükkel össze nem egyeztethető alkalmazása szintén az ezzel okozott költségek viselésére való kötelezést alapozhatja meg. A Legfelsőbb Bíróság egy végzésében például célszerűtlennek és ezáltal rendeltetésellenesnek minősítette az ügyfélnek a visszavont védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalását. A Legfelsőbb Bíróság úgy érvelt, hogy a tárgybeli eljárási cselekmény joghatás kiváltására objektíve és nyilvánvalóan alkalmatlan, ugyanakkor indokolatlan eljárási költséget eredményezett, amelyet az azt okozó ügyfélnek kell viselnie (Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.876/2010/4.)”

Jelen viszonylatban a jogellenes magatartás az Ákr. 6. § (1) bekezdés követelményének megsértése.

A Legfelsőbb Bíróság Pfv.21.876/2010/4. számú végzése indokolási részében kifejti:

„E rendelkezésekből következik, hogy az ügyfelet és az eljárásban részt vevő más személyt az eljárási cselekmények jóhiszemű és célszerű teljesítésének kötelezettsége terheli, és az ennek elmaradására visszavezethető költségeket az indokolatlan költséget okozó személy viseli.”

A 2.r. kérelmezett szerint az Ákr. 126. § (2) bekezdése a) és b) pontját, az Ákr. 6. § (1) bekezdése és Ákr. 125. § (2) bekezdésével együttesen kell értelmeznie, miként azt korábban a Legfelsőbb Bíróság tette. Ez az elvárás következik az Alaptörvény 28. cikk követelményéből is. Ezen értelmezés alapján pedig az eljárás kezdeményezőjét kell a 2.r. kérelmezett és valamennyi egyéb résztvevő költségei megfizetésére kötelezni.

Ha esetlegesen a Döntőbizottság szerint az Ákr. 126. § (2) és (3) bekezdése alapján a kezdeményezőt nem lehetett kötelezni, akkor az Ákr. 125. § (3) bekezdését kell értelmeznie és alkalmaznia. A jelen esetben az ügy ura a Döntőbizottság a Kbt. 145. § (2) bekezdése alapján.

A II. rendű kérelmezettet eljárási részvételre a Döntőbizottság kötelezte, az eljárási pozíciót ő határozta meg a számára. A Döntőbizottság magatartására és döntésére visszavezethető, azzal ok-okozati kapcsolatban áll a 2.r. kérelmezetti költségek keletkezése. A felelősséget viselnie kell.

A 2.r. kérelmezettet olyan helyzetbe kell hozni, mint amilyenben lenne, ha a Döntőbizottság őt nem vonta volna be az eljárásba. A 2.r. kérelmezett nem tehet róla, hogy őt az eljárásba a Döntőbizottság bevonta, nem a 2.r. kérelmezett döntése volt az eljárási részvétel, miként arról sem tehet, hogy képviselőt kellett megbíznia, amellyel költségei keletkeztek.

Az Ákr. 125. § (3) bekezdése szerint ezért a 2.r. kérelmezett költségigénye jogszerű és megalapozott, azt valakinek viselnie kell.

Ha a Döntőbizottság szerint ez a költségviselő nem a kezdeményező, akkor nem lehet más, mint a Döntőbizottság. A 2.r. kérelmezett kötelezése jogszerűtlen lenne, hiszen kényszer hatására került az eljárásba, és számára ez a kényszer kárt nem okozhat, a költségek viselésére nem kötelezheti.

A 2.r. kérelmezettet költségek viselésére való kötelezése ellentmondana az Ákr. 2. § (1) bekezdése szerinti rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének. Az ugyanis nem lehet a hatósági eljárás, a jog rendeltetése, hogy a vétkes eljárási szereplőnek jogszerű magatartás mellett kárt okozzon, mely kár a jelen esetben a részéről kényszerűen felmerült kiadások viselése. Ezen értelmezés mellett tehát az Ákr. 125. § (3) bekezdése alapján a 2.r. kérelmezett jogorvoslati eljárási költségeit a Döntőbizottságnak kellene viselnie.

Az Ákr. 126. § (2) bekezdése alapján mindegy, hogy a jogvitát egy hivatal, egy állami hatóság vagy egy magánszemély kezdeményezi, attól még egy jogvitás eljárás a jelen eljárás. A kezdeményező hivatali minősége az eljárási költségek megtérítésére kötelezés alól mentességet nem ad.

144. A 2.r. kérelmezett észrevételéhez csatolta a felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadó eljárására vonatkozó megbízási szerződést, mely szerint a megbízási díj egyszeri nettó 25.000.-Ft előkészítő konzultáció, majd nettó 440.000.-Ft alapdíj, első válaszirat nettó 110.000.-Ft, majd minden további válaszirat/beadvány elkészítése és beadása nettó 50.000.-Ft/irat. Csatolta továbbá a 2.r. kérelmezett 2024. január 1. – 2024. december 31. időszakra vonatkozó általános üzleti évet záró egyszerűsített éves beszámolóját.

145. A 2. r. kérelmezett a hivatalbóli kezdeményező észrevétele kapcsán előadta, hogy felvette a kapcsolatot az egykori alvállalkozóival, így derült ki a számára is, hogy mi lehet a metaadatok esetében a szerzőségi megjelölése oka. Túl az informatikai problémákon, hogy a szerző neve benne marad az iratban, ha azt később átszerkesztik és használják, az is kiderült, hogy ha egy alvállalkozó más ajánlattevőnek is ajánlatot ad, és azokat az anyagokat küldi át a 2. r.

kérelmezett tudta nélkül, akkor ez ellen nem tud a 2. r. kérelmezett mit csinálni. A 2.r. kérelmezettnek nincs köze ahhoz, ha egy alvállalkozója a nála készített vagy szkennelt anyagokkal egy másik ajánlattevőnél jelentkezik, azokat átküldi neki és azokat a másik ajánlattevő az ajánlatához felhasználja. Ha a kivitelezési területen elhelyezett 2.r. kérelmezett mobil irodájában készíti el az alvállalkozó ezeket munka közben, akkor is ez történik. Ahhoz meg pláne semmi köze nincs, ha egy korábban nála készült anyagba dolgozik bele az alvállalkozója és azt használja fel később, miközben a metaadatok a szerzőség vonatkozásában nem változnak.

De 2. r. kérelmezett ezekben az irat-szerkesztésekben, dokumentumkészítésekben nem vett részt, nem is tudott erről.

146. A 2.r. kérelmezett csatolta a Hobor–Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt. ügyvezetőjének nyilatkozatát, mely kapcsán előadta, hogy azon alvállalkozói előadás bemutatja miként, hogyan történhetett meg a kezdeményező által állított metaadat feltüntetés.

A Hobor–Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt. ügyvezetőjének nyilatkozata az alábbiakat tartalmazta:

„A jelen nyilatkozatot azért teszi Társaságunk, mert mind a B Terv Baranya Korlátolt Felelősségű Társaság-tól (...), mind Szigetvár Város Önkormányzatától arról értesültünk, hogy az Integritás Hatóság (1055 Budapest, Széchenyi István tér 7-8.) a Társaságunk által különböző közbeszerzési eljárások során készített, illetve az ajánlattevőknek átadott, EKR rendszerbe feltöltött dokumentumok metaadataira alapítva jogsértést állít.

A nyilatkozatot büntetőjogi felelősségem tudatában, befolyásmentesen teszem, ismerve azt, hogy a nyilatkozatom közbeszerzési jogorvoslati eljárásban kerül benyújtásra, felhasználásra. Társaságunk hosszú idő óta, nagy számú alkalommal nyújtotta és nyújtja jelenleg is szolgáltatásait Baranya Vármegye területén, így különösen Szigetváron is, a szigetvári projektekhez kapcsolódóan.

Társaságunkat rendszeresen bevonják alvállalkozóként, és a közbeszerzési eljárások során sok alkalommal Társaságunk munkatársaival igazolják alkalmasságukat az ajánlattevők. Mivel munkatársaink mindenféle speciális képzettségekkel, végzettségekkel és jogosultságokkal rendelkeznek, mindennapos, hogy különböző megkereséseket kapunk a közbeszerzési eljárásokban való közreműködéshez.

Tisztában vagyunk a Kbt. 36. § rendelkezéseivel, ami lehetővé teszi, hogy több ajánlattevőnél is alvállalkozóként vegyünk részt az eljárásokban. Ennek megfelelően igyekszünk minél több ajánlattevőnél alvállalkozói pozícióba kerülni, hiszen nem tudjuk ki lesz a nyertes. Minél több helyen vagyunk alvállalkozók, annál nagyobb az esélye, hogy egy olyan ajánlattevő fog nyerni, ahol mi alvállalkozók vagyunk.

Mi soha nem áruljuk el az ajánlattevőknek, hogy egy másik ajánlattevő esetében már alvállalkozók vagyunk, mivel nem akarjuk a versenyt befolyásolni.

Amikor több ajánlattevő kér tőlünk ajánlatot, az adott ajánlattevővel való jó kapcsolatunk, és más körülmények alapján akár eltérő alvállalkozói ajánlatokat adunk nekik, illetve eltérő adatokkal működünk közre.

A következő közbeszerzések esetében, mint a „Szigetvár rekreációs központ létesítése 2” tárgyú, „Szigetvár rekreációs központ létesítése 3 - 1. rész Út, parkoló építés” tárgyú és azzal együtt a „Szigetvár rekreációs központ létesítése 3 - 2. rész Rekreációs központ építés” tárgyú, valamint a „Napsugár Óvoda és Bölcsőde felújítása” tárgyú közbeszerzési eljárásoknál is több cég keresett meg bennünket, akik ajánlatot szerettek volna tenni. Mi több cégnek is adtunk ajánlatot, akik aztán alvállalkozóként és alkalmasságigazolóként vontak be bennünket.

Abban az időben a B Terv Baranya Korlátolt Felelősségű Társaság alvállalkozójaként dolgoztunk egy kivitelezésen. Ez a cég keresett meg bennünket rendre először (hiszen náluk

dolgoztunk), és a kivitelezés helyszínén lévő mobil konténer irodában készítettük el emlékeim szerint a kapcsolódó iratokat.

Mivel a saját anyagainkat a B Terv Baranya Korlátolt Felelősségű Társaságnál készítettük a mobil irodában és ott is szkenneltük, ez a magyarázat arra, hogy az iratainkban szerzőként ez a cég szerepel. Mi aztán az így elkészített anyagokat emailen küldtük át az ajánlattevő cégnek vagy a közbeszerzési tanácsadójuknak, aki azokat az EKR-be feltöltötte.

A Jakab Geo Kft., amely cégnek mostanra már más neve van, akkoriban ugyancsak kért tőlünk alvállalkozói ajánlatokat és kérte a közreműködésünket a saját közbeszerzési eljárásaiban, ahol indult. Ha már ugyanabban a közbeszerzésben a B Terv Baranya Korlátolt Felelősségű Társaságnak elkészítettük az anyagainkat, akkor egyszerűen csak tovább kellett küldeni nekik is azt.

Volt olyan eljárás, ahol nem is ugyanazokat az anyagokat adtuk át az ajánlattevőknek, mert a korábbi anyagot nem találtuk. Ilyenkor újat készítettünk. Ezeket is ugyanígy készítettük el, azonos eszközökön, és nem figyeltünk a metaadatokra, hogy ki a szerző, mert nem gondoltuk, hogy ennek jelentősége van. Ezért volt, hogy a mobilkonténerben, volt, hogy az irodánkban szkenneltünk, de erre nem figyeltünk, mivel nem láttuk jelentőségét.

Valamennyi felsorolt szigetvári közbeszerzésben a B Terv Baranya Korlátolt Felelősségű Társaság és a Jakab Geo Kft. egymás versenytársaiként indult. Tőlünk egymástól függetlenül kértek ajánlatot. Mi mindkettőjüknek adtunk ajánlatot és mindkettő helyen az alkalmasság igazolásában közre is működünk.

Mi a két cégnek nem mondtuk meg, hogy az egyiknek is és a másiknak is adtunk alvállalkozói ajánlatot és, hogy mindkettőjüknél közreműködünk.

Semmiféle egyeztetés a cég között nem volt, mindkettő nyerni akart tudomásunk szerint, és mi voltunk azok, kik ugyancsak nyerni szerettek volna, ezért mindkét cégnél alvállalkozóként és alkalmasság igazolóként közreműködünk.

Ehhez pedig nem szkenneltük újra és újra az iratainkat, hanem ha megvolt, akkor azt a másik cégnek is megküldtük. Az iratok szerződési metaadatára pedig a választ megadtam.

Az iratokat mi állítottuk elő, mi szkenneltük és küldtük át az ajánlattevőknek, nekik ahhoz semmi közük nem volt.

Sajnáljuk, hogy a két cégnek és Szigetvár Város Önkormányzatának ezzel problémát okoztunk, de semmi törvénytelen nem csináltunk. Szerintünk éppen az lenne a versenysértő, ha csak egy cégnek működünk volna közre. Nyerjen a jobb! Semmiféle jogszerűtlen dolog nem történt, sajnáljuk, ha valaki ebbe mást lát bele.”

147. Indítványozta a 2.r. kérelmezett, hogy a Döntőbizottság minden olyan gazdasági szereplőt nyilatkoztasson meg, a gazdasági szereplő vezetőjét tanúként az eljárásban hallgassa meg, amelyre a kezdeményező a közös alvállalkozó vagy alkalmasság igazolási szerep miatt az együttműködési gyanút alapítja. Ezen gazdasági szereplők útján lehet azt tisztázni, hogy a kezdeményező által hivatkozott irat miként keletkezett, ki készítette, hogy került bele egyáltalán az eljárásba. A bizonyítás célja annak igazolása, hogy a 2.r.kérelmezettnek ezekhez az iratokhoz/dokumentumokhoz semmi köze nincs, azokat nem 1.r. kérelmezettel – sem mással - egyeztetve készítette, ők nem működtek együtt, hanem kizárólag az alvállalkozó illetve alkalmasság igazoló cégek, a 2.r. kérelmezett független eljárása eredményezte ezt a helyzetet.

Indítványozta a Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt. ügyvezetője és H. L. felelős műszaki vezető megnyilatkoztatását, tanúkénti meghallgatását az alábbi kérdések feltevésével:

- a jelen eljárás tárgya szerinti metaadatokkal vitatott dokumentumokat, filekat ki készítette, így ő készítette-e;

- a két érintett ajánlattevőnek ő küldte-e meg vagy ő töltötte e fel az EKR rendszerbe;

- a két érintett ajánlattevő mit tudott az ő eljárásáról, őket tájékoztatta-e, bármiféle egyeztetés volt-e;
- a 2.r. kérelmezett alvállalkozói teljesítése során miként fért hozzá a 2.r. kérelmezett informatikai eszközeihez, milyen eszközökhöz fért hozzá és miket használt;
- az alvállalkozói tevékenysége során a munkaterületen kihelyezett 2.r. kérelmezetti infrastruktúrát, így különösen a számítástechnikai eszközöket és kapcsolódó perifériát a jelen jogorvoslat tárgya szerinti iratok, file-k használta-e, azokkal készítette-e, azokat miként használta fel, és ezzel kapcsolatban milyen magatartást tanúsított, mit tett.

H. L. felelős műszaki vezető valamennyi szigetvári projektben ebbéli minőségben szerepel, nyertes vállalkozótól függetlenül. Több mint 10 cég alatt megtalálható első internetes keresésre is ez a szakember. Korábban már a 2.r. kérelmezett utalt arra, hogy vannak köztudottan bevonni ajánlott szakemberek, de nem azért, mert a cégek összejátsszanak, hanem mert a megrendelőnek akarnak ezzel is megfelelni.

Jól mutatja az, hogy a nevezett filek létrehozása korábbi, mint a közbeszerzési eljárás megindulása, azt, hogy az alvállalkozók több felé küldték ki az anyagaikat, melyek között csak az egyik a jelen közbeszerzési eljárás, tehát nem is a jelen közbeszerzési eljárás céljából készítették azt, csak aztán felhasználták. De ez éppen azt igazolja, hogy nem a jelen eljáráshoz beszéltek össze a cégek. Éppen hogy egy normál gyakorlatot mutat be, ami a jelen eljárástól és a két érintett cégtől független.

A 2.r. kérelmezett előadta, hogy a kezdeményező a Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt. anyagai vonatkozásában spekulációkat közöl. Ezek spekulációk tisztázhatóak az indítványozott bizonyítási cselekmények útján. Nem a 2.r. kérelmezett dolga kitalálni, az alvállalkozó miért így járt el, mikor és mit csinált stb. Ez az ő felelőssége. Itt csak az a tény, hogy a 2.r. kérelmezettnek erről tudomása nincsen, vele senki, így sem az alvállalkozója, se az 1.r. kérelmezett nem egyeztetett.

Másrészt a Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt. becsatolt nyilatkozata kellően részletes. A nyilatkozat megfelelő és egyértelműen a 2.r. kérelmezett teljes infrastruktúrája használatára vonatkozik.

A kezdeményezőnek kellene alátámasztania, igazolnia vagy bizonyítania, amit állít.

A rendelkezésre álló adatok alapján nem bizonyítja a kezdeményező által hivatkozott metaadati szerzőségi adat azt, hogy a 2.r. kérelmezett az 1.r. kérelmezettel együttműködött volna.

A kezdeményező alábbi érve szakszerűtlen, életidegen:

„A közbeszerzési gyakorlatban az ajánlattételi dokumentumok nem az építési munkaterületeken készülnek, ahol a kivitelezési feladatokat látják el, hanem vagy a gazdasági szereplő székhelyén, ahol a saját számítógépén rendelkezésre állnak és tárolják a dokumentumokat vagy a tanácsadó irodájában, aki összegyűjti az ajánlattételhez szükséges dokumentumokat.”

148. A 2.r. kérelmezett előadta, hogy eljárási kifogásában a Kbt. 152. § (4) bekezdése alapján kérte a kezdeményezőt a közbeszerzéssel kapcsolatban rendelkezésre álló iratok másolata becsatolására kötelezni. Tehát nem az Ákr. alapján. A kezdeményezőnek az iratok rendelkezésére állnak, ezek a közbeszerzési eljárás iratai és kapcsolódó iratok, más módon azokhoz a 2.r. kérelmezett nem fér hozzá. A fegyveregyenlőség és a tisztességes eljárás elvét sérti, hogy a Döntőbizottság a kezdeményezőtől a Kbt. érvényesülését nem követeli meg.

Az, hogy az ajánlatkérőnek kell a Döntőbizottság rendelkezésére bocsátania az EKR hozzáférést, teljesen független kérdés a Kbt. 152. § (4) bekezdése szerinti, a kezdeményezőt terhelő kötelezettségtől. Itt csak a Döntőbizottság kap hozzáférést, az eljárásban ügyfélként résztvevő személyek nem.

Nem véletlen, hogy az egyik kötelezettség a Kbt. 46. § (4c) bekezdésében szabályozott kizárólag az eljáró hatóság számára biztosított hozzáférési jogról rendelkezik, míg a másik a Kbt. 152. § (4) bekezdése szerinti iratmásolat csatolási kötelezettség, amely iratokat az eljárás minden résztvevője a jogai gyakorolhatósága érdekében megismerhet.

A kezdeményező azon hivatkozása, hogy csak azokat az iratokat csatolta, ami szerinte szükséges volt, nem helyes, a Kbt. 152. § (4) bekezdésében sem a „szükséges” iratokról, hanem a „rendelkezésre álló” iratokról szól a szöveg.

A 2.r. kérelmezett előadta, hogy a kezdeményező nem csatolta az iratokat, az EKR rendszerben nincs hozzáférése a 2.r. kérelmezettnek az iratokhoz, nem kapta meg azokat az eljárásban.

Az elektronikus formában rendelkezésre álló adatról elektronikus másolat készíthető, és azt kell becsatolni. Nem mentesülhet a kezdeményező a másolat becsatolása alól azért, mert az elektronikus formában áll rendelkezésére.

Az sem fogadható el érvként, hogy a Kbt. 162. § (1) bekezdése az iratbetekintést biztosítja, mert két külön jogintézményről van szó. Nem a 2.r. kérelmezettnek kell betekintenie, erre erőforrást biztosítania, hanem a Döntőbizottság kötelezettsége az iratküldés.

149. Visszatérő hivatkozása a kezdeményezőnek, hogy rá az Eufetv 17. § (1) bekezdése szerinti eljárásban az Ákr.-t nem kell alkalmazni, az eljárása nem közigazgatási hatósági eljárás. Ha a kezdeményező az Eufetv. 17. § (1) bekezdése alapján járt el, akkor bizony az Ákr. szabályai szerint kell eljárnia, akkor is ha nem közigazgatási hatósági eljárásról lenne szó, mivel az Eufetv. 20. § (1) bekezdés nem külön eljárási formát rögzít – miként tévesen a kezdeményező azt értelmezi - , hanem azt, hogy ha a hatóság a 17. § (1) bekezdése szerint folytatja le az eljárását, akkor ez a vizsgálat az Ákr. szerinti hatósági ellenőrzés, tehát az Ákr. szabályait alkalmazni kell.

Arra nem ad választ a kezdeményező, hogy ha a jogszabályi szöveg azt írja „17. § (1) bekezdése szerinti vizsgálatát az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) szerinti hatósági ellenőrzés keretében folytatja le”, akkor miért is nem vonatkozik az Ákr. erre legalább annyiban, hogy az Ákr. szerinti hatósági ellenőrzésről legyen szó. Kérte, hogy a Döntőbizottság a határozatában erre a kérdésre adjon választ.

150. A 2.r. kérelmezett megjegyezte, hogy a visszaható hatályú jogalkotás kérdéskörében a kezdeményező érvelése alapjaként hivatkozta meg a D.222/20/2025. számú döntést, mely döntést azonban keresettel támadták az ügyben résztvevők, a kezdeményező is.

A kezdeményező jogosultsága a 2.r. kérelmezett helyzetét azért teszi terheesebbé, mert a többi Kbt.-ben kezdeményezési jogot kapott jogalanyhoz képest ugyanazon kezdeményezési jog más időponttól gyakorolható, azaz miközben mindenki más hasonló hatóság vagy hivatal esetében már lejárt, nála ezzel a jogtechnikai megoldással ugyanazon jogosultságok gyakorolhatósága mellett is, de megnyílik, sokkal hosszabban gyakorolható, ami lényegesen terheesebb változás. A kezdeményező esetében egy partalanná válnak az eljárási határidők, a jogsértés idején nem kellett számolnia a kezdeményező fellépésével, a 2.r. kérelmezett helyzete terheesebbé vált.

151. A 2.r. kérelmezett előadta, hogy a kezdeményező sem vitatja, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontja szerinti eljárás eredményéről szóló tájékoztatást a 2.r. kérelmezettnek nem küldött. Nem az eljárás indítása, az arról való tájékoztatás ugyanis itt a határidőszámítás alapja, hanem az eljárás eredményének a közzlése. Nem az Eufetv. rendelkezései, hanem a Kbt. rendelkezései az irányadóak.

A kezdeményező által hivatkozott 2.r. kérelmezett megkeresésére vonatkozóan a 2.r. kérelmezett azért nem válaszolt, mert ilyen küldemény küldését nem is érzékelte.

A kezdeményező nem a jogszabályi előírásnak megfelelően járt el az értesítések során. Lényeges kérdés, hogy mire alapítja és mihez képest számítja a kezdeményező a kezdeményezési határidőt, arról a 2.r. kérelmezett állítja, hogy letelt, a kezdeményezés elkésett.

152. A 2.r. kérelmezett előadta, hogy a nem vitatva, hogy a Döntőbizottságnak komoly informatikai ismeretekkel rendelkező tagjai vannak, de ez akkor sem pótolja a szakkérdések igazságügyi szakértői megállapíthatóságát.

A szkennelő programra vonatkozóan 2.r. kérelmezett előadta álláspontját, melyhez képest a kezdeményező más álláspontot foglalt el. Az ellentmondás feloldására, és a tényállás megállapítására, így a metaadatok megváltoztatott volta tisztázására indítványozta informatikai igazságügyi szakértő kirendelését.

A 2.r. kérelmezett szerint az Office dokumentumok tartalmát nem védi semmilyen, a tartalmat védő vagy ellenőrizhetővé tevő eljárás (pl. elektronikus aláírás, vagy más hash algoritmus által előállított azonosító). A metaadatok akár az Office használata nélkül is megváltoztathatók, az utólagos ellenőrizhetőség lehetősége nélkül. Egy részük akár a Windows Fájlkészletével is, de rengeteg erre alkalmas eszköz elérhető ingyen is (pl. ExifTool). A nemzetközi gyakorlat is azt mondja, hogy a meta-adatok felhasználása miatt teljes bizonyossággal döntés nem alapozható ezekre.

Ha a mentés/feldolgozás során valamilyen automatizálást vagy előfeldolgozást végző rendszert vettek igénybe, akkor jellemzően előfordulhatott ilyen hiba (így EKR-be való feltöltés is, ahol több alkalommal előfordult már igazoltan ilyen). Ezzel kapcsolatban az interneten elérhető különböző források:

- o <https://stackoverflow.com/questions/76103916/microsoft-excel-the-last-modified-by-field-is-not-updating>

- o https://techcommunity.microsoft.com/discussions/sharepoint_general/my-excel-document-properties-keep-reverting-when-i-save-the-file/2826913

- o <https://answers.microsoft.com/en-us/msoffice/forum/all/excel-maintains-last-modified-timestamp/d6e6f0a1-409e-4cdd-b8ee-c69691ee0a25>

Ténykérdés, hogy a metaadat nem azonosítja sem a számítógépet, sem a felhasználót, hanem a szabványban rögzített módon rögzít egy adatot.

153. A megbízási díj kérdéskörében a 2.r. kérelmezett előadta, hogy a kezdeményező és a Döntőbizottság friss határozatokban megjelenő logikája szerint, mivel az eljárás hivatalból került megindításra, nem pedig kérelemre, és mivel a kérelemre indult eljárás azonos a jogvitás eljárás fogalmával, ezért ez az eljárás nem jogvitás eljárás, tehát az Ákr. 126. § (2) bekezdése nem alkalmazható, mivel az jogvitás eljárásra rendelkezik.

A jelen jogorvoslati eljárás jogvitás eljárás. Az Ákr. 47. § (1) bekezdése e) pontja szerint kérelemre indított eljárás mibenlétét kell megvizsgálni. Ehhez nélkülözhetetlen annak meghatározása, mi az a kérelem. A kérelem fogalmát az Ákr. 35. § (1) bekezdése adja meg:

„35. § [A kérelem] (1) A kérelem az ügyfél olyan nyilatkozata, amellyel hatósági eljárás lefolytatását, illetve a hatóság döntését kéri jogának vagy jogos érdekének érvényesítése érdekében.”

A jelen esetben volt olyan kérelem, amiben a hatósági eljárás lefolytatását, azaz a Döntőbizottság eljárása lefolytatását kérte valaki, illetve a Döntőbizottság döntését kérte. Ezt a kérelmet pedig a kezdeményező terjesztette elő. A Kbt. 152. § (1) bekezdése o) pontja alapján kezdeményezte a Döntőbizottság hivatalból indított eljárását a kezdeményező.

Ahhoz tehát, hogy a Döntőbizottság eljárjon, a kezdeményező részéről kellett egy kérelem, ami az eljárást megindította. Hogy a Kbt. ezt kezdeményezésnek nevezi, érdemi jelentőséggel nem bír arra vonatkozóan, hogy ez az Ákr. szerint, annak fogalomhasználatában egy kérelem.

A kezdeményező az Ákr. fogalomhasználata szerint is egy kérelmet terjesztett elő a Döntőbizottságnál az eljárása lefolytatására, és mivel ezen kérelemre indította az eljárást a Döntőbizottság, így ez jogvitás eljárás.

Azt, hogy jogvitás eljárásról van szó, az is alátámasztja, hogy az Ákr. 126. § (2) bekezdése szerint az ügyfelet kell a költségek viselésére kötelezni. Márpedig a jogorvoslati eljárásban a kezdeményező ügyféli pozícióban van, és az Ákr. 10. § (1) bekezdése fogalomhasználata szerint is ügyfélnek minősül a jogorvoslati eljárásban.

A 2.r. kérelmezett szerint ez az értelmezés felel meg az Alaptörvény 28. cikk követelményének, hiszen méltánytalan lenne a vétlen céggel szemben azon költség viselésére kötelezés, amit a megalapozatlan kérelemre indult eljárások okoznak.

154. A 2.r. kérelmezett utolsó észrevételében előadta, hogy fogalma sem volt arról, hogy a tőle megvett eszközök sorsa mi lett. Komoly erőfeszítéseket kellett tennie, hogy kikerestesse és átnézzesse a tárgybeli dokumentumokat. Ezt csak most találta meg. Eszébe sem jutott, hogy a helyben egyébként jelentős informatikai vállalkozás a tőle átvett eszközöket másnak továbbadja.

Még 2019-ben egy pályázathoz kellett ezen eszközök selejtezése az új eszközök vásárlása miatt, amit az eljáró informatikai cég így oldott meg.

Indítványozta a Laptopszalón Kft. és annak ügyvezetője megkeresését és megnyilatkoztatását az ügylet valós megtörténte alátámasztása érdekében, illetve a kapcsolódó körülmények feltárását. Mellékelte a 2019. október 18. napján készült selejtezési jegyzőkönyvet.

A Döntőbizottság döntése és annak indokai

155. A jogorvoslat alapjául szolgáló közbeszerzési eljárás 2021. május 12. napján indult, ezért a Döntőbizottság az ezen időpontban hatályos rendelkezések alapján bírálta el a kezdeményezést érdemben. A jogorvoslati eljárásra eljárásjogi szempontból a kezdeményezés benyújtása napján, 2025. június 18. napján hatályos Kbt. rendelkezések voltak irányadók.

156. A Döntőbizottság elsődlegesen az ajánlatkérő és a kérelmezettek által előterjesztett eljárási kifogásokat vizsgálta.

157. I. A 2.r. kérelmezett sérelmezte, hogy a Kbt. 152. § (4) bekezdése előírására figyelemmel a hivatalbóli kezdeményező az alapeljárásában keletkezett iratait nem küldte meg és nem tette a jogorvoslati eljárás részévé. A 2.r. kérelmezett szerint azon iratok másolatait be kell csatolnia a jogorvoslati eljárásba.

158. A Kbt. 152. § (4) bekezdés szerint a Döntőbizottság hivatalból való eljárását kezdeményező irathoz csatolni kell a jogsértéssel érintett beszerzéssel vagy közbeszerzéssel kapcsolatban rendelkezésre álló iratok másolatát.

159. A Döntőbizottság a fenti eljárási kifogás vonatkozásában megállapította, hogy a Kbt. 152. § (4) bekezdésben előírt iratküldés a jogsértéssel érintett közbeszerzéssel kapcsolatban rendelkezésre álló iratok másolatára vonatkozik. Az elektronikus közbeszerzési eljárás lefolytatásának bevezetésével (2018. április 15.), az Elektronikus Közbeszerzési Rendszer (EKR) létrehozásával ezen iratok rendelkezésre bocsátása az EKR-ben lévő iratokhoz való hozzáféréssel teljesül. A hivatalbóli kezdeményezéshez az EKR-ben szereplő iratokon túlmenően, az állított jogsértésekhez kapcsolódó releváns iratokat kell/lehet megküldeni. Ennek a hivatalbóli kezdeményező eleget tett, a kezdeményezéséhez csatolta az ügy elbírálása

tekintetében releváns iratokat, a támogatási szerződést, a Közbeszerzési Felügyeleti Főosztály a tárgyi közbeszerzési eljárás megindítására vonatkozó tanúsítványát, a hivatalbóli kezdeményező vizsgálati eljárásának megindításáról és lezárásáról szóló ajánlatkérői tájékoztatást. Irreleváns jelen jogorvoslati eljárásban a hivatalbóli kezdeményező eljárása során keletkezett összes irat, mivel a hivatalbóli kezdeményezésben ismertette a kezdeményező a vizsgálati eljárása releváns lépéseit, rögzítette, hogy vizsgálati eljárást indított és folytatott le, annak releváns iratait csatolta és a vizsgálati eljárása megállapításait a hivatalbóli kezdeményezésben részletesen rögzítette. Vizsgálatát a hivatalbóli kezdeményező az EKR-ben lévő közbeszerzési eljárás iratai alapján végezte. Így minden irat rendelkezésre áll, megküldésre került a hivatalbóli kezdeményezésben foglalt jogsértésekhez kötődően. A 2.r. kérelmezett részére is ismert a jogorvoslati eljárásban a hivatalbóli kezdeményező által megküldött iratok, mivel a Döntőbizottság megküldte részére azon iratokat, továbbá a közbeszerzési eljárás iratai, az ajánlatában foglaltak is ismertek számára, mivel a közbeszerzési eljárásban részt vett ajánlattevőként, így jogai gyakorlásában nem korlátozott. Amennyiben valamely közbeszerzési irat újbóli megismerését szeretné, úgy élhet az iratbetekintés lehetőségével is.

A Kbt. 152. § (4) bekezdése nem írja elő a hivatalbóli kezdeményező vizsgálati eljárása teljes iratanyagának a kötelező csatolását a jogorvoslati eljárásban. Ennek magyarázata a fentiekben előadottak, valamint az, hogy a Döntőbizottság más szerv eljárását nem vizsgálja, nem rendelkezik hatáskörrel a hivatalbóli kezdeményező eljárásának vizsgálatára (Fővárosi Törvényszék K.703.769/2023/17. számú ítéletének 24. pontja szerint a kezdeményezőnek azt az eljárását, amelyet saját feladat- és hatáskörében végzett, melynek eredményeként a kezdeményezés mellett döntött, [...] nem vizsgálhatja), így a hivatalbóli kezdeményező vizsgálati eljárásának teljes iratanyagára nincs szükség a jogorvoslati eljárásban.

160. A hivatalbóli kezdeményező irat így megfelelt a Kbt. 152. § (4) bekezdésben foglaltaknak, ezért ezen eljárásjogi kifogás nem volt alapos.

161. II. A 2.r. kérelmezett sérelmezte, hogy a hivatalbóli kezdeményezőnek nem lett volna jogosultsága a kezdeményezésének előterjesztésére, tekintettel arra, hogy az állított jogsértés megtörténtkor, a közbeszerzés idején még a kezdeményező szervezet nem létezett, és a létrehozása során nem rendelkeztek arról, hogy a létrehozását megelőzően megvalósult jogsértések tekintetében is jogosultsága lenne a kezdeményezésre, így a kezdeményezés a visszaható jogalkotás tilalmába ütközik.

162. A 2.r. kérelmezett a fenti eljárásjogi kifogással kapcsolatban rögzítette, hogy a kezdeményezőt az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzéséről szóló 2022. évi XXVII. törvény (a továbbiakban: Eufetv.) hozta létre. A jogszabály 2022. október 10-én jelent meg, és 2022. október 11-től volt hatályos. A hatálybaléptető és átmeneti rendelkezések nem szólnak a jogszabály bármiféle visszamenőleges alkalmazhatóságáról, sőt a 70. § (3) bekezdése a működés kezdése időpontját 2022. november 19-ben határozta meg. A kezdeményező a kezdeményezését a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontjára tekintettel nyújtotta be, amelyre az eljárási jogát alapítja a törvény 24. § (4) bekezdésére figyelemmel, ami 2022. október 11-től hatályos. A közbeszerzés idején hatályos Kbt. nem tartalmaz o) pontot, és értelemszerűen nem tartalmaz eljáráskezdeményezési jogosultságot sem az akkor még nem létező kezdeményező számára. Ezért egyrészt a közbeszerzés időpontjában hatályos Kbt.-t kell alkalmazni, másrészt a 2.r. kérelmezettnek nem kellett számolnia egy nem létező hatóság vagy hivatal kezdeményezésével, eljárásával a közbeszerzés időpontjában. A hatálybalépése előtt esetlegesen elkövetett közbeszerzési jogsértés kezdeményező általi szankcionálása, illetve

szankcionálási kísérlete a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmába ütközik, Alaptörvény ellenes.

163. A kezdeményező a II. pontban rögzített eljárásjogi kifogással kapcsolatban rámutatott, hogy határozott jogi véleménye az, hogy a hivatalbóli kezdeményezés megfelel az eljárásjogi és anyagi jogi jogszabályoknak, nem ütközik a visszamenőleges jogalkalmazás tilalmába, megfelel az Alaptörvény és az Alkotmánybíróság jogállamisági, jogbiztonsági jogalkalmazás elvárásainak. Az Európai Unió Bíróságának (továbbiakban: EUB) a C-496/18. és C-497/18. egyesített ügyekben meghozott bírósági ítélete pedig kifejezetten megerősíti a kezdeményezési jogosultságát. A kezdeményező rámutatott mind a hazai, mind az uniós jogszabályok és bírósági joggyakorlat alapján, hogy a 2.r. kérelmezett által megjelölt körülmények ténylegesen nem jelentik és emiatt nem alapozzák meg a visszamenőleges hatályú jogalkalmazás tilalmát. A kezdeményező kiemelte, hogy a visszamenőleges jogalkotás és így a visszamenőleges jogalkalmazás tilalmának a lényegi tartalma, hogy nem okozhat érdemi jogi helyzeti változást, nem állapíthat meg, nem alkalmazhat új kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé. Ezt erősíti meg az Alkotmánybíróságnak 35/2019. (XII. 31.) AB határozata [23] pontja, valamint a 3191/2019. (VII. 16.) AB határozat [29] és [31] pontja.

164. A kezdeményező rögzítette, hogy az Alkotmánybíróság fenti határozataiban megadott szempontok szerint megvizsgálta a 2.r. kérelmezett által megjelölt körülményeket és megállapította, hogy nem történt új kötelezettség megállapítása, nem tett kötelezettséget terhesebbé, nem korlátozott és nem vont el jogot, és nem nyilvánított valamely magatartást jogellenessé. Így egyértelmű, hogy nem történt visszamenőleges jogalkotás, és nem állt fenn a Döntőbizottságnak a jogorvoslati eljárás során olyan kötelezettsége, hogy ilyen tartalommal visszamenőlegesen alkalmazzon jogot. Mind az ajánlatkérőnek, mind a kérelmezetteknek csak olyan jogsértésekért kell helytállnia a hivatalbóli kezdeményezés alapján, melyeket a közbeszerzési eljárás megindításakor hatályos anyagi jogi rendelkezések előírtak. Ezzel az ajánlatkérő és a kérelmezettek számolhattak, előre látható volt, jogi helyzetük nem lett terhesebb.

165. A kezdeményező rámutatott, hogy amikor a jogalkotó létrehozta a meglévő uniós támogatásokat ellenőrző szervek mellett a kezdeményezőt az Eufetv. 3. §-a megteremtette részére a kezdeményezési jogosultságot. Ezzel összhangban a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja értelmében a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból indított eljárását kezdeményezheti az Integritás Hatóság az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben, ha a feladatköre ellátása során a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut a tudomására.

166. A Kbt. hivatkozott szabályai alapján a kezdeményezőt – a jogszabályban előírt határidők betartása mellett értelemszerűen – a hivatalbóli eljárás kezdeményezése tekintetében ugyanolyan jogosítványok illetik meg, mint a Kbt. 152. § (1) bekezdésében felsorolt egyéb hivatalbóli kezdeményezőket. A jogszabály nem tartalmaz és egyéb, a Kbt. hatályba lépését követően a 152. §-ba beiktatott hivatalból jogorvoslati eljárás kezdeményezésére jogosult szereplők tekintetében sem tartalmazott megszorítást arra nézve, hogy az érintettek a jogorvoslati határidők megtartása mellett milyen körben élhetnek az eljáráskezdeményezés lehetőségével. Az Eufetv. megalkotásakor a jogalkotó úgy döntött, hogy a kezdeményezőt – az európai uniós források ellenőrzésére felhatalmazott szervezetekkel egyezően – hivatalbóli

jogorvoslati kezdeményezési jogosultsággal ruházta fel, amennyiben a feladatköre ellátása során a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut a tudomására.

167. A Kbt. kógens szabályozási logikája alapján, mivel a hivatkozott szabályok nem tartalmazzak korlátozást arra nézve, hogy a kezdeményezőt csak a létrehozását követő időszak tekintetében illeti meg az eljárás kezdeményezés joga, a kezdeményező általános eljárás kezdeményezési jogkörrel bír az európai uniós források felhasználásával érintett közbeszerzések tekintetében.

168. Téves a 2.r. kérelmezettnek azon állítása, mely szerint „a szervezetet létrehozó jogszabály és a Kbt. csak a kezdeményező létrehozását követő közbeszerzésekkel kapcsolatban telepít kezdeményezési jogosultságot részére”. A hivatkozott jogszabályok nem tartalmazzak ilyen korlátozást.

169. A Döntőbizottság az II. pontban állított eljárásjogi kifogást az alábbi jogszabályi előírásokra tekintettel vizsgálta meg és az alábbi megállapítást tette.

Az Eufetv. 3. §-a szerint a Hatóság minden olyan esetben fellép, ahol a Hatóság álláspontja szerint valamely, az európai uniós források felhasználása vagy annak ellenőrzése körében feladat- és hatáskörrel rendelkező szervezet, ideértve a szerződéskötőt is, nem tette meg a szükséges lépéseket olyan csalás, összeférhetetlenség, korrupció és egyéb jogsértés vagy szabálytalanság megelőzésére, felderítésére és kijavítására, amely érinti az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodását vagy az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, vagy ennek komoly kockázata felmerül. A Hatóság hatáskörrel rendelkezik különösen az Európai Uniótól részben vagy egészben pénzügyi támogatásban részesülő tervezett, folyamatban lévő vagy korábbi intézkedések vagy projektek tekintetében. Egy projekt kivonása az európai uniós finanszírozásból nem érinti a Hatóság hatásköreit, amennyiben a csalás, összeférhetetlenség, korrupció és egyéb jogsértés vagy szabálytalanság érinti az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodást vagy az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, vagy ennek komoly kockázata felmerül.

Az Eufetv. 24. § (4) bekezdése alapján a Hatóság a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja szerint kezdeményezheti a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárását, ha a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut a tudomására.

Az Eufetv. 70. § (3) bekezdése szerint a Hatóság a teljes működését 2022. november 19. napján kezdi meg.

A Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja szerint a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból indított eljárását a következő szervezetek vagy személyek kezdeményezhetik, ha a feladatkörük ellátása során a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut tudomásukra: Az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben az Integritás Hatóság.

170. Az Alkotmánybíróság 30/2014. (IX. 30.) AB határozat [23] pontja az alábbiakat mondta ki. „[23] [a] jogállamiság [B] cikk (1) bekezdése] részét képező jogbiztonság elve megköveteli

az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát, az egyes normák egyértelműségét. [...] a jogbiztonság elvéből vezethető le a visszaható hatályú jogalkotás tilalma is, amelynek magját a jogalkotási törvényben is megfogalmazott tilalom adja, miszerint a jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé. A következetes alkotmánybíróági gyakorlat értelmében továbbá valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell. {10/2014. (IV. 4.) AB határozat, Indokolás [15]} Ezeknek a jogalkotóval szemben megfogalmazott elvárásoknak a versenyjogi tényállások és jogkövetkezmények törvényi megfogalmazása során kell elsősorban érvényesülniük, az előreláthatóság és a kiszámíthatóság ugyanakkor a jogalkalmazók irányában is alkotmányos elvárás a jogi normák értelmezése során (Alaptörvény 28. cikk).”

171. Az Alkotmánybíróság 3191/2019. (VII. 16.) AB határozat [29] és [31] pontja az alábbiakat rögzítette: „[29] Az Alkotmánybíróság a 10/2014. (IV. 4.) AB határozatban rögzítette, hogy „[A] Jat. 2. § (2) bekezdése értelmében jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé. Ebből a szabályból következően tehát a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalma nem abszolút érvényű, és egyértelműen élhet ezzel az eszközzel a jogalkotó akkor, amikor új jogosultságot állapít meg, meglévő jogosultságot terjeszt ki, vagy valamely jog korlátozását oldja fel” (Indokolás [18]). Ezen túlmenően a jogbiztonságból fakadó visszaható hatályú jogalkotás tilalma nem feltétlen és kizárólag a jogalanyok helyzetét elnehezítő (ad malam partem) jogalkotásra irányadó, továbbá a tilalom nem terjed ki a jogszabályok módosíthatóságának időbeli korlátaira sem.

„[31] ... rendelkezések a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának megsértésére vezetnek-e, azt kellett vizsgálnia, „hogy azok a hatályba lépésük előtt létrejött jogviszonyokra vonatkoznak-e, és ezekre nézve kötelezettséget állapítanak-e meg, kötelezettséget terhesebbé tesznek-e, vagy jogot korlátoznak-e vagy vonnak-e el, illetve jogellenessé nyilvánítanak-e valamely magatartást” {13/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [56]}.”

172. Az Alkotmánybíróság 3205/2025. (VI. 23.) AB határozata akként döntött, hogy nem ütközik a visszaható hatály tilalmába a Kbt. 197. § (26) bekezdése szabályozása. (Fővárosi Törvényszék 103.K.702.454/2025/3. számú ítélet)

173. A Döntőbizottság rögzíti, hogy megvizsgálta a kezdeményező, a 2.r. kérelmezett okfejtéseit, valamint a fentiekben hivatkozott jogszabályokat és bírósági, kúriai döntéseket, amely alapján megállapította, hogy a jelen jogorvoslati eljárás alapját képező hivatalbóli kezdeményezés nem ütközik a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába, a kezdeményező jogszerűen terjesztette elő a jogorvoslati kezdeményezését a 2021-ben megvalósult közbeszerzési eljárással kapcsolatban.

174. A Döntőbizottság rögzíti, hogy egyetért a kezdeményezővel akörben, hogy az ajánlatkérőnek és a kérelmezetteknek a 2021-ben lefolytatott közbeszerzési eljárás idején hatályos Kbt. anyagi jogi rendelkezéseinek kellett megfelelniük, amely anyagi jogi szabályoknak való megfelelést vizsgálja a Döntőbizottság is az érdemi vizsgálata során az egyes kezdeményezési elemek tekintetében. Azaz az ajánlatkérőnek és a kérelmezetteknek nem

új és nem számukra terhesebb Kbt. anyagi jogi szabályoknak kell megfelelniük a több évvel későbbi vizsgálat során, hanem a közbeszerzés lefolytatásakor hatályos szabályoknak. Így ez nem teszi terhesebbé az ajánlatkérő és kérelmezettek kötelezettségét, mivel a közbeszerzés lefolytatásakor hatályos szabályok az irányadóak, melyeket a közbeszerzési eljárás idején ismertek és ez alapján vettek részt a közbeszerzési eljárásban.

175. A Döntőbizottság kiemeli, hogy az sem teszi terhesebbé az ajánlatkérő és a kérelmezettek helyzetét, hogy jelen esetben „Integritás Hatóság” elnevezésű szervezet nyújtotta be a jogorvoslati kezdeményezést, tekintettel arra, hogy ezen kezdeményező is a közbeszerzés lefolytatása idején hatályos Kbt. anyagi jogi szabályainak megfelelőségét vizsgálta ugyanúgy, mintha a közbeszerzés lefolytatásakor már létező szervezet tette volna ezt.

176. A Döntőbizottság egyetértett a kezdeményező azon okfejtésével is, hogy a Kbt. a kógens szabályozási logikája alapján nem tartalmaz korlátozást arra nézve, hogy a kezdeményezőt csak a létrehozását követő időszak tekintetében illeti meg az eljárás kezdeményezés joga, mivel a kezdeményező általános eljárás kezdeményezési jogkörrel bír az európai uniós források felhasználásával érintett közbeszerzések tekintetében, ezt a jogosultságot a jogalkotó nem korlátozta.

177. A Döntőbizottság a fentiek alapján megállapította, hogy a 2.r. kérelmezett által a II. pontban hivatkozott eljárásjogi kifogás nem fogott helyt, így erre tekintettel a kezdeményezés érdemi vizsgálatának nincs akadálya.

178. III. A 2.r. kérelmezett és az ajánlatkérő hivatkozott arra, hogy a kezdeményezés elkésztett.

179. A 2. r. kérelmezett sérelmezte, hogy a kezdeményezés nem jelöli meg a tudomásszerzési időpontot a 2.r. kérelmezett vonatkozásában, csak az ajánlatkérő vonatkozásában.

A Döntőbizottság e körben megállapította, hogy a hivatalbóli kezdeményező megjelölte a tudomásszerzési időpontot a 2.r. kérelmezett kapcsán is a kezdeményezésben, mivel a hivatalbóli kezdeményező az ajánlatkérő vizsgálati eljárása lezárásáról való tájékoztatását tartja irányadónak a 2.r. kérelmezettel szemben is mint tudomásszerzés időpontja. A hivatalbóli kezdeményezésben és észrevételeiben is előadta ezen álláspontját.

180. A 2.r. kérelmezett és az ajánlatkérő a fentiekén túl arra alapítva hivatkozott elkésztettségére, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdés b) pontja alapján a vizsgálati eljárás lezárására irányadó határidő lejártától számított 90 napon belül lehetett volna hivatalbóli kezdeményezést benyújtani. A vizsgálati eljárás lezárására irányadó határidő pedig a 2. r. kérelmezett és az ajánlatkérő szerint az Ákr. 50. § (1) és (2) bekezdés c) pontjában meghatározott 60 napos határidő, melyre figyelemmel a 2. r. kérelmezett és az ajánlatkérő szerint a hivatalbóli kezdeményezés benyújtására meghatározott határidő letelt.

181. A Döntőbizottság rögzíti, hogy a hivatalbóli kezdeményező kezdeményezésének benyújtására vonatkozóan az alábbi jogszabályhelyek irányadók:

A Kbt. 152. § (2) bekezdése alapján a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból való eljárását az (1) bekezdés szerinti szervezet vagy személy

a) legkésőbb a jogsértés megtörténtétől számított három éven belül,

b) közbeszerzési eljárás mellőzésével történt beszerzés esetén az a) ponttól eltérően a szerződés megkötésének időpontjától, vagy ha ez nem állapítható meg, akkor a szerződés teljesítésének bármelyik fél által történt megkezdésétől számított legfeljebb öt éven belül, vagy
c) támogatásból megvalósuló beszerzés esetén az a) és b) ponttól eltérően az adott támogatás folyósítására és felhasználására vonatkozó jogszabályban előírt iratmegőrzési kötelezettség időtartamán belül, de legalább a jogsértés megtörténtétől számított öt éven belül kezdeményezheti.

A Kbt. 152. § (2a) bekezdése értelmében, ha az (1) bekezdés szerinti személy vagy szervezet közbeszerzési jogsértés feltárására vagy jogkövetkezményeinek alkalmazására irányuló, jogszabályban meghatározott ellenőrzést vagy más eljárást folytat le, ez a személy vagy szervezet a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból való eljárását a (2) bekezdésben meghatározott időtartamokon belül, de legfeljebb

a) az ellenőrzés vagy eljárás eredményének az ellenőrzéssel, illetve az eljárással érintett szervezettel való közlésétől (több érintett szervezet esetén a legkorábbi közlés időpontjától); vagy

b) az a) pont szerinti közlés hiányában az ellenőrzés, illetve eljárás lezárására irányadó határidő lejártától; vagy

c) az európai uniós források felhasználásához kapcsolódó szabálytalansági eljárás esetén az a)–b) pontoktól eltérően, a szabálytalansági eljárás megindításától számított kilencven napon belül kezdeményezheti.

182. A Döntőbizottság rögzíti, hogy a jogorvoslati eljárás kezdeményezésekor, 2025. június 18-án hatályos Kbt. 197. § (26) bekezdése szerint e törvénynek a Mód7. tv. által módosított 152. § (2)–(2a) és (4) bekezdését az ezen rendelkezések hatálybalépését követően megvalósult jogsértések, valamint az ezen rendelkezések hatálybalépését megelőzően megvalósult jogsértések miatt kezdeményezett jogorvoslati eljárásokra is alkalmazni kell, ha a hivatalbóli kezdeményező az ilyen jogsértésekről az ezen rendelkezések hatálybalépése után szerzett tudomást.

183. A Döntőbizottság megállapította, hogy téves a 2.r. kérelmezett és az ajánlatkérő általi azon hivatkozás, hogy a hivatalbóli kezdeményező vizsgálati eljárására irányadónak kell tekinteni az Ákr. 50. § (1) és (2) bekezdés c) pontjában meghatározott 60 napos határidőt, melynek lejártától számított a Kbt. 152. § (2a) bekezdés b) pontjában előírt 90 napos jogorvoslati határidő letelt a hivatalbóli kezdeményezés benyújtásakor.

A Döntőbizottság megállapította, hogy a hivatalbóli kezdeményező vizsgálati eljárása során ajánlatkérőnek küldött tájékoztatáskérésében rögzítette, hogy az Eufetv. 5. § (2) bekezdés a) pontja és 17. § (1) bekezdése szerinti feladatkörében jár el. Az Eufetv. 5. § (2) bekezdés a) pontja rendelkezik arról, hogy a hivatalbóli kezdeményező Hatóság vizsgálati feladat-és hatáskörei keretében vizsgálati eljárást folytathat, mely vizsgálati eljárása az Eufetv. 17. § (4) bekezdése szerint nem minősül közigazgatási hatósági eljárásnak. Az Ákr. szabályai ezért nem irányadók, az Ákr. 51. § ügyintézési határidőre vonatkozó előírásai nem alkalmazandók a hivatalbóli kezdeményező vizsgálati eljárására. Így nem foghat helyt, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdés b) pontja alkalmazása során a hivatalbóli kezdeményező vizsgálati eljárása lezárására irányadó határidő az Ákr. 51. § (1)-(2) bekezdés szerinti 60 nap, melytől számítandó a kezdeményezés benyújtására nyitva álló 90 napos határidő.

A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy a vizsgálati eljárására irányadó Eufetv. a vizsgálati eljárás, mint specifikus eljárás tekintetében külön eljárási határidőt nem állapít meg.

184. A fentiek alapján a 2.r. kérelmezett és az ajánlatkérő által vitatott Kbt. 152. § (2a) bekezdés b) pontjában foglalt hivatalbóli kezdeményezési határidő megtartott volt, a kezdeményezés benyújtása nem késett el.

185. A hivatalbóli kezdeményező vizsgálati eljárásában a 2.r. kérelmezett által az ügyféli jogainak gyakorlása körében tett előadása tekintetében a Döntőbizottság rögzíti, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a 2. r. kérelmezett által tudott volt, hogy vizsgálati eljárás van folyamatban, mivel a hivatalbóli kezdeményező tájékoztatás kéréssel fordult hozzá a vizsgálati eljárása során, melyben tájékoztatta a vizsgálati eljárás megindításról. A hivatalbóli kezdeményező tájékoztatás kérését a 2.r. kérelmezett átvette az átvételi igazolás szerint.

186. IV. A 2. r. kérelmezett hivatkozott a hivatalbóli kezdeményezői jogosultság hiányára, mivel a jogorvoslati eljárás tárgyát képező közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés nem lépett hatályba, így támogatást nem használtak fel, nem kezeltek a közbeszerzés során. Ezen eljárási kifogást az ajánlatkérő is előadta, rögzítette, hogy mivel a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés nem lépett hatályba, ezért a szerződésből uniós forrás nem került felhasználásra, emiatt nem sérültek az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodás vagy az Európai Unió pénzügyi érdekei.

187. A Döntőbizottság az alábbi jogszabályok figyelembevételére alapján ítélte meg a fenti eljárási kifogást:

A Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja szerint a Döntőbizottság hivatalból indított eljárását a következő szervezetek vagy személyek kezdeményezhetik, ha a feladatkörük ellátása során a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut tudomásukra:

o) az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben az Integritás Hatóság.

Az Eufetv. 24. § (4) bekezdése rögzíti, hogy az Integritás Hatóság a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja szerint kezdeményezheti a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárását, ha a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut a tudomására.

Az Eufetv. 89. §-ához fűzött Indokolás rögzítette:

A javaslat a Kbt. módosításával biztosítja, hogy a Hatóság elnöke is kezdeményezhesse a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból indított eljárását az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben. Az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzések alatt a Hatóság hatáskörét meghatározó törvényi rendelkezésekkel összhangban érteni kell a részben vagy egészben európai uniós forrásból megvalósuló vagy megvalósítani tervezett közbeszerzéseket.

188. A Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja több feltétel együttes fennállását követeli a hivatalbóli kezdeményező jogorvoslati eljárás kezdeményezéséhez. Ezen feltételek fennálltát megvizsgálva megállapítható, hogy valamennyi feltétel fennáll a hivatalbóli kezdeményező vonatkozásában.

A hivatalbóli kezdeményező akkor kezdeményezhet, ha feladatköre ellátása során jut tudomására a jogsértés. A benyújtott iratokból megállapítható, hogy a hivatalbóli

kezdeményező az ajánlatkérő TOP és GINOP uniós forrásból támogatott projektjei tekintetében indított vizsgálati eljárást, mely projektek körébe tartozott a hivatalbóli kezdeményezés tárgyát képező közbeszerzési eljárás is.

Fennáll azon feltétel is, hogy a Kbt.-be vagy felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut a hivatalbóli kezdeményező tudomására. A hivatalbóli kezdeményező hivatalbóli kezdeményezésében rögzítette az ajánlatkérő, továbbá az 1. r. és a 2. r. kérelmezett által megsértett közbeszerzési rendelkezéseket.

A felek között alapvetően azon feltétel fennállta vitatott, miszerint a közbeszerzési jogsértő magatartásnak az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben kell fennállnia.

Ennek fennállta is egyértelműen megállapítható, mivel a közbeszerzési eljárás ajánlati felhívása tartalmazta – többek között – a II.2.12. pontban, hogy a közbeszerzés európai uniós alapokból finanszírozott programmal kapcsolatos, mely projektnek száma GINOP-7.1.3-2015-2016-00005. A közbeszerzésre vonatkozó támogatási szerződés is 2017. november 28. napjától hatályban volt.

A Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja nem tartalmaz olyan feltételt, amelyre a 2. r. kérelmezett és az ajánlatkérő hivatkozik, nem vonja értékelési körébe a hivatalbóli kezdeményezői jogosultság megléte tekintetében a közbeszerzési eljárás alapján megkötött közbeszerzési szerződés hatályba lépését, teljesítését, az uniós forrás tényleges, teljes felhasználását, kizárólag az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzéssel összefüggőséget vár el, melynek fennállta egyértelműen megállapítható.

189. A Döntőbizottság rögzíti, hogy az Eufetv. 89. §-a teremtette meg a hivatalbóli kezdeményező kezdeményezői jogosultságát, melyhez fűzött törvényi indokolás szerint a Kbt. módosításával biztosítja, hogy az Integritás Hatóság elnöke is kezdeményezhesse a Döntőbizottság hivatalból indított eljárását az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekkel összefüggésben. Az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzések alatt az Integritás Hatóság hatáskörét meghatározó törvényi rendelkezésekkel összhangban érteni kell a részben vagy egészben európai uniós forrásból megvalósuló vagy *megvalósítani tervezett* közbeszerzéseket.”

A Fővárosi Törvényszék K. 703.769/2023/17. sz. ítélete [35] pontja rögzítette, az uniós forrásból megvalósuló közbeszerzéssel „összefüggésben” kitétel a Kbt. 144. § szerinti tartományra értelmezendő, felöleli a közbeszerzés elő- és utóéletét, vagyis a beszerzési igény kielégítése érdekében tett első, a közbeszerzési jog által szabályozott cselekményt, és az utolsó, a szerződéses jogviszony Kbt. által szabályozott és számonkérhető mozzanatait.

190. A fentiek alapján a Döntőbizottság megállapította, hogy a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja nem köti a hivatalbóli kezdeményező kezdeményezési jogát a közbeszerzési eljárás alapján megkötött közbeszerzési szerződés hatályba lépéséhez, teljesítéséhez, kizárólag az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzéssel összefüggőséget vár el. Az Eufetv. 89. §-ához fűzött törvényi indokolás szerint az európai uniós forrásból megvalósuló közbeszerzések alatt érteni kell a megvalósítani tervezett közbeszerzéseket is. Így az uniós forrásból megvalósuló közbeszerzéssel „összefüggésben” kitétel magában foglalja az uniós forrásból megvalósítani tervezett beszerzés érdekében lefolytatott közbeszerzés eljárást is, így a hivatalbóli kezdeményező kezdeményezési jogosultsága tárgyban esetben fennáll, így ezen eljárási kifogás alapján sincs helye a jogorvoslati eljárás megszüntetésének.

191. A fentiekén túlmenően az ajánlatkérő eljárásjogi hivatkozásai kapcsán, miszerint a közbeszerzési eljárását folyamatba épített ellenőrzést követően, az ellenőrző szervek támogató

tartalmú tanúsítványa alapján folytatta le, a Döntőbizottság rögzíti, hogy kialakult joggyakorlat alapján a folyamatba épített ellenőrzés és a támogató tartalmú tanúsítvány nem mentesíti az ajánlatkérőt a közbeszerzési eljárás jogszerű lefolytatásáért fennálló felelőssége alól, melyet a tanúsítvány is rögzít. Nem köti a Döntőbizottságot a folyamatba épített ellenőrzés során tett megállapítások.

192. A Döntőbizottság rögzíti továbbá, hogy a 2. kérelmezett indítványozta, hogy mivel a tárgyi közbeszerzési eljárás a Közbeszerzési Felügyeleti Főosztály folyamatba épített ellenőrzése alá esett, így a Döntőbizottság szerezzze be a Közbeszerzési Felügyeleti Főosztály ellenőrzésének teljes iratanyagát és tegye a 2.r. kérelmezett részére megismerhetővé.

A Döntőbizottság megállapította, hogy irreleváns jelen jogorvoslati eljárásban a Közbeszerzési Felügyeleti Főosztály ellenőrzése során keletkezett összes irat, az ellenőrzés releváns iratai rendelkezésre állnak. A Döntőbizottság más szerv eljárását nem vizsgálja, nem rendelkezik hatáskörrel a Közbeszerzési Felügyeleti Főosztály eljárásának vizsgálatára (Fővárosi Törvényszék K.703.769/2023/17. számú ítéletének 24. pontja szerint a kezdeményezőnek azt az eljárását, amelyet saját feladat- és hatáskörében végzett, melynek eredményeként a kezdeményezés mellett döntött, [...] nem vizsgálhatja), így a Közbeszerzési Felügyeleti Főosztály ellenőrzési eljárásának teljes iratanyagára nincs szükség a jogorvoslati eljárásban. Ez nem hat ki a 2.r. kérelmezett jogainak gyakorlására, azt nem korlátozza.

193. Az 1.r. kérelmezett sérelmezte, hogy a hivatalbóli kezdeményező több ízben megváltoztatta hivatkozásait, kezdeményezését.

A Döntőbizottság ezen hivatkozást nem látta megalapozottnak, a hivatalbóli kezdeményezésben a kezdeményező négy kezdeményezési elemet jelölt elem, ezeket nem változtatta az észrevételei benyújtása során. A 2. kezdeményezési elem kapcsán hivatkozott egy újabb bizonyítékra, de észrevételei összefüggőek, követhetők voltak.

194. A Döntőbizottság ezt követően a hivatalbóli kezdeményezésben foglaltakat érdemben vizsgálta.

195. A hivatalbóli kezdeményező 1. kezdeményezési elemében az ajánlatkérő Kbt. 61. § (4) bekezdésének megsértését állította, mert az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárásában nem biztosította legalább az útépités és a rekreációs központ tekintetében a részajánlattételt.

196. A 1. kezdeményezési elem megítélése kapcsán a Döntőbizottság az alábbi előírásokra volt figyelemmel:

A Kbt. 50. § (2) bekezdés k) pontja szerint a közbeszerzési eljárást megindító felhívás tartalmazza különösen a részajánlattétel lehetőségét vagy annak kizárását. Ha részajánlat tételére lehetőség van, tájékoztatást arról, hogy egy vagy több, vagy valamennyi részre lehet-e ajánlatot tenni, valamint arról, hogy korlátozva van-e az egy ajánlattevőnek odaítélhető szerződésrészek száma. A részajánlat tételének kizárása esetén ennek indokait.

A Kbt. 61. § (4) bekezdése szerint az ajánlatkérő köteles megvizsgálni, hogy a beszerzés tárgyának jellege és a szerződéshez kapcsolódó további körülmények lehetővé teszik-e a közbeszerzés egy részére történő ajánlattételt. Ha az ajánlatkérő nem biztosítja a részekre történő ajánlattételt, az eljárást megindító felhívásban köteles megadni ennek indokát.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014. február 26-i 2014/24/EU IRÁNYELVE (a továbbiakban: 2014/24/EU Irányelv) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről Preambuluma szerint:

(78) A közbeszerzésnek igazodnia kell a kkv-k igényeihez. [...] E célból, illetve a verseny fokozása érdekében az ajánlatkérő szerveket ösztönözni kell mindenekelőtt a közbeszerzések részekre bontására. A részekre bontás végezhető mennyiségi alapon, amikor is az egyedi közbeszerzések nagyságának meghatározásakor jobban figyelembe veszik a kkv-k kapacitását, vagy minőségi alapon, a különböző érintett ágazatoknak és szakosításoknak megfelelően, amikor az egyedi közbeszerzések tartalmát igazítják erőteljesebben a specializálódott kkv-szektorokhoz, vagy a különböző egymást követő projektszakaszok alapján. [...]

Amennyiben az ajánlatkérő szerv úgy határoz, hogy nem volna célszerű a közbeszerzést részekre bontani, az egyedi jelentésben vagy a közbeszerzési dokumentumokban meg kell jelölni az ajánlatkérő szerv döntésének főbb okait. Ilyen ok lehet például, ha az ajánlatkérő szerv úgy ítéli meg, hogy a részekre osztás a verseny korlátozásával járhat, vagy fennáll annak a kockázata, hogy a szerződés teljesítése technikailag túlságosan bonyolult vagy túlságosan drága lesz, vagy az egyes részeket elnyerő különböző szerződő felek szükséges koordinálása súlyosan veszélyeztetheti a szerződés megfelelő teljesítését.

A becsült érték számítása, a részekre bontás tilalma és a beszerzési igények mesterséges egyesítése tárgyában (2021.09.30) a Közbeszerzési Hatóság keretében működő Tanács útmutatója rögzíti, hogy:

„európai uniós forrásból megvalósuló beszerzések esetében fokozott audit kockázatot jelent, ha az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárásban olyan beszerzési igényeket kíván egységes szerződésben megvalósítani, amelyek szorosan nem kapcsolódnak egymáshoz. Ennek oka, hogy az ilyen szerződések teljesítésére csak korlátozott számú, jellemzően széles körű kapacitásokkal rendelkező gazdasági szereplő lehet alkalmas, ennek következtében a beszerzési igények ily módon történő megvalósítása korlátozza a versenyt, illetve a kis- és közepes vállalkozások közbeszerzésekbe való bekapcsolódását. Ezen beszerzések esetében a Közbeszerzések Tanácsa hangsúlyozza, hogy az ajánlatkérőnek minimálisan a részekre történő ajánlattétel lehetőségét kell biztosítani az egyes beszerzési igények tekintetében.”

A Közbeszerzési Hatóság Elnökének közleménye (2024.02.22.) „I. A részajánlattétel biztosításával összefüggő indokolási kötelezettség vizsgálata” című pontja rögzíti, hogy „a részajánlattétel kizárására vonatkozó indokolás jogszerűségének, hogy az objektív, az adott beszerzés egyedi jellemzőihez igazodó, az adott eljárásra vonatkozó alátámasztást jelenítsen meg, hiszen ez felelhet meg a törvényben foglalt kötelezettségnek. A beszerzés tárgyától függetlenül, univerzálisan, akár több eljárásban sztenderdként használt érvrendszer nem alkalmas a Kbt. 61. § (4) bekezdésében foglalt kötelezettség teljesítésére.”

„Fontos kiemelni, hogy a Kbt. 61. § (4) bekezdésének való megfelelés nem önmagában az indokolási kötelezettség formális megtörténtéből, hanem az indokolási kötelezettség ajánlatkérő általi jogszerű, valós tartalmú teljesítéséből áll elő. Az ajánlatkérőnek konkrét és objektív tényadatokkal, számításokkal, elemzésekkel dokumentáltan is valószínűsíteni kell annak tényét, hogy a részajánlattétel biztosítása nem egyeztethető össze a gazdasági, műszaki ésszerűség kritériumával.”

197. A Döntőbizottság a vizsgálata kapcsán rögzíti, hogy a közbeszerzési eljárás során az ajánlatkérőnek törekednie kell arra, hogy minél nagyobb számú ajánlattevő tudjon részt venni és ajánlatot tenni a közbeszerzési eljárásban, a verseny minél szélesebb körű biztosítását kell

megcéloznia az ajánlatkérőnek. Ezen célt szem előtt tartva kell megvizsgálni, hogy az adott közbeszerzési eljárásban biztosítható-e a részajánlattétel lehetősége.

198. A 2014/24/EU Irányelvvel összhangban megalkotott Kbt. 61. § (4) bekezdése az ajánlatkérő számára kettős vizsgálati kötelezettséget ír elő a részajánlattétel biztosítása vagy annak kizárása során. A közbeszerzési eljárás előkészítése során az ajánlatkérőnek először meg kell vizsgálnia, hogy a közbeszerzés tárgyának jellege lehetővé teszi-e a részajánlattétel biztosítását. Amennyiben a beszerzés tárgyára tekintettel objektíve lehetséges a részajánlattétel, azt vizsgálja az ajánlatkérő, hogy a szerződéshez kapcsolódó további körülmények miatt milyen módon célszerű a részajánlattétel biztosítása. A 2014/24/EU Irányelv Preambuluma szerint a részekre bontás vagy mennyiségi alapon, vagy minőségi alapon, vagy különböző egymást követő projekt szakaszok alapján végezhető.

199. A tárgyban közbeszerzési eljárás vizsgálata során a Döntőbizottság megállapította, hogy a közbeszerzés tárgya, a műszaki leírásban foglaltak és a kiviteli tervek alapján fennáll a lehetőség a részajánlattétel biztosítására. A közbeszerzési eljárás tárgyát és a műszaki leírásban az építési feladatokat úgy írta elő az ajánlatkérő, hogy külön bontotta, külön ismertette az út, parkoló építési feladatokat és külön jelölte meg a rekreációs központ kapcsán végzendő építési feladatokat. Így ezen két csoportra osztott, az út, parkoló építési és a rekreációs központ kapcsán végzendő építési feladatok tekintetében fennállt a részajánlattétel lehetősége.

A Döntőbizottság nem látta megalapozottnak az ajánlatkérő által a részajánlattétel kizárása körében az ajánlati felhívásban előadott indokait. Nem látta indokoltnak a Döntőbizottság az út, parkoló építési és a rekreációs központ kapcsán végzendő külön építési feladatok tekintetében az egymásra épülő munkafolyamatokra (építési, épületgépészeti, épületvillamossági feladatok időbeli és fizikai összefüggése, valamint a kapcsolódó építmények szerkezeti összefüggése) való hivatkozást, ezek mibenlétét az ajánlatkérő ajánlati felhívásban tett indokolása sem tartalmazta. A műszaki leírás sem tartalmaz az út, parkoló építési és a rekreációs központ kapcsán végzendő építési feladatok tekintetében összefüggő, egymásra épülő feladatokat, munkafolyamatokat.

Azon indokot sem találta megalapozottnak a Döntőbizottság, hogy az építési terület egy irányból közelíthető meg. A műszaki specifikációban szerepeltetett Villamosenergia Kiviteli Terve SZV 18_01. számú, 2018. 02. 23. dátumú helyszínrajzi tervlapon ábrázoltak szerint és a Talajvizsgálati jelentés 2017/223. számú, 2017. december dátumú Helyszínrajzon ábrázoltak szerint az építési terület két helyről feltárt, két útról is megközelíthető.

Az ajánlati felhívásban adott indokolás nem ismerteti, hogy részajánlattétel esetén miért lenne a szerződés teljesítése technikailag túlságosan bonyolult vagy túlságosan drága, vagy az egyes részeket elnyerő különböző szerződő felek szükséges koordinálása hogyan veszélyezteteti súlyosan a szerződés megfelelő teljesítését, ahogy a 2014/24/EU Irányelv rögzíti a részajánlattétel biztosításának korlátjaként.

200. Az ajánlatkérő az ajánlati felhívás II.1.6) pontjában nem rögzített konkrét műszaki vagy egyéb szempontokat, akadályokat, amelyek az út, parkoló építési és a rekreációs központ kapcsán végzendő külön építési feladatok tekintetében a részajánlattétel biztosításának tényleges akadályát jelentené. Az ajánlatkérő az ajánlati felhívásban a részajánlattétel biztosításának kizárása körében nem hivatkozott közbeszerzés specifikus, kifejezetten a tárgyban beszerzésre irányadó olyan körülményekre, amelyek alátámasztanák a részajánlattétel lehetőségének a kizárását.

201. A fentiek alapján a Döntőbizottság megállapította, hogy az ajánlatkérő az ajánlati felhívásban a részajánlattétel biztosításának kizárása körében megjelölt indokok nem támasztották alá a tárgybani közbeszerzési eljárásban a részajánlattétel lehetőségének a kizárását. Az ajánlatkérő így nem megalapozottan zárta ki a részekre történő ajánlattételt megsértve ezzel a Kbt. 61. § (4) bekezdésében foglaltakat.

202. A hivatalbóli kezdeményező 2. kezdeményezési elemében előadta, hogy az 1.r. és 2.r. kérelmezettek megsértették a Kbt. 2. § (1) bekezdését, mert a verseny tisztaságát sértő magatartást folytattak az ajánlattétel során.

203. A Döntőbizottság elsődlegesen a 2. r. kérelmezett kifogása kapcsán rögzíti, hogy alapelvi jogsértés megállapítását is lehet kezdeményezni. Tárgybani esetben a sérelmezett kérelmezetti magatartás kapcsán nincs a Kbt.-ben a jogsértést konkrétan megjelölő tételesjogi jogszabályhely, hanem jelen esetben az alapelvi jogsértés jelöli meg a kérelmezetti jogsértő magatartást, a verseny tisztaságát sértő magatartást.

Amennyiben tételesjogi jogsértés mellett állítunk alapelvi jogsértést, akkor szükséges többlettényállás ahhoz, hogy a tételesjogi jogsértés megállapítása mellett alapelvi jogsértés is megállapításra kerüljön.

Így nincs akadálya annak, hogy a hivatalbóli kezdeményező alapelvi jogsértés megállapítását kezdeményezze a kérelmezettekkel szemben.

204. A Kbt. 2. § (1) bekezdése szerint a közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő köteles biztosítani, a gazdasági szereplő pedig tiszteletben tartani a verseny tisztaságát, átláthatóságát és nyilvánosságát.

205. A Döntőbizottság megvizsgálta az 1.r. kérelmezett és 2.r. kérelmezett ajánlatát és tényként állapítható meg, a felek sem vitatták, hogy az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett ugyanazt a kapacitást nyújtó szervezetet (Játszópark Kft.) vonta be az M1.c. referencia műszaki, illetve szakmai alkalmassági feltétel igazolására, továbbá ugyanazt a kapacitást nyújtó szervezetet (Hobor-Konstrukt Mérnöki és Szolgáltató Bt.) vonta be az M2.1. szakember műszaki, illetve szakmai alkalmassági feltétel igazolására.

Az is egyértelműen megállapítható, hogy az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett által az ajánlatukban benyújtott költségvetéshez kapcsolódó dokumentumok mentése egymáshoz nagyon közeli időpontokban történt:

Az 1.r. kérelmezett ajánlatában a Költségvetés.pdf mappában lévő összes fájl mentése 2021.06.15-én 17:31-től 17:44-ig történt, a 2.r. kérelmezett ajánlatában a Főösszesítő fájl mentése 2021.06.15-én 17:45:55-kor történt.

Ezen fenti megállapítások könnyen, az ajánlat áttekintése során megtehetőek, szembetűnők.

Ezek egyértelműen felvetik az ajánlattevők, az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett együttműködését az ajánlattétel során.

206. Ezen megállapítások következményeként az ajánlatkérőt a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdésben előírt bírálati kötelezettsége körében mindenképpen terheli egy alaposabb vizsgálati kötelezettség ezen ajánlatok, az 1.r. kérelmezett és a 2. r. kérelmezett ajánlatainak vizsgálata körében. Ha az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett ajánlataiban lévő iratok tulajdonságait ellenőrizzük, akkor megállapítható, hogy az 1.r. kérelmezett ajánlatában több olyan igazolás, nyilatkozat szerepel, amik esetében a dokumentumok szerzője a 2.r. kérelmezett:

	Dokumentum, fájl	1. r. kérelmezett ajánlata	2. r. kérelmezett ajánlata
1.	alairasicimpeldanyborsoistvan.pdf (a B Terv Baranya Kft. ajánlatában B. I. alairasi cimpeldány.pdf)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozva: 2020.08.30. 19:45:47	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozva: 2020.08.30. 19:45:47
2.	bizonyitvany1hornunglaszlo.pdf (ezen dokumentum nem került benyújtásra a B Terv Baranya Kft. ajánlatában)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozva: 2021.02.26. 17:42:09	Ezen szakember nem került bemutatásra az ajánlattevő által az alkalmasság igazolása körében
3.	bizonyitvany2hornunglaszlo.pdf (ezen dokumentum nem került benyújtásra a B Terv Baranya Kft. ajánlatában)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozva: 2021.02.26. 17:41:49	
4.	diplomaborsoistvan.pdf (a B Terv Baranya Kft. ajánlatában diploma.bmp)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozva: 2021.02.26. 17:39:48	Az adott dokumentum nem PDF formátumban került benyújtásra, amely nem tartalmaz metaadatokat
5.	Hobor nyilatkozat1.pdf (a B Terv Baranya Kft. ajánlatában nyilatkozat.pdf)	Szerző: B Terv Baranya Kft Dokumentum létrehozva: 2021.06.15. 17:59:49	Szerző: hiányzik Dokumentum létrehozva: 2021.06.14. 17:48:06

Az ajánlatban benyújtott iratok, nyilatkozatok fenti irányú ellenőrzése könnyen megtehető, az irat megnyitását követően a „Fájl” menüben „Tulajdonságok”-ra kattintva ellenőrizhető a dokumentum szerzője, létrehozásának ideje és egyéb adatok (együtt metaadatok). Nem igényel informatikai szaktudást.

207. Azon tény, hogy az 1.r. kérelmezett ajánlatában több olyan igazolás, nyilatkozat szerepel, aminek a szerzője a 2.r. kérelmezett, szintén azt támasztja alá, igazolja, hogy az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett együttműködött az ajánlattétel során. Ezen adat, körülmény a Döntőbizottság álláspontja szerint önállóan is elegendő ahhoz, hogy a kérelmezettek ajánlattétel során való együttműködése megállapítható legyen és az ajánlatkérő számára kötelezettség keletkezzen az érintett ajánlatok érvénytelenné nyilvánítására. A verseny tisztaságának biztosítása a közbeszerzési eljárások egyik legfontosabb követelménye, alapelve.

208. A kérelmezettek együttműködését tovább alátámasztja az is, hogy ugyanazon típusú szkennelő alkalmazás (secPdfProducer) segítségével került beolvasásra (a tényállásban megjelölt) számos irat, nyilatkozat, dokumentum az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett ajánlatában. Ezen adat is az irat megnyitását követően a „Fájl” menüben „Tulajdonságok”-ra kattintva ellenőrizhető.

És az sem hagyható figyelmen kívül az összes körülmény értékelését figyelembe véve, hogy az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett az ajánlatkérő több közbeszerzési eljárásában hasonló módon működhetett együtt.

209. A fenti tények összességében, egymást erősítve olyan bizonyítékként értékelendők, amelyek igazolják, és amelyek alapján megállapítható, hogy az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett tárgybani közbeszerzési eljárásban nem egymástól függetlenül jártak el, az ajánlatuk összeállítása, azok kialakítása során egymással kapcsolatban álltak, így befolyásolták a közbeszerzési eljárás eredményét, megsértve ezzel a verseny tisztaságát.

210. A Döntőbizottság az ajánlatkérő előadásával szemben osztotta a hivatalbóli kezdeményező azon hivatkozását, hogy a jogszabályok kifejezetten metaadat ellenőrzési kötelezettséget nem írnak elő, azonban amikor a közbeszerzési eljárásban, a benyújtott két ajánlatban azonos vagy hasonló tartalmú ajánlattételi körülmények állnak fenn, az ajánlatkérőnek fokozott körültekintéssel kell elvégeznie a bírálatot. Az ajánlatban szereplő dokumentumok tulajdonságainak (metaadatainak) ellenőrzése nem igényel informatikai szaktudást, ahogy a Döntőbizottság a fentiekben bemutatta ennek módját.

211. A Döntőbizottság nem tartotta megalapozottnak az 1. r. kérelmezettnek egy fájl szerzőjére vonatkozó hivatkozásait a fájl létrehozása, átdolgozása esetére az ajánlatában szereplő 2.r. kérelmezett által készített iratok alátámasztása vonatkozásában, mivel az érintett, táblázatban szereplő (1-4.) fájlok nem szerkesztett dokumentumok voltak, hanem kapacitást nyújtó szervezetre vonatkozó dokumentumok, aláírási címpéldány, szakember bizonyítványok, diplomák, melyek papír alapon kiadott okiratoknak a szkennelt példányai voltak. Ezek a dokumentumok a Hobor-Konstrukt Bt. és H. L. kapacitást nyújtó szervezeteknek a birtokában voltak, mivel ezek szakembereire vonatkozó dokumentumokat foglalnak magukban.

212. A fenti táblázatban megjelölt iratok, melyek szerzője a 2.r. kérelmezett volt és az 1.r. kérelmezett nyújtott be az ajánlatában, két, egymástól független gazdasági szereplőhöz kötődött, a Hobor-Konstrukt Bt.-hez (a táblázat 1., 4., 5. sz. irata) és H.L. Ev. szakemberhez (a táblázat 2., 3.sz. irata), akiket az 1.r. kérelmezett az alkalmasság igazolása körében megjelölt az ajánlatában. A közbeszerzési eljárás iratai alapján nem helytálló az 1.r. kérelmezett azon előadása, hogy H. L. szakember a Hobor-Konstrukt Bt.-hez köthető szakember, az 1.r. kérelmezett ajánlatában szereplő nyilatkozatok, adatok alapján H. L. egyéni vállalkozó, ilyen értelemben független a Hobor-Konstrukt Bt.-től.

213. Annak magyarázatául, hogy miért a 2.r. kérelmezett a szerzője a fenti táblázatban szereplő dokumentumoknak, melyet az 1.r. kérelmezett az ajánlatában benyújtott, előadták a kérelmezettek, hogy azon dokumentumok ugyanazon kapacitásnyújtó szervezetektől származnak, amellyel a 2.r. kérelmezett szoros alvállalkozói együttműködésben állt. A Hobor-Konstrukt Bt. kapacitásnyújtó nyilatkozatát benyújtották, mely szerint az általa az ajánlattételhez biztosított dokumentumok a 2. r. kérelmezett eszközein kerültek szkennelésre, és az így elkészült fájlokat küldte meg az ajánlat összeállításához 1. r. kérelmezett részére.

Ezen előadást a Döntőbizottság nem fogadta el, mivel a kérelmezettek nem egybehangzó, következetes előadásokat tettek a dokumentumok készítése tekintetében, továbbá a Hobor-Konstrukt Bt. nyilatkozata H.L. Ev. szakemberhez kötődő iratok (a táblázat 2., 3.sz. irata) készítését nem magyarázza meg.

Továbbá a táblázatban 1. és 4. sz. dokumentum azonos tartalommal került benyújtásra (hiszen az aláírási címpéldányról és a végzettséget igazoló okiratról készült digitális másolatok), továbbá azok létrehozásának dátumai korábbiak, mint a közbeszerzési eljárás megindítása. A Hobor-Konstrukt Bt. nyilatkozata (5. sz. dokumentum) ugyanakkor jelen jogorvoslat tárgyát képező közbeszerzési eljárás ajánlattételi határideje (2021.06.16.) előtti napokban kerültek digitalizálásra a két fájl metaadatai alapján, ezen dokumentum tartalma eltérő (mivel eltérő ajánlattevők számára készültek). Így a dokumentumoknak a Hobor-Konstrukt Bt. kapacitásnyújtó által a 2. r. kérelmezett eszközein való szkennelése három jelentősen eltérő időpontban merült fel, a Hobor-Konstrukt Bt. nyilatkozata (a táblázat 5. sz. dokumentuma) a tárgybani közbeszerzési eljárás ajánlattételi határideje előtti napokban kerültek digitalizálásra a két fájl metaadatai alapján, így megállapítható, hogy nemcsak a múltban működtek együtt a kérelmezettek, hanem közvetlenül a közbeszerzési eljárás ajánlattételi határideje előtti időben is.

214. A Döntőbizottság a kérelmezettek által, a táblázatban szereplő iratok szerzőjének azonossága kapcsán előadott magyarázatát, a Hobor-Konstrukt Bt. nyilatkozatában foglaltakat nem tartja elfogadhatónak a fentiekben előadottak alapján, miszerint az nem ad magyarázatot a H. L. Ev. szakemberhez kötődő iratok (a táblázat 2., 3. sz. irata) szerzőségének azonosságára, továbbá a táblázatban szereplő érintett iratok egymástól jelentősen eltérő időpontban kerültek digitalizálásra a Hobor-Konstrukt Bt. által a 2.r. kérelmezett eszközén, így életszerűtlen a kérelmezettek által előadottak és a Hobor-Konstrukt Bt. nyilatkozatában foglaltak.

A fentiek mellett a Döntőbizottság osztotta a hivatalbóli kezdeményező által tett megállapításokat, miszerint:

Az 1. r. kérelmezett a Hobor-Konstrukt Bt. nyilatkozatait két dokumentumként nyújtotta be: az első fájl (Hobor nyilatkozat1.pdf) digitálisan, fizikai szkennelés nélkül került elkészítésre a szerkeszthető formátumú szöveges dokumentum alapján tekintettel arra, hogy a PDF metaadatai szerint a dokumentum létrehozója a Microsoft: „Print to PDF” alkalmazás. Ezen fájl tartalmazza 2. r. kérelmezett nevét szerzőként. Ez tehát ellentmond azon kérelmezetti állításnak, miszerint a dokumentumok szkenneléséhez a 2. r. kérelmezett szkennelő eszközeit vette igénybe, mivel a dokumentum nem került fizikailag szkennelésre. Az megállapítható ugyanakkor, hogy ezen dokumentumot – mivel az szerkeszthető formátumú fájl alapján került generálásra – 2. r. kérelmezett számítógépén véglegesítették.

Az, hogy a 2. r. kérelmezett a saját számítógépének használatát engedte volna át egy alvállalkozójának (a kapacitásnyújtónak), valószínűtlennek tekinthető.

215. A Döntőbizottság a 2.r. kérelmezett által benyújtott selejtezési jegyzőkönyvet nem vizsgálta, mivel a 2.r. kérelmezett nem fűzött hozzá indokolást, hogy az hogy kapcsolódik tárgybani ügyhöz, továbbá az 1.r. kérelmezett rögzítette, hogy tárgybani eljárásban azon irat irreleváns, az egy másik eljáráshoz kapcsolódik.

216. A Döntőbizottság a fenti tények és megállapítások alapján, a bizonyítékok összességében történő értékelése alapján megállapította, hogy az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett az ajánlatuk összeállítása során nem egymástól függetlenül jártak el, hanem kapcsolatban voltak, együttműködtek az ajánlattétel során, ezzel a közbeszerzési eljárás

eredményét befolyásolják, mellyel az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett megsértették a verseny tisztaságát, a Kbt. 2. § (1) bekezdését.

217. A Döntőbizottság rögzíti még, hogy a 2.r. kérelmezett bizonyítási indítványát, tanúk, a közös kapacitást nyújtó szervezetek vezetőinek meghallgatását nem ítélte szükségesnek a tényállás tisztázásához. A döntéshozatalhoz elegendőek voltak a rendelkezésre álló adatok. Az igazságügyi informatikai szakértő kirendelését sem ítélte szükségesnek, különleges informatikai szakértelem a Döntőbizottság szerint tárgybani ügy megítéléséhez nem volt szükséges figyelemmel arra is, hogy a Döntőbizottság eljáró tanácsának egyik tagja felsőfokú informatikai végzettséggel rendelkező szakmai biztos. A Döntőbizottság ezen túlmenően figyelemmel arra, hogy a közbeszerzés tárgya építési beruházás, így a jogorvoslati eljárás során eljáró tanács munkáját egy felsőfokú építészmérnök végzettségű szakmai biztos is segítette.

218. A Döntőbizottságnak a 3. kezdeményezési elem tekintetében abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az ajánlatkérő megsértette-e a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdését, a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontját, a 75. § (1) bekezdés b) pontját és 75. § (2) bekezdés c) pontját.

219. A Döntőbizottság a 3. kezdeményezési elem vizsgálata során az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel.

A Kbt. 69. § (1) bekezdése szerint az ajánlatok és részvételi jelentkezések elbírálása során az ajánlatkérőnek meg kell vizsgálnia, hogy az ajánlatok, illetve részvételi jelentkezések megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek.

A Kbt. 69. § (2) bekezdése szerint az ajánlatkérő köteles megállapítani, hogy mely ajánlat vagy részvételi jelentkezés érvénytelen, és hogy van-e olyan gazdasági szereplő, akit az eljárásból ki kell zárni. Az ajánlatkérő a bírálat során az alkalmassági követelmények, a kizáró okok és a 82. § (5) bekezdése szerinti kritériumok előzetes ellenőrzésére köteles az egységes európai közbeszerzési dokumentumba foglalt nyilatkozatot elfogadni, valamint minden egyéb tekintetben a részvételi jelentkezés és az ajánlat megfelelőségét ellenőrizni, szükség szerint a 71–72. § szerinti bírálati cselekményeket elvégezni.

A Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja szerint az ajánlat vagy a részvételi jelentkezés érvénytelen, ha egyéb módon nem felel meg az ajánlati, ajánlattételi vagy részvételi felhívásban és a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek, ide nem értve a részvételi jelentkezés és az ajánlat ajánlatkérő által előírt formai követelményeit.

A Kbt. 75. § (1) bekezdés b) pontja szerint eredménytelen az eljárás, ha kizárólag érvénytelen ajánlatot vagy részvételi jelentkezést nyújtottak be.

A Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontja szerint az ajánlatkérő eredménytelenné nyilváníthatja az eljárást, ha valamelyik ajánlattevő vagy részvételre jelentkező az eljárás tisztaságát vagy a többi ajánlattevő, illetve részvételre jelentkező érdekeit súlyosan sértő cselekményt követ el.

220. Az ajánlatkérő kötelessége, hogy a beérkezett ajánlatokat előbb a Kbt. 69. § (1) bekezdése alapján vizsgálja meg, és ezt követően, amennyiben fennállnak a feltételei, úgy a 69. § (2) bekezdése szerint állapítsa meg az ajánlat érvénytelenségét.

221. Az ajánlatkérő kötelezettsége az is, hogy amennyiben annak felételei fennállnak, úgy a közbeszerzési eljárást nyilvánítsa eredménytelenné.

222. A kezdeményező álláspontja szerint az ajánlatkérő azáltal sértette meg a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdéseit, hogy a 2. kezdeményezési elemben kifejtett kérelmezetti jogsértést nem vette figyelembe a bírálata során, amely jogsértésre tekintettel mind a két kérelmezett esetében az ajánlatukat érvénytelenné kellett volna nyilvánítani a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján.

223. A kezdeményező kiemelte, hogy abban az esetben, ha jogszerűen járt volna el az ajánlatkérő, úgy nem maradt volna a tárgyi közbeszerzési eljárás bírálati szakaszában érvényes ajánlat, így a közbeszerzési eljárást a Kbt. 75. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontja szerint eredménytelenné kellett volna nyilvánítani, amit jogellenes módon nem tett meg.

224. Az ajánlatkérő a kezdeményezési elemmel kapcsolatban kiemelte, hogy álláspontja szerint az ajánlatok bírálata során kellő részletességgel vizsgálta meg a beérkezett ajánlatokat. A fentieket támasztja alá az a tény is, hogy az ellenőrző hatóság a közbeszerzési eljárás utóellenőrzése során jogsértést nem tárt fel. A kezdeményező ezzel szemben olyan mélységében vizsgálta a közbeszerzési eljárást, amely az ajánlatkérőtől nem várható el kellő szakértelem, valamint kapacitás hiányában. A bírálat során nem merült fel versenyjogi jogszabálysértés, így az érvénytelenné nyilvánítás fel sem merülhetett.

225. A Döntőbizottság rögzíti, hogy fenntartja a 2. kezdeményezési elemben kifejtetteket, azt jelen kezdeményezési elem során nem kívánja megismételni.

226. A Döntőbizottság rámutat, hogy a 2. kezdeményezési elemben megállapított kérelmezetti jogsértést az ajánlatkérőnek észlelnie kellett volna a bírálata során, amennyiben a bírálatát kellő mélységgel végezte volna el, tekintettel arra, hogy a 2. kezdeményezési elemben a kérelmezettek terhére megállapított jogsértés nem egy tény alapján, hanem több, egymással összefüggő, a kellő ellenőrzés során kiszűrhető okokból tevődött össze.

227. A Döntőbizottság a fentiek alapján nem osztja az ajánlatkérő álláspontját a tekintetben, hogy az ajánlatkérő által elvárt mélységben végezte volna el a bírálatát. A szakértelem és a kapacitás biztosítása az ajánlatkérő felelőssége, annak hiányára alappal nem hivatkozhat.

228. A Döntőbizottság rögzíti, hogy amennyiben az ajánlatkérő megfelelő módon bírálta volna el a kérelmezettek ajánlatát, úgy észlelte volna azt, hogy a kérelmezettek esetében megállapítandó a 2. kezdeményezési elemben megállapított jogsértés, és erre tekintettel a kérelmezettek ajánlatait a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján érvénytelennek kellett volna nyilvánítani. Amennyiben így járt volna el az ajánlatkérő, abban az esetben, mivel nem volt több ajánlattevő az 1.r. és a 2.r. kérelmezetten kívül a tárgyi közbeszerzési eljárás a Kbt. 75. § (1) bekezdés b) pontja alapján eredménytelennek kellett volna nyilvánítani.

229. A Döntőbizottság rámutat, hogy álláspontja szerint jelen esetben az ajánlatkérő terhére nem állapítható meg az, hogy megsértette a Kbt. 75. § (2) bekezdés c) pontját, tekintettel arra, hogy a jogszabályhely szerint ez az eredménytelenségi ok nem kötelezően alkalmazandó, hanem csak az ajánlatkérő döntése alapján alkalmazható. Amennyiben az ajánlatkérő a fentiekben kifejtettek szerint a jogszerűen elvégzett bírálata során eljutott volna a 2. kezdeményezési elemben megállapított kérelmezetti jogsértésekhez, és azt meg is állapítja, abban az esetben sem lett volna köteles ezen eredménytelenségi okot alkalmazni a közbeszerzési eljárás eredménytelenségének megállapításakor, elegendő lett volna a Kbt. 75. § (1) bekezdés b) pontja szerint az eljárást eredménytelennek nyilvánítani.

230. A Döntőbizottság a fentiek alapján a 3. kezdeményezési elem tekintetében megállapította, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdését, valamint a Kbt. 75. § (1) bekezdés b) pontját.

231. A Döntőbizottságnak a 4. kezdeményezési elem tekintetében abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az ajánlatkérő megsértette-e a Kbt. 36. § (2) bekezdését.

232. A Döntőbizottság a 4. kezdeményezési elem vizsgálata során az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel.

A Kbt. 2. § (1) bekezdése szerint:

(1) A közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő köteles biztosítani, a gazdasági szereplő pedig tiszteletben tartani a verseny tisztaságát, átláthatóságát és nyilvánosságát.

A Kbt. 36. § (2) bekezdése szerint:

(2) Amennyiben az ajánlatkérő az adott közbeszerzési eljárás során a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. §-a, vagy az EUMSZ 101. cikke szerinti rendelkezések nyilvánvaló megsértését észleli vagy azt alapos okkal feltételezi, köteles azt – a Tpv. bejelentésre vagy panaszra vonatkozó szabályai szerint – jelezni a Gazdasági Versenyhivatalnak.

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 11. §-a szerint

(1) Tilos a vállalkozások közötti megállapodás és összehangolt magatartás, valamint a vállalkozások egyesülési jog alapján létrejött szervezetének, köztestületének, egyesülésének és más hasonló szervezetének (a továbbiakban együtt: vállalkozások társulása) a döntése (a továbbiakban együtt: megállapodás), amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet, illetve fejt ki. Nem minősül ilyennek a megállapodás, ha egymástól nem független vállalkozások között jön létre.

(2) Ez a tilalom vonatkozik különösen:

a) a vételi vagy az eladási árak, valamint az egyéb üzleti feltételek közvetlen vagy közvetett meghatározására;

b) az előállítás, a forgalmazás, a műszaki fejlesztés vagy a befektetés korlátozására vagy ellenőrzés alatt tartására;

c) a beszerzési források felosztására, illetve a közülük való választás lehetőségének korlátozására, valamint az üzletfelek meghatározott körének valamely áru beszerzéséből történő kizárására;

d) a piac felosztására, az értékesítésből történő kizárásra, az értékesítési lehetőségek közötti választás korlátozására;

e)

f) a piacra lépés akadályozására;

g) arra az esetre, ha azonos értékű vagy jellegű ügyletek tekintetében az üzletfeleket megkülönböztetik, ideértve olyan árak, fizetési határidők, megkülönböztető eladási vagy vételi feltételek vagy módszerek alkalmazását, amelyek egyes üzletfeleknek hátrányt okoznak a versenyben;

h) a szerződéskötés olyan kötelezettségek vállalásától történő függővé tételére, amelyek természetüknél fogva, illetve a szokásos szerződési gyakorlatra figyelemmel nem tartoznak a szerződés tárgyához.

(3) Azokat a jogkövetkezményeket, amelyeket e törvény az (1) bekezdésben meghatározott tilalom megszegéséhez fűz, együttesen kell alkalmazni a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényben (a továbbiakban: Ptk.) a jogszabályba ütköző szerződésre előírt jogkövetkezményekkel.

AZ EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉS ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ MŰKÖDÉSÉRŐL SZÓLÓ SZERZŐDÉS (2010/C 83/01 - EUMSZ) 101. cikk (az EK Sz. korábbi 81. cikke) szerint:

(1) A belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, és amelynek célja vagy hatása a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, így különösen:

a) a beszerzési vagy eladási árak, illetve bármely egyéb üzleti feltétel közvetlen vagy közvetett rögzítése;

b) a termelés, az értékesítés, a műszaki fejlesztés vagy a befektetés korlátozása vagy ellenőrzése;

c) a piacok vagy a beszerzési források felosztása;

d) egyenértékű ügyletek esetén eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek;

e) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.

(2) Az e cikk alapján tiltott megállapodás vagy döntés semmis.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásától azonban el lehet tekinteni az olyan esetekben, amikor

- vállalkozások közötti megállapodás vagy megállapodások csoportja;

- vállalkozások társulásai által hozott döntés vagy döntések csoportja;

- összehangolt magatartás vagy összehangolt magatartások csoportja

hozzájárul az áruk termelésének vagy forgalmazásának javításához, illetve a műszaki vagy gazdasági fejlődés előmozdításához, ugyanakkor lehetővé teszi a fogyasztók méltányos részesedését a belőle eredő előnyből anélkül, hogy:

a) az érintett vállalkozásokra olyan korlátozásokat róna, amelyek e célok eléréséhez nem nélkülözhetetlenek;

b) lehetővé tenné ezeknek a vállalkozásoknak, hogy a kérdéses áruk jelentős része tekintetében megszüntessék a versenyt.

233. A Döntőbizottság rögzíti, hogy a Kbt. 2. § (1) bekezdése szerint a közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő köteles biztosítani, a gazdasági szereplő pedig tiszteletben tartani a verseny tisztaságát, átláthatóságát és nyilvánosságát. A Kbt. szigorú követelményeket támaszt az ajánlatkérőkkel szemben a verseny tisztaságának biztosítására vonatkozó alapvető kötelezettségükhöz kapcsolódóan, egyben eszközöket is ad az ajánlatkérők kezébe annak érdekében, hogy hatékonyan fel tudjanak lépni a verseny tisztaságát megsértő ajánlattevőkkel, részvételre jelentkezőkkel szemben. Az alapvető követelménynek a részvételi feltételek olyan kialakítása felel meg, amely ösztönzi a versenyző ajánlattevők részvételét a közbeszerzési eljárásban. Az ajánlatkérő köteles jelezni a Gazdasági Versenyhivatal felé, ha az eljárás során versenykorlátozó megállapodást észlel vagy gyanít. Az ajánlatkérőknek a közbeszerzési eljárás során észlelt vagy alapos okkal feltételezett jogsértő magatartás értékelésével összefüggésben a Kbt. szabályaihoz igazodóan kell a vizsgálatot elvégezniük és a szükséges intézkedéseket megtenniük, döntéseket meghozniuk. Relevanciája lehet továbbá annak is, hogy az ajánlatok és

mellékletei benyújtásával már előálltak-e azok a bizonyítékok, amelyekből a Kbt. 36. § (2) bekezdés első vagy második fordulata, közvetve a Tpv. 11. §-a szerinti törvényi tényállás megvalósulásának lehetőségére lehet következtetni, vagy annak hiányában az ajánlatkérő jogszerűen továbbfolytatott eljárása és az általa alkalmazott eszközök eredményeként álltak elő olyan bizonyítékok, amelyek a Kbt. 36. § (2) bekezdése szerinti versenyjogsértést vagy annak alapos feltételezését teszik lehetővé, hiszen nemcsak a versenyjogsértők, hanem az ajánlatkérő ezzel összefüggő közbeszerzési jogi eljárási cselekményei is számon kérhetők. Az ajánlatkérő Kbt. 36. § (2) bekezdése szerinti értesítési kötelezettsége az első fordulat esetében egyértelmű bizonyítottság, megállapíthatóság esetén áll fenn. A második fordulat szerinti alapos gyanú fennállásához azonban elégséges, hogy az ajánlatkérő a rendelkezésre álló információkra tekintettel, alappal gondolhasson arra, hogy az adott konkrét esetben megvalósulhatott jogsértés.

234. Az ajánlatkérő az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett ajánlatainak körében az 2. kezdeményezési elemben kifejtett egyezőségek kapcsán megállapításokat nem tett, bírálata során nem vizsgálta annak kérdését, hogy az ajánlati egyezőségek miatt alkalmaznia kell-e esetlegesen a Kbt. 36. § (2) bekezdését, figyelemmel a Kbt. 2. § (1) bekezdésben foglalt alapelvi elvárás védelme érdekében is.

235. A Döntőbizottság rögzíti, hogy a Kbt. 36. § (2) bekezdésének alkalmazása alapvetően két esetre szorítkozik: egyrészt amikor az ajánlatkérőnek egyértelmű bizonyítéka van a versenyt megakadályozó, korlátozó vagy azt torzító, avagy az ilyen hatást kifejtő, illetve kifejteni képes ajánlattevői magatartásra, másrészt, amikor ugyan ilyen konkrét bizonyítéka nincs, de alapos okkal felmerül ennek gyanúja. A törvény tehát már abban az esetben is megkívánja az illetékes hatóság megkeresését, értesítését, amikor az ajánlatkérő csak feltételezheti a versenyjogi szabályok esetleges sérelmét, még ha azt konkrétan alátámasztó bizonyítékokkal nem is rendelkezik. A törvény ugyanis nem várja el az ajánlatkérőtől a versenyjogi helyzet kivizsgálását, ellenben azt igen, hogy ennek érdekében a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervet (Gazdasági Versenyhivatal) megkeresse. Ez pedig adott esetben azt is jelentheti, hogy bár alapos okkal volt feltételezhető az ajánlatkérő részéről a versenyjogi szabályok sérelme az adott közbeszerzési eljárásban, mégsem kerül sor végül ilyen megállapításra a versenyhatóság részéről. Mindezt azonban az ajánlatkérő nem mérlegelheti, törvényi kötelessége arra szorítkozik, hogy a versenyjogi vizsgálat lehetőségét megteremtse, azaz ne mulassza el a Kbt. 36. § (2) bekezdése szerinti megkeresést, ha annak megtétele indokolt.

236. A Döntőbizottság rögzíti, hogy a 2. kezdeményezési elem során megállapította, hogy a kérelmezettek megsértették a Kbt. 2. § (1) bekezdését arra tekintettel, hogy az ajánlatukat előzetesen egyeztették a közbeszerzési eljárás eredményének befolyásolása céljából. A Döntőbizottság rögzíti, hogy a kérelmezetti együttműködő magatartások felvetik a versenyt megakadályozó, korlátozó vagy azt torzító magatartás lehetőségét, alapos okkal felmerül ezek gyanúja különös tekintettel a Kbt. 2. § (1) bekezdésében foglalt alapelvi elvárás tükrében.

237. A Döntőbizottság ezért megállapította, hogy az ajánlatkérőnek észlelnie kellett volna a bírálata során a kérelmezettek verseny tisztaságát sértő, az ajánlattétel során együttműködő, a verseny korlátozását, torzítását megvalósító magatartás gyanúját, mely miatt azt észlelve a Kbt. 36. § (2) bekezdésére tekintettel meg kellett volna keresnie a Gazdasági Versenyhivalt, amely kötelezettségét elmulasztotta.

238. A Döntőbizottság a 4. kezdeményezési elem tekintetében megállapította, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 36. § (2) bekezdését.

239. A Döntőbizottság a Kbt. 145. § (2)-(5) bekezdések szerinti hatáskörében eljárva a a Kbt. 165. § (2) bekezdés d) pont alapján megállapította a jogsértés megtörténtét és a (3) bekezdés d) pontja szerint bírságot szabott ki.

240. A Döntőbizottság Kbt. 165. § (4) bekezdése szerint a (3) bekezdés d) pontja szerinti bírság összege – a (11) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a közbeszerzési eljárás becsült értékének, illetve részajánlattétel esetében a jogorvoslattal érintett rész értékének legfeljebb 10%-a.

A Kbt. 165. § (11) bekezdés alapján a Közbeszerzési Döntőbizottság annak eldöntésében, hogy indokolt-e a bírság kiszabása, valamint a bírság összegének megállapításában az eset összes körülményét, így különösen

- a) a jogsértés súlyát,
- b) a közbeszerzés tárgyát és értékét,
- c) a jogsértésnek a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre gyakorolt befolyását,
- d) az e törvénybe ütköző magatartásnak az adott közbeszerzés vonatkozásában történt ismételt tanúsítását,
- e) a jogsértés megtörténte és a jogorvoslati eljárás megindítása között eltelt hosszú időtartamot,
- f) támogatásból megvalósult beszerzés esetén azt a körülményt, ha a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás visszafizetésére vonatkozó szankció kapcsolódhat figyelembe veszi. A bírság összegének megállapításakor figyelembe kell venni azt is, ha a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volt.

241. A Döntőbizottság bírság kiszabását indokoltnak tartotta az 1.r. és a 2.r. kérelmezettekkel szemben, mivel súlyos jogsértést valósítottak meg, a verseny tisztaságát sértő magatartást követtek el, mely jogsértés a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre is befolyással volt. Az ajánlatkérővel szemben is indokoltnak tartotta bírság kiszabását a Döntőbizottság a megállapított jogsértések súlyossága, számossága miatt.

A Döntőbizottság a bírság mértékének megállapítása során az ajánlatkérő, az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett vonatkozásában a felek terhére vette figyelembe a velük szemben megállapított jogsértés súlyosságát, azt, hogy a jogsértés a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre befolyással bírt. A Döntőbizottság a felek terhére értékelte a közbeszerzés tárgyát, értékét, valamint, hogy a jogsértések nem reparálhatóak. Az ajánlatkérő terhére kis súllyal vette figyelembe, hogy az ajánlatkérővel szemben korábban került sor jogsértés megállapítására, bírság kiszabására.

A Döntőbizottság a felek javára vette figyelembe a jogsértés megtörténte és a jogorvoslati eljárás megindítása között eltelt hosszú időtartamot. A felek javára értékelte, hogy a közbeszerzés támogatásból valósult meg, azonban a közbeszerzési eljárás eredményeképpen megkötött szerződés nem lépett hatályba. Az 1.r. kérelmezett és a 2.r. kérelmezett javára értékelte, hogy velük szemben korábban nem került jogsértés megállapításra és bírság kiszabásra. A Döntőbizottság a jogsértés nyilvánvalóan szándékos voltát nem látta megállapíthatónak az ajánlatkérő és a kérelmezettek esetében az eset összes körülményét mérlegelve.

A Döntőbizottság a fentiekén túlmenően a 2.r. kérelmezett javára figyelembe vette az általa megjelölt további körülményeket:

- a 2.r. kérelmezettnek előnye a tárgyi közbeszerzési eljárással kapcsolatban nem keletkezett, így nincs jogsértésre alapított bevétel, vagy más anyagi előny sem,
- a jogsértés megállapításához, ha támogatásból valósult meg a közbeszerzés, további szankció, így szabálytalansági eljárás és annak jogkövetkezményei fognak kapcsolódni.
- a 2.r. kérelmezett KKV, aki a csatolt utolsó éves beszámolójával igazolva 19 embernek ad munkát, úgy, hogy az utolsó évi árbevétele mindössze 278.706.000 forint volt.
- 2.r. kérelmezett vállalja, hogy bár felelősség nem terheli, de jövőben az erőforrások bevonása körében fokozott óvatossággal fog eljárni, és minden más olyan szükséges cselekményt/intézkedést is megtesz, amivel még az összejátszás látszatát is elkerülheti.
Az eset összes körülményét mérlegelve, értékelve a rendelkező részben foglalt összegű bírság kiszabását tartotta indokoltnak a felekkel szemben.

242. A Döntőbizottság a költségek viseléséről a Kbt. 145. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 125. § (1) bekezdés szerint rendelkezett.

243. A határozat közigazgatási perben történő elbírálását a Kbt. 170. §-a biztosítja. A Döntőbizottság tájékoztatja a feleket, hogy jelen határozat közigazgatási perben történő felülvizsgálatára a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 12. § (1) bekezdés és a 13. § (3) bekezdés a pont aa) alpontja szerint a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes. A jogi képviselőt a Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján kötelező. A kereseti kérelem elektronikus úton történő benyújtása a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény (Dáptv.) 19. § (1) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 608. § (1) bekezdése alapján kötelező.

B u d a p e s t, 2025. december 4.

Hubáné Dr. Szabó Ágnes sk
közbeszerzési biztos
az eljáró tanács elnöke

Bonifert Zsolt sk
közbeszerzési biztos

Dr. Kéri Krisztina sk
közbeszerzési biztos

A kiadmány hiteléül:

Kovács Krisztián
titkárságvezető

Kapják: (kizárólag elektronikus úton)

1. Dr. Nagy Gizella kamarai jogtanácsos, Dr. Braun Péter kamarai jogtanácsos
2. Dr. Komlódi András ügyvéd
3. Dr. Szmák Krisztián ügyvéd
4. Dr. Bálint Tamás felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadó
5. Közbeszerzési Hatóság Titkársága
6. Nemzeti Fejlesztési Központ